

கல்கி

KALKI

8.2.87

₹ 1.50

**கொள்கை போதும்
கொயில் சொத்துக்கள்!**

- ஒருமாதன் பேட்டி

வற்றத துணைவனமும் குன்றத நறுமணமும்
ஒன்றத விரவி நின்று நன்றத முடிவளர்க்கும்
குளிர்ச்சிமிக்க ஒரே மூலிகை ஷாம்பு.

கிரௌன் ஹெரல் பஸ் ஷாம்ப்பு

முற்றிலும் மூலிகைக் காய்களால் உருவாகி,
குறைய அருவிவின் குணம்மயம்,
வற்றத துணைவனமும் கொண்டது!
கண் கண்களுக்கு குளிர்ச்சியை அளிக்கிறது!
முக உயிர்தவிரத் தடுத்து விடுகிறது!
இளகன்ற வரையம் பாதுகாக்கிறது!
பொருளுகளைப் போக்குகிறது!
அரிப்புத்தினவுகளை அகற்றுகிறது!
முடிக்க அடர்ச்சுவளர் உதவுகிறது!
முடிக்கற்றகளை வழுவுறப்பக்குகிறது!

தக்குகர் மலித்த செயற்கை ஷாம்ப்புளிக் மத்தியில் முற்றிலும் மாறுபட்ட, மகத்தான, ஒரே மூலிகை ஷாம்ப்பு!

உயிர்-த-த 15 கில்லோகெத துக்
தவிரல் செய்ந்துவகைது
அண் ித்த அரித்து-செத்த
பெருகின் உருவமைவு மக்குகிய
காண்திறம்:

துவரிப்பாளர்கள்:
கிரௌன் ஷாம்ப்பு ஷாம்ப்புளிக்
2, கயாபு முனித்த தெரு, சென்னை-600 002.

CHP/5/1/86

Distributors for Malaysia : M/s KOPERASI BELIA MAJUJAYA (M) BERHAD WISMA ANBANANTHAN, 88-JALAN BRICKFIELDS,
KUALA LUMPUR, MALAYSIA PHONE 443748, 442100
M/s P. GOVINDASAMY PILLAI S'PORE (PTE) LTD 4E,4B,5D & 52, SARANGGOM ROAD, SINGAPORE-0621 PHONE : 3372060

கொள்ஜா போதும் கோய்ஸ் சொத்துக்கள்!

-ஏதெனாது அப்பலப்பகத்துக்குர்

கேள்வி: கோயில் சொத்துக்கள் கொள்ளை போவது பற்றிச் சட்டசபையில் பல ஆதாரங்களுடன் நீங்கள் பலமுறை பேசியிருக்கிறீர்கள். இதனால் ஏதேனும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதா?

பதில்: அறநிலையத் துறை அமைச்சராக இருந்த ஆர். எம். வீரப்பன் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார் என்பதுதான் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம். மற்றபடி, கோயில் சொத்துக்களை முறையாக மதிப்பிட, ஓர் உயர்த்தி மன்றத்திடுமியின் தலைமையில் கமிஷன் தியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டசபையில் வலியுறுத்தினேன். அமைத் தொடர்ந்து துண்டில் இருக்கின்ற சாமி ரெட்டியார் தலைமையில் ஒரு கமிஷன் தியமிப்பதாக 1984 இல் சட்டசபையில் கூறினார் எம். ஜி. ஆர். ஆனால் அன்று என் வான்ஸ் அடைப்பதற்காகச் சொன்ன வார்த்தையை அவர் காப்பாற்றவே இல்லை. '86 இடைத் தேர்தலில் ஆர்.எம்.வீ. போட்டியிட்ட போது தான் இந்த விஷயத்தை மீண்டும் எடுத்துச் சொன்னேன். அப்போது அவசர அவசரமாக கமிஷன் ஏற்படுத்தினார் எம். ஜி. ஆர். ஆனால் இந்தக் கமிஷன் முறையாகச் செயல்படுவதற்கு ஓர் ஆறுவலகமோ இதர வசதிகளோ இதுவரை செய்து தரப்படவில்லை. கமிஷன் தனது வேலைவை ஆரம்பிக்காமலேயே இருக்கிறது.

கே: இதுவரை கோயில் சொத்துக்கள் சரியாக மதிப்பிடப்படவில்லை என்பதில் கனா?

பா: தென் நடுப்பேரைக் கோயிலில் கனவு போன நகைகளின் மதிப்பு 87,000 ரூபாய் பெறும் என்று காவல்துறை கூறுகிறது. ஆனால் ஊர் மக்களோ அது இரண்டு கோடிக்கும் மேல் பெறும் என்று மதிப்பிடுகிறார்கள். இது போன்ற வித்தியாசங்கள் இருப்பது ஆபத்து. நகைகளைப் பற்றி அறிந்தவர்கள்தான்

மதிப்பிட்டானர்களாக இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லாக் கோயில்களிலும் எல்லவையு சொத்து, நகைகள் இருக்கின்றன, அவற்றின் மதிப்பு என்ன, என்பது வாருக்குமே தெரியாது. கன்னியாகுமரிகேரள மாதிலத்தில் இருந்த போது கன்னியாகுமரி கோயில் நகைகள், அவற்றின் மதிப்புப் பட்டியல் மலையாளத்தில் இருந்தது. இப்போதுள்ள தமிழ்ப் பட்டியலை மலையாளப் பட்டியலுடன் ஒப்புதோக்கவேண்டும். இராஜராஜசோழன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்குப் பதிலெட்டா வீரம் வேலி திலத்தை இளரவினியாக அளித்தான் என அக்கோயில் கட்டுவதற்குச் சான்று கூறுகிறது. ஆனால் இப்போது ஒரு வேலி திலம் கூட அக்கோயிலுக்குச் சொந்தமாயில்லை! அக்கோயில் பூசைகள் தளட்பெறுவதே பெரும் சிரமத்தில் இருந்து வருகிறது. இப்போதுள்ள திணைமத்தித்தால் தமிழ்நாட்

யில் உள்ள பெரும்பாலான கோயில்களின் கதிரும் இப்படியே ஆகியிருக்கும்.

கே: மதுரை மீனாட்சி கோயிலிலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்ட ரீஷப வாகனம் எங்கே? என்ற கேள்வியை எழுப்பி மிகுந்த பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தீர்கள். இப்போது அந்த ரீஷப வாகனம் திருப்பிக் கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கும்.

ப: ஆமாம். ஆனால் 1982 இல், உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது கண்காட்சிப் பொருளாக வைக்க எடுத்துச் செல்லப்பட்ட ரீஷப வாகனத்தைச் சம்பந்தமில்லாத கோயிலுக்குத் திருப்பிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு காலம் ஒரு காலம் உடைந்த நிலையில் எப்படி உடைந்தது என்று கேட்டால் வயதாதி உளுத்துப் போய் விட்டது என்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் கவாயி வாகனங்களை வறுமையும் பாய்ந்த அத்தி மரங்களைக் கொண்டு செய்தார்கள். நன்னீரில் ஊறினாலெவொழிய இந்த மரத் தாவானபொருள்கள் உளுத்துப் போகவாய்ப்பேயில்லை. வாகனத்தில் வலம் வரும் உதலவ ரூர்க்கித்கோ அப்போதுங்கள் செய்வது இடைவாது. அப்படியிருக்க, வாகனம் எப்படி உளுத்துப் போக முடியும்? இது திட்டமிட்ட சதியாக இல்லாமல் போனாலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் அலட்சியத்தையும்,

அதூக்கிரமத்தையும் காட்டுகிறது.

கே: உடைந்த வாகனத்தைப் பழுது பார்த்துச் சரி செய்ய முடியுமா?

ப: முடியும். ஆனால் வேடிக்கை பார்ப்புக் கள்—பழுது பார்த்த இங்கே தகுந்த ஹைலிஸ்கர்கள் இல்லையாம்—சொல்லிறார்கள்! அதனால் வேறு புதிய வாகனம் செய்யப் போகிறார்களாம்! திருப்பதி கோயிலுக்கு வேண்டிய வாகனங்கள் முதலியவற்றைச் செய்யக் கூட இயலாது கில்கர்கள் அழைக்கப் படும்போது, இதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? அது மட்டுமல்ல, பழைய வாகனத்தில் உள்ள வெள்ளியை உருக்கி, கோயில் சொத்தோடு அதைச் சேர்த்துவிடப் போவதாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள்! ஒரு பழமனம் வாய்ந்த கலைப் பொருளுக்கு நீங்கள் கொடுக்கும் மதிப்பு இவ்வளவுதானா என்று கேட்ட பிறகு அதை உருக்குவதில்லை என்று தீர்மானித்தார்கள். நமது கோயில் களில் பொறுப்பில் உள்ளவர்களின் கலை உணர்வையும், பொறுப்புணர்ச்சியையும் இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்தே கணித்துக் கொள்ளலாம் மேலும், இந்த வாகனத்தைப் பேணுவதற்கென்றே ஒரு குடும்பத்திற்குத் திருமலை நாயக்கர் காலத்திலேயே மானியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக இந்தக் குடும்பத்தில் சேவை கலைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல், தீர்வாகவும் இதனைப் பேணி வருகிறது. இவை யெல்லாம் ஆரோக்கியமான அறிகுறிகள் அல்ல.

கே: கோயில்களில் தீர்வாகப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் விஷயம் தெரிந்தவர்களாக இல்லை என்கிறீர்களா?

ப: ஆலயங்களில் அறங்காவலர்களின் தியமீப்பதில் ஏராளமான தவறுகள் நடக்கின்றன. இந்து சமயக் கொள்கைகளுக்கும், மத ஆசிர அனுஷ்டானங்களுக்கும் எதிரானவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக அந்தப் பொறுப்புகளில் தியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களில் பலர் பிரசாதங்களைக் கூடப் பூசிக் கொள்வதில்லை. சிலர் போலீசாரின் சமூக விரோதப் பட்டியலில் கூட இடம்பெற்றிருக்கிறார்கள்! இதன் விளைவாக ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களும் கட்டடங்களும் இதரசொத்துக்களும் வேண்டுகவாள்களுக்குக் குறைந்த துத்தகைக்கோ வாடகைக்கோ விடப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் வாடகையும் துத்தகையும் முறையாகச் செலுத்தப்படுவதில்லை. ஆலய நிர்வாகத்திலுள்ள சத்திரங்களும் விடுதிகளும் பஞ்சமா பாதகங்கள் தடைபெறும் இடங்களாக மாறிவிட்டன. ஆலயங்கள் குறைவாடப்படுகின்றன. உண்டியல்கள் உடைக்கப்படுகின்றன. வீலை மதிப்பீய்வாத விக்கிரகங்களும் நடைகளும் வளிக் கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. ஆலய உடைமைகளைப் பாதுகாக்க முயற்சியும் கோயில் அதிகாரிகள், அரசுக்கர்கள், பணியாளர்கள் போன்றோர் ஆலய வளாகம்

கனகக்குளையே படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர்.

கே: திருச்செந்தூர் கோயிலில் நடத்த படுகொலை பற்றியும் பாய் தமிழன் அறிக்கை பற்றியும் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்று திரைக் கிளேம்...

ப: பாய் தமிழன் அறிக்கையில் இரு பகுதிகள் உண்டு. ஒன்று கொலை சம்பந்தப்பட்ட அவரது கண்காணிப்பு சிபாரிசும், அது பற்றி ஏதோ பூசி மெழுவெயிருக்கிறார்கள். மற்றொரு பகுதி ஆலயங்களின் தீர்வாகப் சீர்ப்பட்ட பெருமூலம் அவரது சிபாரிசுகள். இந்த இரண்டாவது பகுதி முதல் பகுதியை விட முக்கியமானது. காரணம் ஆலயங்களில் மோசடிகளும் திருட்டுப் புரட்டுகளும் அதன் பின்விளைவாக வன்முறைகளும் நிகழாதிருக்க தீர்வாகச் சீரமைப்பே உதவ முடியும். ஆனால் பாய் தமிழன் பரிந்துரைத்துள்ள தீர்வாகச் சீரமைப்புக்கிடையிடம் அரக அமுல் படுத்தவேண்டியது. இதேபோல் டிசம்பர் '83 இல் படுகொலை செய்யப்பட்ட பூரங்கம் கோயில் தனிக்கை ஆய்வாளர் வெளிகடா சுவத்தில் மரணம் குறித்தும் விசாரணை நடத்தப்பட்டது. ஆனால் விசாரணைகள் முடிவு என்ன? அதன் பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது குறித்து எந்தத் தகவலும் இல்லை. தென் திருப்பேரைக் கோயிலில் இரண்டு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள தனக்கை காரணம் போன்றதைத் தொடர்ந்து அங்கு எடுத்துச் செயல்பட்ட போலீஸ் நாய், அக்கோயில் தக்கரைப் பம்பரமணி என்பவரை அடைவானம் காட்டியது. இதைத் தொடர்ந்து தனக்கை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக ஸ்தல போலீஸ்

அதிகாரி தெரிவித்தார். ஆனால், திருநெல்வேலிக்கு ஸ்தல போலீஸ் அதிகாரிகளிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்டுக் குற்றப் புவனங்குத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதன் பின் தனக்கையில் கதியும் தெரிவவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்ட தக்கரை என்னவாஸர் என்பதும் தெரியவில்லை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நெல்வேலி மாவட்டம் கனக்காடு என்ற ஊரில் கோயிலிலிருந்து கமார் ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள தனக்கை திருட்டு போய் விட்டன. அளவையில் ஒரு பகுதி மட்டுமே கைப்பற்றப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். புலன் விசாரணை நடத்திய போலீஸ் அதிகாரிகளும், சம்பந்தப்பட்ட அறநிலையத்துறை அதிகாரிகளும், கோயில் தக்கரையும் தனக்கைத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டனர் என்ற குற்றம் சாட்டு எழுந்தது. இதன் விளைவாக ஐந்து போலீஸ் அதிகாரிகள் கைப்பெண்டி செய்யப்பட்டனர். அதன் பிறகு என்ன நடந்தது என்பது இதுவரை வெளிப்படாத மர்மம்!

கே: இதுபோன்ற குற்றங்களும் முறைகேடுகளும் மோசடிகளும் திருட்டுப் புரட்டுகளும் திகழாமல் தடுக்கவே கோயில்கள் கவாடிக் அமைப்புக்களால் தீர்வடிக்ப்பட வேண்டும் என்கிறீர்களா?

ப: ஆமாம். இல்லாமல் இருந்தால் மதங்களுக்குக் கவாடிக் அமைப்புக்கள் உள்ளன. அவை எதுவும் அரக கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருவதில்லை.

கே: ஆதி காவர்தொட்டு மாணர்களாலும் பிறகு ஆங்கிலேய அரசாலும் பிறகு தமிழ் அரசாலும் தீர்வடிக் கப்பட்டு வந்த கோயில்கள் திருநெல்வேலி கவாடிக் அமைப்பு

இத்தியாவில் வேறு எந்த மாதிலத் திறம் இவ்வாறு அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாகக் கோயில்கள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் பெரிதும் சிறிதும்களையின் கோயில்களும், விஷ்ணு கோயில்களும் மற்ற கோயில்களும் 33,130 உள்ளன. 55 மடாலயங்களும், அம்மடாலயங்களிடம் இலங்கைப்பட்டுள்ள 55 கோயில்களும் உள்ளன. அறக்கட்டளைகள் 1,711 ம், சமண சமய நிறுவனங்கள் 276 ம் ஆறு சம்பந்தமான அறக்கட்டளைகள் 289 ம் உள்ளன. ஆக மொத்தத்தில் 34,167 இந்து சமய நிறுவனங்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. இவற்றிற்குச் சொந்தமான நஞ்சை புஞ்சை நிலங்கள் கமார் 5 இலட்சம் ஏக்கர் உள்ளன. இவை நவீர பல்லாவிரக்கணக்கான கட்டிடங்கள், காணியங்கள் உடைமைகளாக உள்ளன. இந்தச் சொத்துக்களில் ஆண்டு வருமானம் 18.37 கோடி என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் 10 பெரிய கோயில்களிலிருந்து மட்டும் கமார் 5.5 கோடி ரூபாயும் மற்றும் 160 கோயில்களிலிருந்து கமார் 2.5 கோடி

ரூபாயும் வருமானமாகக் கிடைக்கிறது. இது நவீர இவ்வளவு பெரிய சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் கமார் 10 கோடிதான்.

தீருமபு விழா!

ஸ்ரீ ராமதூத் சிட்ஸ்

2.2.87 அன்று திறக்கவிருக்கும் எங்களது கம்பெனிக்கு தங்களது மேலான ஆதரவை அளிக்க வேண்டுகிறோம்.

2.2.87 அன்று எங்களது சீட்டு குரூப்பில் சேரும் அங்கத்தினர்களுக்கு இலவசமாக ரூவார்ட்ஸ் வால் கிளாக்குகள், வி.ஐ.பி பிரீப் கேஸ்கள், ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் டிபன் கேரியர்கள், ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் கன்டெய்னர்கள் மற்றும் பல பரிசுகள் அளிக்கப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தங்களது மேலான ஆதரவை என்னும் எதிர்நோக்கும்.

ஸ்ரீ ராமதூத் சிட்ஸ் & இன்ரிவஸ்ட்மென்ட்ஸ்

423, T.H. ரோடு, முதல் மாடி

சென்னை-600 021.

போன் : 555992 & 554316.

கேபிள் : "RAMDHOOOTH".

வாரிக பற்றியும் முடிவு செய்கிற அதிகாரம் இந்த யூரிபீடியனுக்கு இருக்க வேண்டும். மற்றவை கோயில்கள், மடங்கள் பற்றிய சகல முக்கிய விஷயங்களிலும் ஆலய நிர்வாக விஷயங்களிலும் இறுதி முடிவு எடுக்கும் அதிகாரமும் இந்த யூரிபீடியனுக்கு இருக்க வேண்டும். ஆகையானால் உத்தரவு காரணமாக ஏதேனும் சிக்கல்கள் எழத்தான் யூரிபீடியனே அவற்றை விசாரித்துத் தீர்க்க வேண்டும்; அரசாங்கம் இதில் தலையிடக் கூடாது. - இவைவெய்வளாம் ஸி.பி. கமிஷனின் பரிந்துரைகளும், இப்பரிந்துரைகள் ஏற்கப்பட்டாலொன்றிய அறிவிப்புத் துறையில் தலையிடுத்தாடும் அரசியல் அதிகார துணுப்பிரயோகங்களையும் காலங்களையும் அன்றையே முடியுமாறு.

கே: மடங்களுக்கும் தலைவர்கள் பரம்பரை அறங்காவலர்கள் பற்றிய விஷயங்களில் வெளித் தலையிடு அவசியமா, தியாயமா?

ப: தலையிடும் உரிமையை விட, பாதுகாக்கும் பொறுப்பையே ஸர் ஸி. பி. மீன் பரிந்துரை வலியுறுத்துகிறது. உதாரணமாக 1981 இல் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் சூழப்பாதி வேலும் நடந்தபோது அக்கோயிலின் பரம்பரை அறங்காவலரான தீயர் கவாயிகன், ஆகம நியதிக்குப் புறம்பாகச் சில விஷயங்களைச் செய்யப்படுவதை அங்கேயே தடுத்தார். இதற்காக இந்த அறிவிப்புத் துறை ஆணை வரால் அவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டார்! அவர் உடனடி அருத்திக் கொண்டிருக்கும் போதே, ஆணை வந்த ஐந்தாவது திடீரில், கோயிலுக்குள்ளே அவரை உட்கொண்டே வைத்து, வெளிக்கதவைப் பூட்டியிருப்போம் என்கிறார்கள்! மடாதிபதிகளைப் பதவியிலிருந்து நீக்கும் அதிகாரத்தை ஆணை வர் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வழங்கும் சட்டத்தை 1983 இல் திருத்தச் செய்து கொண்டு

வந்தார் ஆர். எம். ஸி. இதன்படி அறங்காவலர்களுக்காகக் கூட அரசால் மடாதிபதிகளை நீக்க முடியும்! மடத் தலைவர்களே வெறும் பொய்மைகளாக மாற்றியிருக்கக் கூடிய இச்சட்டத் திருத்தம் என் எதிர்ப்பை மீறி நின்றபொறிற்று. ஆனால் வணக்கத்துக்குரிய சங்கராச்சாரிய கவாயிகளும் மற்ற மடாதிபதிகளும், சமய உணர்வு மிக்கப் பெரியோர்களுக்கும் ஒன்று கூடி குடியரசுத் தலைவரிடமும் தலைமை அமைச்சரிடமும் இச்சட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்படக் கூடாது என்று விண்ணப்பித்தனர். அதன் விளைவாக இச்சட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிப்பதை மத்திய அரசு திறுத்தி வைத்தது! இதைவெய்வளாம் எதிர்பார்த்து, தீர்க்க தரிசனத்துடன் தான் ஸர் ஸி. பி. கமிஷன் பரிந்துரைகளை வழுப்பியுள்ளார்.

கே: சமீப காலமாகத் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் தங்கத் தேர் செய்யும் திருப்பணிகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இவை நேரடியானா?

ப: இவை அவசியம்தான் என்றாலும், இந்தத் தேர்கள் பத்தர்களின் காலக்காலக் கொண்டே செய்யப்பட வேண்டும். மாளுக ஆலயங்களில் ஏற்கெனவே உள்ள தங்க நகைகளையோ அல்லது தங்கக் கட்டிகளையோ உருக்கி இந்தநகை தேர்கள் செய்வது தவறு. தேர்கள் செய்வதற்கு அளிக்கப் படுகிற தங்கம் முழுவதும் பயன்படுத்தப் படுகிறது என்பதைக் கண்டறிவது யாராலும் இயலாத காரியம். அதைப் போல் ஆலயங்களில் உள்ள நகைகளில் கவரம், முத்து நகைகள் ஏராளமாக உள்ளன. இவற்றின் மதிப்பு இவற்றின் அளவை மட்டுமீறிய பண்புமையையும் பொறுத்த விஷயம். இவற்றில் ஏதேனும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறதெனக் கவரங்களையோ முத்துக்களையோ எங்கேயும்

பழையவை வாங்கத் கொள்விருத்தான் கன்வர்கள் குறியவைகிறார்கள். இவற்றிலிருந்து விகிதாசங்களும், ஆபரணங்களும் கவனமடப்படுமபோது அவற்றைப் பற்றிய தகவலை வெளியேருவது திட்டம்.

நாடாளுமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட படி கவையோசை விக்கிரகங்களில் பட்டியல் இது:

1980 ஆம் ஆண்டு - 112 விவாகம்
1981 ஆம் ஆண்டு - 104 விவாகம்
1982 ஆம் ஆண்டு - 112 விவாகம்
1983 ஆம் ஆண்டு - 98 விவாகம்
1984 ஆம் ஆண்டு - 103 விவாகம்
1985 ஆம் ஆண்டு - 116 விவாகம்
1986 ஆகஸ்டுமாதம் - 35 விவாகம்

ஆக மொத்தம் 582 விவாகம் கவையடப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் மூன்றைப் பட்ச மதிப்பு கமார் 20 கோடி ரூபாய் இருக்கும்.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ஏராளமான நாடகங்களுக்கு ஒரு விவாகம் கவையு போயிருக்கிறது. இந்த நினைவை தொடர்வதானால் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் தமிழகக் கோயில்களில் விக்கிரகங்களை விடுவது.

டால் அதைக் கண்டுபிடிப்பது கடினமாகும். இதனுல்தான் மூல்காலத்தில் கோயில்தகைகள் செய்த பொற்கொள்வர்கள் கோயில் மண்டபங்களிலேயே அமர்ந்து, பொது மக்கள் பார்வையிலேயே அவற்றைச் செய்தார்கள். அன்றாடம் அவர்கள் வேலை முடிந்த பிறகு அவர்கள் அமர்ந்த இடத்தைப் பெருக்கி அந்தத் துளியைக் கூடப் பத்திரமாக எடுத்து வைப்பார்கள் - அதில் தங்கத்துகள் கள் கலந்திருக்க வாய்ப்பு உண்டு என்பதால்! ஆனால், இன்றோ பொதுச் சொத்துக்கும் கோயில் சொத்துக்கும் அரசு மதிப்பளிப்பதேயில்லை. நினைத்த மாத்திரத்தில் திண்டினைக் கண்டாட்சிப் பொருள்களாகக் கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள். அவை திரும்பி வரும்போது அவற்றுக்குப் பதில் போலிச் சிலைகளைக் கொண்டு வைப்பது வெகு கலப்படம். மேலும் கோயில் தகைகளும் வாகனங்களும் பல பக்தர்களால் இறைவனுக்கு வழங்கப்பட்டவை. அவையும் வழிபாட்டுப் பொருள்களே. தெய்வத்தை தகைகளால் அவக்கரித்து, வாகனத்தில் மீது அமர்த்தி வழிபடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வழிபாட்டுப் பொருட்களைக் காட்சிப் பொருட்களாகக் கொச்சைப்படுத்துவது மிகக் கேவலம்.

கே: ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் ஏ. சி. கார் வாகனத்தைப் பெரிய விவகாரமாக்கிக் கேள்விகள் எழுப்பினீர்களே?

பா: ஆமாம். அரங்கநாதர் நிச்சயமாக அதை உபயோகிக்கப் போவதில்லை என்று சட்டரையிற் சொன்னேன். அப்போதைப் அறிவிையைத் துறை அமைச்சருக்கு (ஆர்.எம்.வி.) என மீது ரொம்பக் கோபம். தமக்குச் சொந்தமாக ஏ. சி. கார் இருப்பதாகவும் தமது வீட்டில் நான்கு ஏ. சி. மின்ன்கள் இருப்பதாகவும் கூறினார்! 'அமைச்சர் ஏ. சி. காரில் போவதில் எனக்குப் பெருமை இல்லை. ஆனால் அவைப் பணத்தில் ஏ. சி. கார் வாங்குகின்றதால் பவமாக ஆட்சேபிக்கிறேன்' என்றேன். இந்தப் பிரச்சினைச் சட்டமன்றத்தில் எழுப்பியபோது மூன்று அமைச்சர்கள் மூன்று விதமாகப் பதில் சொன்னார்கள். அறிவிையைத் துறை அமைச்சர், இந்தக் காரை ஸ்ரீரங்க அதிகாரி ஏம் அமைச்சர்களும் அவசியம் காரணமாக உபயோகிக்கிறார்கள் என்றார். வருவாய்த் துறை அமைச்சரோ, 'அமைச்சர்கள் இந்தக் காரை ஒரு போதும் உபயோகிப்பதில்லை' என்றார். ஆளுநரையும் முதலமைச்சரையும் தவிர வேறு யாரும் ஏ. சி. கார் உபயோகிக்கக் கூடாது என்ற அரசாங்க ஆணையைக் கூட்டிக் கூட்டியபோது முதலமைச்சர் எழுந்து, 'இந்த விதிக்கு எதிராக ஏதேனும் நடத்திருந்தால் விசாரிக்கிறேன்' என்று கூறினார். ஆக மூன்று பேரும் மூன்று விதமான பதில்களை ஒரே நேரத்தில் சொன்னார்கள்.

கே: கோயில்கள் பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு விஷயத்தில் நீங்கள் இவ்வளவு ஆர்வம் காட்டக் காரணம் என்ன?

பா: தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள் இந்து

அருத்த

இதழ்

தென்னை மாவட்டத்தில் கல்வி - I

வீனாயாடலுக்கு
துறையையும்
வினாக்கும்
அரசு!

-கவர்க்குபிடாரி

“கல்கி
அவதாரம்
நான் தான்
என்கிறார்கள்...”

-ஒரு வித்தியாசமான
சங்கீதம்

• தென்னை - ஒரு ரவுண்ட் - அப்

சமயத்தவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானவை வாய்வு. அவை தமிழ்நாட்டின் கலைச் செல்வங்கள். பழம்பெரும் பாரதநாட்டின் பெருமையை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டும் புராதனச் சின்னங்கள். எனவே தமிழர்கள், எச்சமயத்தவர்களாக இருந்தாலும்கூட, அந்நியரும் ஒன்றுபட்டு நின்ற நம்முடைய ஒப்பற்ற கலைச் செல்வங்களைப் பாதுகாப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்காவிட்டால், கொல்கடன் ஊழல்

பெருக்காலிகளின் கூடாரங்களாக மாறிவிடும். இளைவற்ற இந்த ஆய்வங்களைத் தாமது உருவாக்க உழைப்பினாலும், அதிவுத் திறனையினாலும் உருவாக்கி நம்மிடம் ஒப்படைத்துச் சென்ற நம்முடைய முன்னோர்களின் தொக்கம் சிதைந்துவிடும்.

— தமது திருபர்கள்

நெடுமறன் புனகப்படம், மேலட்டை யண்ணப்பாடிகள்: யோகா

கல்கி

மார்ச் 1*

ஸ்பீகூட்டர் -
ரிமார்ப்ரிபட் -

கிரமரட்டார்
கைக்கிள்
கிரூப்ர்தழ்

* மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டர், அல்லது மோப்பெட் வாங்க நினைக்கிறீர்களா? மார்ச் 1 உ் கல்கி இதழைப் படிக்கும் வரை காத்திருங்கள்!

* மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டர் அல்லது மோப்பெட் எவத்திருக்கிறீர்களா? அப்படி வானும் அவசியம் மார்ச் 1 உ் கல்கி இதழைப் படித்துப் பாருங்கள்!

நியூட்ரான்ஸ் செக்கி

உரக உணவாகத்தான் தான் புகை. எனக்கு நான்
முகம். இது உணவாக உணவாகக் குடிக்கவும்!
இருந்தால் உணவாகக் குடிக்கவும்! இது
உணவாகக் குடிக்கவும்! இது உணவாகக்
குடிக்கவும்! இது உணவாகக் குடிக்கவும்!

	1000 gms	500 gms	500g
செக்கி	37.21	19.29	-
செக்கி	43.75	24.65	22.79
செக்கி	-	24.69	23.06
செக்கி	47.49	24.67	22.81

Price of 1st 1st 1st 1st 1st 1st 1st 1st 1st 1st

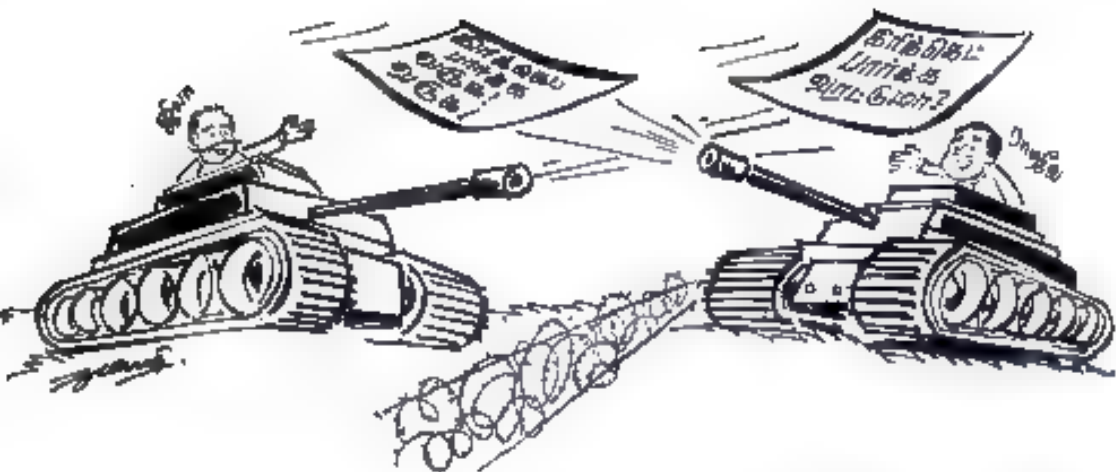

செக்கி செக்கி செக்கி
செக்கி செக்கி செக்கி
செக்கி செக்கி செக்கி
செக்கி செக்கி செக்கி

நியூட்ரான்ஸ்

செக்கி செக்கி செக்கி செக்கி செக்கி செக்கி செக்கி செக்கி செக்கி செக்கி

daCunha-GCMV135/86 TAM

ஒழித்தான், பய
அ.ந.சிங்!..
ஜோலியா
ஜோலி!

ஜோலியா! அ.ந.சிங்குக்கு
நிதி மந்திரி பதவி
அளிக்கிறேன்!

கண்ணீர் துடைத்து
பிடியுங்க! ஒண்ணுக்கு நாலு
கைகளுடைய!

தாழ்த்தப்பட்ட சிவலி:
தாழ்த்தப்பட்ட சிவலிக்கு
அந்த அடிதாழ்த்தப்பட்ட

தாழ்த்தப்பட்ட சிவலி:
தாழ்த்தப்பட்ட சிவலிக்கு
அந்த அடிதாழ்த்தப்பட்ட

இந்தியப் பொருளாதாரம்
18

கல்கி

1987 பிப்ரவரி 8
மலர் 45 இதழ் 28
அக்டோபர் 26

காதுல பூ! — பிரதமர் சுற்றியது!

“பிரதமர் அமைச்சராக இருந்தபோது எவ்வளவு கண்டிப்புடன் நடந்து கொண்டாரோ அதே அளவு கண்டிப்புடன் பாதுகாப்பு அமைச்சர் என்ற முறையிலும் வி.பி.சிங் நடந்து கொண்டார்” என்று பிரதமர் சொன்னதில் துருத்தி இருந்த ஏற்பாடு விலகியது. பாதுகாப்புத் துறைக்கு அவர் காத்தாய்வுத் துறைக்குக் கிடைக்காத அளவுக்குப் பாதுகாப்புத் துறையும் இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க ஒரு திறமைசாலி வேண்டியதும் ஒரு விளக்கம் வந்திருக்கலாம். மூலம் பரப்பப்படுவது தங்குச் சமாதானம் அளிக்கவில்லை. தி.தி.இலாகா காலம் வேறு ஒருவரிடம் ஒப்படைத்ததால் தான் வி.பி.சிங் தகுதியைச் சந்தேகித்ததாகும்? எனவே தாமதமாகத் தொண்டி விடலாம் என்ற ராஜீவின் முடிவு அவரைத் தந்திரசாலியாகக் காட்டுமோ தவிர, திறமைசாலி எனச் சொல்கின்றது. இந்தியக் குடியரசின் காலம் பூ கற்றுவதே காலியம் தான் இது.

உண்மை என்ன? தமது தாட்டியே பணமுதலிகள் மிகுதி. என். பணத்திமிங்கிலம் களை உண்மை. இவர்கள் பர்மிட் கிடைக்கக் கொடுக்கவிரும்பும் கொழுந்தவர்கள். அதிகார வர்க்கத்துக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் வாய்க்காக்கிப் போட்டே வளர்த்தவர்கள். வரி ஏய்த்துக் கறப்புப் பணத்தில் மிகப்பலர்கள். எம்ப்ஸ் வங்கியில் அந்தியச் சொலவாயியில் பணமுட்டைகள் அடுக்குவதவர்கள்.

வி.பி.சிங் என்ன செய்தார்? ‘வரிக்கை’ குறைக்கிறேன்; ஆனால் இனி வரி ஏய்ப்பை அனுமதிக்க மாட்டேன். கறப்புப் பணம் உருவாக விட மாட்டேன்’ என்றார். ‘கண்டிரோக்கனைத் தளர்த்துவதென். ஆனால் இனி தனித் தனித்தனியே பொறுக்க மாட்டேன்’ என்றார். ‘நிமிங்கிலமோ, முதலியோ, கருமியோ யாராவது சட்டத்துக்கு முன் வரம்’ என்றார். ‘என்னைத் தனித்தனியே சந்திக்க வராதீர்கள்; தொழிலதிபர்கள் பலர் ஒட்டு மொத்தமாக ஒரே சமயத்தில் உங்கள் குறைகளைச் சொல்லுங்கள். கூற வரலாம்; பேச வேண்டும்’ என்றார். இதன் மூலம் ஒளியு மறைவுக்கும் இடமில்லை. வஞ்சகம் மூலத்திற்கும் வழியில்லை என்று திருமித்தார். ‘அரசியல் காரணங்களுக்காக உற்பத்திக்கு உதவாத செலவினங்களை அதிகரித்துக் கொண்டே போவது தவறு’ என்று அரசாங்கத்துக்கும் சரியான அதிபரை வலுப்படுத்தார். ‘அரசியல் ரீதியில் அரசுத்துறை அவசியம்தான்; அவ்வாறும் தனிவாசம் துறை பணமுதலிகளின் கொட்டத்தைக் கட்டுகின்ற அடக்க முடியும். இதற்காகவே அரசுத்துறை, திறம்பட இயங்கி, வாய்ப்புடைய ஆக வேண்டும்’ என்று எச்சரித்தார்.

பார்த்தார்கள் பணமுதலிகள். ‘ஏன் இந்த ஆள் கம்மம் பணம் குவிக்க விட மாட்டான் போலிருக்கிறதே’ என்று அஞ்சினார்கள் பர்மிட் கிடைக்க இருக்கவந்தவரே, வரிச் சுமை உடனே ஏற்றப்பட்டால்தான், எக் போர்டியும், அபரிதி வாயும், வரி ஏய்ப்பு, கறப்புப் பண உற்பத்தி ஆகிய அனைத்துக்கும் வசதி? வி.பி.சிங்கோ, செல்லுகளை நடத்தி, மோசடி மண்ண்களின் அள்ளியில் புனிதம் கரைத்துக் கொண்டிருந்தார். எனவே பண முட்டைகள் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டி ஆரம்பித்தார்கள். முழுமுழுப்புக் களை ஆரம்பித்து, முறைமிகு களைத் தொட்டித்தார்கள். சில மந்திரிகளையும் வெப்பி விட்டு, வெளிப்படைவாக இல்லாவிட்டாலும் அமைச்சரவைக்குள்ளேயே கெடுக்கச் செய்தார்கள். ‘செல்லுகள் பற்றிப் பிரதமருக்கு அதிகுப்பி’ என்று செல்லிகள் பரப்பப்பட்டன. இந்தச் சதியில் பிரதமர் கெடுவதற்கு வேண்டாம்; தமது மயிர்மீதும் விழுந்திருக்க வேண்டாம். ஆனால் தாட்டியும் துறவினரும், தியா, ‘டெஸ்ட்’ மார்ட்டர் பரக்க இந்தியா வகு விதேன்’ என்பதற்கு, பிரதமரோ, ‘பாக் கெடலியில் வந்த அபாயம்’ என்று கூறி, வி.பி.சிங்கைப் பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருக்கிறார்!

பண்பாடு கருதி வி.பி.சிங் வாய் திறக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் தாம் ஏன் தங்கக் கொண்டும்? தாட்டுக்கு தலையது செய்த பிரேமலித் அதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டு விட்டதாகவே கருதுகிறோம். உண்மையிலேயே போர் மோசல்கள் குத்திடுப்பதாக வைத்துக் கொண்டு, அது அமைச்சரவைச் சமாளிக்க அமைச்சரவையில் பிரதமர் உட்பட வேறு பலர் உண்டு. அவர்களில் ஒருவரோ, முழு தேர்ப் பாதுகாப்பு அமைச்சராகக் கெடுக்கலாம். ஓர் அவசர ஆலோசனைக்கு வி.பி.சிங்கும் அருகிலேயேதான் இருக்கிறார். இது பிரதமருக்குத் தெரியாதா என்ன? அவர் போட்ட கணக்கே வேறு!

வேங்கடேஸ்வரனுக்கு ஓர் அதாகரிக முறையில் சிட்டுக் கொடுத்தது. வி.எஸ். சைத்திரி அவமானப்படுத்தப்பட்டார்; இப்போது வி.பி.சிங் பட்டெட்டிக்கு ஐந்து வாரம் களை இருக்கும்போது வேலவராக நடத்தப்பட்டிருக்கிறார். தாம் ஒரு முடிவுக்குத்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. பிரதமருக்குத் தேர்தல் ஐரம் வந்துவிட்டது; தேர்தலுக்குத் தொழிலதிபர்களின் தலையு தேவைப்படும் என்று கருத ஆரம்பித்துவிட்டார் என்பதனால் அந்த முடிவு.

வெரைந்தவர் யார்?

தம் அமெரிக்கப் பயணத்தின் போது, கத்திரி தேவி சிபென்ஸ்ப் பார்த்துவிட்டு வந்த பெர், இங்கே அமைதப் படம் வரைந்துள்ளார். அவர்கள் யார் யார் என்று கண்டுபிடிக்கலாம், (ஒரு கொஞ்சு படத்திற்கும் மூன்று யூசுங்கள் காப்பட்டுள்ளன.)

முதல் படம்:

- (அ) ம. பொ. சி.
- (ஆ) அய்யை நடராசன்
- (இ) பங்குட்டி ராமச்சந்திரன்

இரண்டாம் படம்:

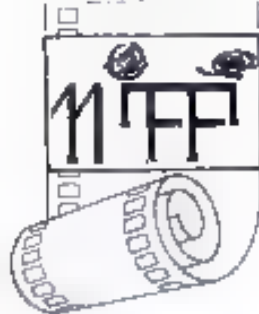
- (அ) கோபுர
- (ஆ) ஜெயராஜ்
- (இ) நாஜர்

மூன்றாம் படம்:

- (அ) சிவசுந்தரி
- (ஆ) புஷ்பா தங்கராசர்
- (இ) வேலு தமிழ்வாணம்

நான்காம் படம்:

- (அ) தனினி
- (ஆ) ஜெயபதி
- (இ) அமலா

நிரைவிழாய்

படக் கதை - 2

பாபு பிடிபட்டது. காலியான போய்ஸை கன் கழுவுப். இடக்கிறதப் போய்ஸை. இளையில் இவரின் நிறுத்தப்பட்டு. தனா னாய் சுத்தம் செய்தாகிவிட்டது.

அதேதா ஆயாசாய் இருந்தாலும், கனா ஸ்ரீஸப் பெருளாஸை நிழத்தியின். என்.

"ரே, உன்னை என்ன தாடித்தது உன் கம்பெனி அதுபாபுவதில் என்ன சந்தேகம் சந்தேகம்...?"

அவன் கனா ஸ்ரீஸாஸை பிடித்தான். ரே சித்தான். "எனாரா ஸ்ரீஸை?" உன் புக. "தாடிஸை?" உன். ரே, நீ என் சந்தேகம் மாய் இய்தை?"

"பாபு பிடியின் இடையில் ஒரு டெலி போன் வந்ததே. அதை! நினைவிருக்கிறதா?"

ஆமாம்! "என் அம்மா போன் செய்தான். அமெரிக்காவிலிருந்து புறப்பட்டுவிட்டா ளாம். தானே இங்கு வகுதிருளாம். என் ட்ரிப்யூபு தான் கான்ஸல் செய்தாக வேண் டும்."

"உன் அம்மாவா?" அதேதா கணவனின் முகத்தைத் திருப்பினான். "இத்தனை வருடங்

கள் கழித்து இப்போது நிரைவிழாய் அவ ளுக்கு என்ன வேண்டுமாம் உன்னைத் தில்?"

ரே பதில் சொல்லாமல் வேளை மீது இருந்த அம்மாவின் புகைப்படத்தை எடுத் துத்துடைத்தான்.

"உன் அம்மா என்ன செய்தான் என்பதை மறந்துவிட்டாயா ரே? பதினாறு வயது மகன் தனியே, என்ன செய்கான் என்று சீர்தும் யோசிக்காமல் உன்னை அநாதாவாக விட்டு விட்டுப் பிராருக்கும் பயிந்து ஓடியவன்தானே உன் அம்மா?"

"அதேதா, கடுமையான வார்த்தைகள்."

"ரே, உன் அம்மாவை ஒரு மாதம் கழித்து வரச் சொல். உன் வேலை உனக்கு முக்கியம், கான்ஸலர்ஸை முடித்து நீ கன் நிதர்பிய சிஸ் வரச் சொல்..."

"அதேதா டியர், என் அம்மாவும் வளக்கு முக்கியம்..." ரே களைக்கை அதை துவிட்டுப் போர்ஸைக்குள் புதுத்து கொண்டு வர்.

கூர் படிந்த நனைவுகள்

ஊறுதான் கீட்டில் ஏராள கிருந்தாளி கள். பத்து வந்து நுகன் கழித்து தாடி திரும் பும் ரேலின் அம்மாவைப் பார்க்கும். ஆமாம். அதேதா கொந்தம் படப்படப்பாக உணர்ந் தான். முதன்முதலாக மாமிசாவை நெறில் சந்திக்கப் போதும் பயம். எழு வாயு மகள் கொராவை அம்மாவோடு நெந்தோடு இறுக்கிக் கொண்டான்.

வாசலில் டாக்கி வந்து நிற்கும் சப்தம். அம்மா வந்தான். நெற்றியில் வயதில் கொடுகல், கண்ணோரத்தில் சாக்கைக் கால் கடுக்கங்கள். அம்மாவின் பிள்ளை வரிசை மாய் துட்கெள்களும், பாபுசல்களாக ஒரு சேரா மூளையே திரப்பக் கூடிய அளவு வந்து இறங்கின.

"ரே, என் முகமே..."

"அம்மா..." ரே அம்மாவை அப்படியே இறுக்கி கட்டிக் கொண்டான். அந்தத் தழுவ

வில் அன்னிபொன்வந்திற்குப் பதில் சம்பிரதாயத்தான் அதிகம் இருந்தாற்போல் பட்டது அவனுக்கு.

"அம்மா இது அலைதா, என் மனைவி, இது கிளாரா, எங்கள் மகள்."

"ஹலோ..."

"வெல்கம் கிரான்ட்மா..." என்று கிளாரா, பாட்டியைப் பார்த்து.

"கிளாரா டியர் இத்தா, அமெரிக்கா விலிருந்து உனக்காகவே நிறைய சாக்ஸேட்ஸ் வாங்கி வந்திருக்கிறேன். உன் அம்மா ஒன்றும் சொல்ல மாட்டாள். வாங்கிக் கொள்..."

"வாங்கிக் கொள் கிளாரா..." என்று அலைதா ஊக்கினாள்.

"எங்களுக்கு..." என்றார்கள் சுற்றிலிருந்த உறவினர்கள்.

"எல்லோருக்கும் நிறைய வாங்கி வந்திருக்கிறேன். டியாண்டிக்கு டெப்ரிகார்டர், மாம்பாவிற்று கரமிரா.... இஸ்பெல்லுக்கு பாக்கிபூம்..."

"முதல் பெட்டி திறந்து, நீயிடமாய்க் கொள்கிறேன்."

"எங்கள் வீட்டுக்கும் ஒருநாள் வாரூங் எனோன்" என்று சொல்லிவிட்டு ஒவ்வொரு வராய்க் காப்பிட்ட கையொடு கிளம்பிய

பொருள்கள்.

"மிச்சமிருக்கும் ஐந்து பெட்டிகளில் இருக்கும் பொருள்களெல்லாம் உங்களுக்குத்தான் ரே!"

"அம்மா எனக்குப் பொருள்களில் விரும்பம் இல்லை..."

"பின் எதில்தான் விரும்பம்?"

"சத்தொஷத்தில்... நிம்மதியில்..."

"சத்தொஷமாவிருக்கிறாயா ரே?"

"அலைதா என் வாழ்வில் சேர்த்துக் கொண்டபின் வெகு சத்தொஷமாய்த்தான் இருக்கிறேன். அம்மா..."

மகுமகளை, மாம்பாவி பார்த்த பானாவில் முழு திருப்தி இருந்த மாமிரி இல்லை.

"ரே, உன்பெரு நிறையப் பேச வேண்டும் நான்."

"பேசலாம் அம்மா. அலைதா தன் அம்மா வீட்டுக்கு இரண்டு நாட்கள் போக விரும்புகிறேன்."

"நான் வந்தது உங்களுக்குத் தொந்தரவு ஏதுமில்லையே?"

"ஓ, ரே... இரண்டே நாட்களில் திரும்பி விடுவேன்..." அலைதா கிளாராவின் கைப் பிடித்து நடந்தாள்.

தூனிமையில் அம்மாவும், மகளும் ஒன்றுப் பேசாமல் வெகு நேரம் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"ரே, எனக்குப் புழைய நினைவுகள் எல்லாம் வருகின்றன..."

"எனக்கும்தான் அம்மா..."

"உன் அப்பா வாசிக்கும் சித்தார் எங்கே ரே?"

"....."

"ரே, ஏன் பேசமாட்டேன் என்கிறாய்?"

"விற்றுவிட்டேன் அம்மா, சித்தார் மட்டுமில்லை, மனஸ்து, நாற்காலி, அலமாரி, புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாய் விற்றுவிட்டேன்..."

"ரே, அவை வெளும் பொருள்களல்ல. உன் அப்பாவின் மூச்சு அவற்றில் இருந்தது. அவருடைய வாசம் அவற்றில் இருந்தது..." அம்மா பதறினாள்.

"என்னுடைய பதினாறுவது வயதில் அப்பாவும் தீயும் இரகோதரவாகப் புறப் பட்டுப் போனார்கள். நான் என்ன செய்வேன்? ரொட்டிக்கும் பாதுகாக்கும் என்னிடம் ஏது பணம்? தவிர..."

"தவிர?"

"இனிமேல் திரும்பியே கரமாட்டார்கள் என்று அப்போது நினைத்தேன்."

"ரே, என்னை நம்பு. உன்னை அநாதரவாக விட்டுப் போக வேண்டும் என்று நாங்கள் நிட்டுப் போட்டுச் செய்வலில்லை. புரட்சி வேடித்து எங்கும் கவராமாய் இருந்தபோது, போலி பாஸ்போர்ட், எங்கள் இருவருக்கு மட்டும்தான் கிடைத்தது..."

"அம்மா நான் அளதப் புத்தி விவாதிக்காமல் இருப்பதே நல்லது..." ரே தன் காவப் பட்ட உணர்ச்சிகளைக் குமுறாமல் அடக்கினாள்.

* தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கும் Film Trail

ஸ்க் மாணவர்களின் சிவனார்ச் சந்திக்க நேர்ந்தது.

"என் படக்கல் பார்த்தீர்கள்?" என்று கேட்டபோது,

"கடமொரக்கவிதைகள், சிவ்னாபரவி, மெனா ராகம்..." என்று சொல்லி திறத்திவிட்டு, "சாயத் திரம் சாதுசூசின் ராம் தேவி கக்கா மலையில்... படம் போடுவோம்" எனக்ரக்கம்.

சிறுக் கொள்வதை விடப் பொருதுபெருக்கு வது கலப்பதால். இதைக்கவர பாட்டுத் குத்திக் கொண்டு நிம்மி வந்தார்கள்?

எய்வா மாணவர்களையும் சொல்வதில்லை, கிடை!

* டிசம்பர் மாதம் திரைவானிலிருந்து திரைமுற்ற மறைந்து விட்ட அபூர்வ நட்சத்திரம் கியூதா பாட்டிக்கு அஞ்சலி சொல்கதும் கண்களில் இதைத் திரைவானில் அவர் தடுத்த சிவப்படக்கல் சிறப் பாகத் திரைவிடப்பட்டன.

"ஒரு தீர்ப்புத்ததின் பேரில் நாங்கள் போன பிறகு நீ என்ன செய்தாய் ரே? அதைச் சொல்லு!"

"என் என்னவோ செய்தேன் அம்மா, நிறைய குடித்தேன். இருப்பதையெல்லாம் கீறினேன். கண்ட, கண்ட சகலாசம். நிரூபணம், சிதைக்கும் போனேன். அநாதா என் வாழ்வில் துறுக்கிடும்வரை அறுத்த காற்றாடி போல் அலைந்தேன்."

"ரே, அநாதா பற்றி நான் கேள்விப்பட்டது...."

"என்ன கேள்விப்பட்டாய்?"

"அவன் ஏற்கெனவே மனமாலி, விவர கர்த்துப் பெற்றவன் என்று... கிளரரா அவனுடைய முதல் களவுகள் மூலம் பிறந்த குழந்தை என்று... ரே, நீ ஒரு கன்னிப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்திருந்தால் நான் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன்."

"விதவை, விவாகரத்து இதெல்லாம் இன்றாக்குப் பெரிதில்லை அம்மா. நான் பார்த்தது அநாதாவை. அவனிடம் இருந்த பெண்மையை, என் மீது பிரியமும் ரேசும் கூட்டிய அவன் உள்ளத்தை. நாங்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிறோம் அம்மா."

"உங்களுக்குள் சண்டைகளே இல்லையா, ரே?"

"எந்தக் குடும்பத்தில் சண்டை இல்லை...?"

"ரே... தீவ நிறத்தில் ஓர் ஆல்பம் இருந்ததே. அதையும் எடுத்துவிட்டாயா?"

"பரணில் இருக்கலாம் அம்மா..."

"ரே, நான் அந்த ஆல்பத்தைப் பார்த்த விரும்புகிறேன்..."

"சிலந்திகளின் நிம்மதியான வரழக்கை கலைக்கப்பட்டு, புழுதி படிந்த அந்த ஆல்பம் கொண்டு வரப்பட்டது. அம்மா கண்களில் தீரோடு புரட்டினாள்."

"சுமையவறையில் நுழைத்தும் அம்மா கண்களை நாலாபுறமும் ஓட விட்டாள்."

"ரே, எவெக்ட்ரிக் எடுப்புகளும்தவாங்க விலகியே ஓவங்கள் எங்கே? பால், இடுக்கிறதா? முட்டை உண்டா? பிரட், ஜாம், பியர்... ரே, நீ வசதியாய் இல்லைவா, மகனே?"

"நிரூபியாய் வாழ்கிறேன் அம்மா..."

"நான் உங்களுக்காக வாங்கி வந்த பொருள்களையெல்லாம் திறந்தே பார்த்த வில்லையே, ரே. என் மீது கோபமா?"

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை அம்மா. என்ன சமஸ்கலாம்? சிக்கன்...?"

"பேச்சை மாற்றுகிறாய். நான் உன் மனைவி புடனும் பேச விரும்புகிறேன் ரே."

"உல்லாசங்களுக்குப் போக வேண்டும் என்றுமே, அநாதாவைத் தான் க்கு அழைத்துப் போ. நான் கீபோன் செய்து அவளை வரச் சொல்கிறேன்..."

"கிணவனின் விருப்பத்துக்கு அநாதா வீண் அகராதிலில் பிரதான இடம் இருந்தது. அவன் அம்மாவை அழைத்துக் கொண்டு கல்லறைகளுக்கு மலர் வளையங்கள் வைக்கப்

புறப்பட்டுப் போனாள்."

கதவைச் சாத்திவிட்டு ரே சற்று நேரம் யோசித்தாள். ஹாலில் கவர் ஓரமாக அவள் கொண்டு வந்த பெட்டிகள், அடுக்கப்பட்டிருந்தன.

அம்மா என்ன வாங்கி வந்திருப்பாள்? ஆர்வம் அவளை உத்தித்தன்ன, முதல் பெட்டி வைத் திறந்தாள்.

சனாகள்! அவனுக்கு விதம் விதமான டெரிசில் சட்டைகள், நவீன ம டிரீட்சன், அநாதாவுக்கு விதம் உயர்ந்த கவுன்கள், கிளாராவுக்கு உன்னதமான இழைகளால் நயாபரிக்கப்பட்ட டிரீராக்ஸ்கள்...

ஒரு சட்டையை எடுத்து அணித்து கீரீண்டாள். அடுத்த பெட்டியிலிருந்து, கூலிக் கிளாஸை எடுத்து மாட்டினாள். மூன்றாவதிலிருந்து ஷரக்கன், நான்காவதில் இருந்த ஸ்கரியோ சிகர்ட்ஸை எடுத்து பிளேஸைத் தட்ட விடெய்றும் இதை நிறைந்தது.

"லா வல்வ லா..." என்று கூடவே பாடினாள். புது உடைகளுடன் திரைத்தபடி நாட்டியம் செய்தாள். தொழிக்கொருதரம் கண்ணாடியில் பார்த்துப் பிரமித்தாள்.

திமரென்று அழைப்பு மணி அலற ஆரம்பித்தது.

ஒடிப் போய்க் கதவைத் திறந்தாள். முக்கிரானது. அம்மா இல்லை.

தீவ உடை அணித்து ஓர் ஆள் நின்றான்.

"மிஸ்டர் ரே...?"

"நான்தான்."

"உங்களுக்கு ஒரு பரிக. எவெக்ட்ரிக் ஸ்டட்ஸ், ஓவன்சன், இன்னும் சில பொருள்கள்..."

"பார் அனுப்பியது?"

"உங்கள் அம்மா."

"ஹை கார்!"

பார்சல்களை மனிதர்கள் உள்பை சுமந்து வந்து இன்னொருபுறம் அடுக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

எதற்காக இந்தனை அன்பளிப்புகள்?

தெரிப்போன் கூப்பிட்டது, ஆகீபீஸி விருந்து பேரிலார்கள். "ரே, நான்கு உன் முடிவைச் சொல். சேர்மேன் நீ எப்படியும் அந்த வெளிநாட்டு கான்சுபரன்ஸில் கலந்து கொள்ள வேண்டும்" என்றிருர்.

அம்மாவும் அநாதாவும் விட்டிருந்து நுழைப்போதே புயல்போல நுழைந்தார்கள். உடனே இரண்டு கிளகனாகப் பிரிந்து வெகுவேறு அறைகளுக்குள் மறைந்தார்கள்.

"அநாதா..." ரே மனைவியின் அறையில் நுழைந்தாள். "என்ன நடந்தது, ஏன் குப்படிப் சோகைகள் போல் நடந்து கொள் கிறீர்கள்?"

"உன் அம்மா உன்னைப் பார்த்துவிட்டுப் போக வரவில்லை. ரே..." அநாதா கோபத் தில் வெடித்தாள். "உன்னை வாங்கிப் போக வந்திருக்கிறான். என் முகத்தில் டாலர் நோட்டுகளையும், கீப்ரிட்டைகளையும் எவெக்ட்ரிக் ஸ்டட்ஸையும் வீசி எறித்து உன்னை வாங்கிப்போக வந்திருக்கிறான். அவன் நிறைய

கனவுகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான், உன்னைப் பற்றி. எப்படியும் இருந்தபோது விலகிவிட்டான். இப்போது தான் மனிதனுடைய உணர்வுகளைக் கட்டிப் போக வந்திருக்கிறான். இவ்விருந்தால் தீயம் அமெரிக்காவரலாமா என்று எனக்கும் அழைப்புக்கொடுக்கிறான். ரே... என்னை விட்டுப் போய்விட்ட மார்ட்டாயே...? போகாதே... ரே... போகாதே...!"

"அந்தோ... அழாதே... என்ன இது எப்பத் தவக்காரத்தனம்? நான் போகமாட்டேன். என் அந்தோனாவைவிட்டுப் போக மாட்டேன்."

"இளாரா, ரேயின் மகள் இல்லாதா?" என்று என்னைக் கேட்கிறான் உன் அப்பா. தெரிந்தே கேட்டு என் மனத்தைப் புண்படுத்துகிறான்."

"வயதானவன். என் அப்பா இறந்தபின் அவளால் தனிமையடைந்தாங்க முடியவில்லை. துன்பம். வேண்டும். அவளுக்கு ஒரு குடும்பம் வேண்டும். அந்தோ. அதற்காகத்தான் வந்திருக்கிறான்."

"பின் இந்தனை பரிசுப் பொருட்கள் எதற்கு?"

"அன்பைக் காட்ட அவளுக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை."

"அன்பு இல்லை விரை..." - அந்தோ படுக்கையில் தப்பி விழுந்து அழ ஆரம்பித்தான்.

ரே மெல்ல அந்த அறையிலிருந்து விலகிமுன். அம்மாவைத் தேடிப் போனான். துள்ளலுக்கு வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவளை மெல்லப் பிடித்துத் திரும்பி நான்.

"அம்மா நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள். நீ எங்களுடன் எத்தனை நாட்கள் வேண்டுமானாலும் தங்கலாம். ஆனால் நாங்கள் உன்னுடன் இருப்பது என்பது நடக்காது. முதல் காரியமாக இந்தப் பரிசுப் பொருள்

களை மற்ற உறவினர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து விடு. எனக்கு எந்தப் பரிசும் வேண்டாம்." அம்மா... நீ இருந்தால் போதும்."

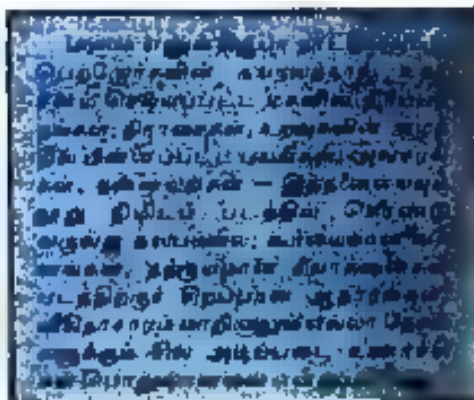
"நான் இங்கே எப்படி இருக்க முடியும்? உன் மனைவி என்னிடம் நட்போடு பழக மாட்டாள்..." - அம்மா அவன் பிடிவிலிருந்து உதறித் கொண்டான்.

"பழகுவான். அவளை என் மனைவி என்று பார்க்காமல் உன் மருமகன் என்று பாரி. நான் இங்கே இருக்கும்வரையில், என்னை ஒரு மனதைய மாற்றி இருவரும் திரைத்துச் சண்டை போடுகிறார்கள். கொஞ்ச நாட்கள் நான் விலகி இருக்கப் போகிறேன். நான் திரும்பும்போது இங்கே நம் குடும்பம், இருக்குமா இல்லை என் குடும்பம் இருக்குமா என்பது தெரித்துவிடும்..."

ரே மெல்ல வெளியே செருங்கி, உயல் செய்தான்.

"காண்பரன்னை கவந்து கொள்ள நான் இஷ்டப்படுகிறேன். நானியே யக்கெட்டிற் றொப்பாடு செய்யுங்கள்."

— ஜெபமன் மதன்

கோகுலம்

மார்ச் இதழில்

16 பக்க விண்ணப் படக் குறை

பாலன்

பிரகாரத்துக்கு

அருளிய

நாராயண நரசிம்மா

சுருது: சுருது படம்: விஜய்

தங்கராஜன் காவலர்கள்

15

தங்கராஜ் நந்தகுமாரின் கையை உதறிவிட்டு, பரிமளாவின் முகத்தைச் சிறிது வட்டம் போட்டிருந்த தலைகளை வெகு ஆபவசமாக விலக்கிவிட்டுக் கீழே சரிந்தான். பரிமளாதான். அவனுக்கே அவனுக்குச் சொந்தம் என்று இதுநான் வரை வெகு கர்வமாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த அவனுடைய பரிமளாதான்.

"பரிமளா! பரிமளா!" என்று அரற்றினான். அவன் முகத்தருகே தன் முகத்தை வைத்து "தங்கராஜ் வந்திருக்கேன் பரிமளா, என்னைப் பாரு பரிமளா, என்னைப் பாரு பரிமளா" என்று கதறினான். முகத்தில் அறைந்து கொண்டான்.

"தூவையோ எப்படிப் பரிமளா என்னை விட்டுப் போக உனக்கு மனசு வந்தது?" பரிமளா பதில் சொல்லவில்லை. வேலாக வாய் பிளந்திருந்தான். அதில் தெரிந்த அரிசிப் பற்கள் தங்கராஜின் மனத்தைக் கவலிப் பற்றின. அவளது சிறிய உதடுகளில் இன்னும் ரோஸ் நிறம் மிச்சமிருந்தது. சீழுதடியில் அவன் பற்கள் அழுத்திய தாலோ என்னவோ சத்தம் வெளிப்பட்டு அந்த இடம் மட்டும் கறுஞ்சிவப்பாய் இருந்தது. அந்தச் சிறிய மூக்கில் ஒரு ஈ வந்து அமர்ந்தது. நெற்றிப் பொட்டு கலைந்திருந்தது.

அந்தக் கைகள் இன்னும் தத்த வெண்ணம்புடன் இருந்தன. அந்தக் கைகளில் சிறிசில சிறில்கள் இருந்தன. அந்த வெண்ணம்பான பின்னணியில் சிறுநிலை விழுந்த ரத்தக் கொடு தாளழை மடலில் செம்பருத்திக் கொடு போல் இருந்தது. தங்கராஜ் அவளை உச்சி முதல் பாதம்வரை பார்த்தான். அவன் ஆசையோடு வாய்க்கிப் பூட்டியிருந்த கொலுக்களில் ஒன்று மட்டும் எழுகியிருந்தது. அந்தக் கொலுக்குழுத்துக்களில் நனைத்த நீர் திரண்டு, ஒரே ஒரு முத்தாகக் கீழிறங்க, தங்கராஜ் உடைந்து போனான்.

அந்தக் காலைப் பற்றி அந்தப் பாதத்தை முகத்தில் வைத்துத் தேய்ந்துக் கொண்டான்.

அவன் தோளை எதுவேர் தீண்ட, திரும்பிப் பார்த்தான். இன்ஸ்பெக்டரின் கழி.

"பாடிையைத் தொடராதப்பா. போஸ்ட் மார்ட்டத்துக்குக் கொண்டு போகணும். எழுத்துக்க. எல்லாம் முடிஞ்சுப்புறம் பாடிையை வாங்கிக்க!"

"எல்லாம் முடிஞ்சு போச்சே. எல்லாம் முடிஞ்சு போச்சே" என்று எழுந்து கொண்டான் தங்கராஜ். மறுபடி முகத்தில் அறைந்து கொண்டான். தன்வாழிக் கொண்டே பின்வாங்கினான்.

"மொதலானீ... பார்த்தீங்களை மொதலானீ... பார்த்தீங்களை மொதலானீ..." மாயகிருஷ்ணன் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டார். தங்கராஜின் அருகில் வந்து அவன் தோளைப் பற்றி இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டார்.

வருத்தப்படாதென்னும் சொல்ல முடியலை. அழாதென்னும் சொல்ல முடியலை. நமக்குக் கொடுப்பினை அவ்வளவுதான்னு நெனைச்சிக்க வேண்டியதுதான். என்றார்.

"அதுக்காக இப்படியா மொதலானீ. வாழ வேண்டிய வலசியயா?" தங்கராஜின் வார்த்தைகள். துக்கத்தில், அழுகையில் தொய்த்து தோய்த்து பிசிறடித்துக் கொண்டு வெளிப்பட்டன.

"அவளை எதுக்காவது கோலிச்சிட்டியா தங்கராஜ்?"

"இல்லைங்களை, ஐயோ இல்லைங்களை. என் ராஜாத்தியை நான் ஏன் கோலிச்செக்கப் போறேன்?"

"இப்படி ஒரு முடிவைத் தேடிக்கிட்டு இருக்கானேப்பா, நான் வேறே ஊர்ல இல்ல. நேத்து பாண்டியன் கல்லாண்டியில்ல? நல்ல விஷயத்துக்கு வர முடியலை. கெட்ட சங்கதிக்கு வந்து சேர்த்திருக்கோம் பாரு.... இன்ஸ்பெக்டர் கொளுக்கம் பொறுங்க.... தங்கராஜ் நீ வர இப்படி."

தங்கராஜ் பரிமளானைத் தவிர வேறு எந்தத் தித்தனியிலும்தான் அவரைத் தொட்டுத் தான் கூடப் புகப்பாட அனுதாபங்களை அவர் அளிக்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. பாசனிகுழை நல்ல தங்கராஜைத் தம் காரில் பின்புறம் அமர வைத்தார். திரும்பிப் பார்த்துத் குழந்தைக்குத் துடிக்களை அவைச் சொல்கிறார். தங்கராஜ் என்றார் பரிமளம்.

தங்கராஜ் அவரை ஏதெடுத்துப் பார்த்தான்.

"நிச்சயமாக உங்க ரெண்டு பேருக்கும் இடையில் எந்தத் தகராறும் இல்லை?"

"இல்லை... இல்லை."

"பின்ன எதுக்கு அந்தப் பொண்ணு கெணத்தில குதிச்சி சரிசார விடணும்?"

"ம்ம்?" என்று சற்றுநேரம் சிந்தனை செய்தார்.

"பொலீஸ் நடுவில் புகுத்தவங்களு, பொலீஸ்மாரிட்டம் அது இதுன்னு உன் பரிமளம் நடம்பைக் கூறு போட்டுலாங்க

தங்கராஜ். பரிமளம் நடம்பை முழுசாகக் கெணக்கொது. ஸார்னா மாதவன் கெணக்கூடும்."

அப்பா. அது நடம்பை. வேறுங்கு ஐயா. நான் என் பரிமளம்மேல் பூவும் பொருளும். அப்படியே முழுசாக வழியாறுப்பி வெக்கிறேன்யா. என் பரிமளம் ம. பின்ன யாரும் தொக்கா மதுங்கா. செத்துப் போறதும் அவர் என் ராஜாத்தி."

"இது முடியுமாய்ந்து பாக்கிறேன்." என்றார் மாயவிகுலன். "பாஷ் போர்மில். அந்தத் தொல் பேக் வெச்சிருக்கேன் என்" என்றார் பாக்கத்திலிருந்த ரத்தினத்தைப் பார்த்து.

ரத்தினம் தொல் எப்பை எடுத்துக் கொடுக்க. அதைத் திண்து ஆராய்ந்து விட்டு கரன்லி மனத்துடன் இருந்த பந்து அறு குராய்த் தாள்களை எடுத்துத் தங்கராஜின்

மேல்பயில் செருவினார்.

“உன் கல்யாணத்துக்குத் துடுக்கிறேன்னு சொன்னேன். கருமாதிக்குக் கொடுக்கிற படியா ஆய்விச்சி...” என்று பெருமூச்சு விட்டார்.

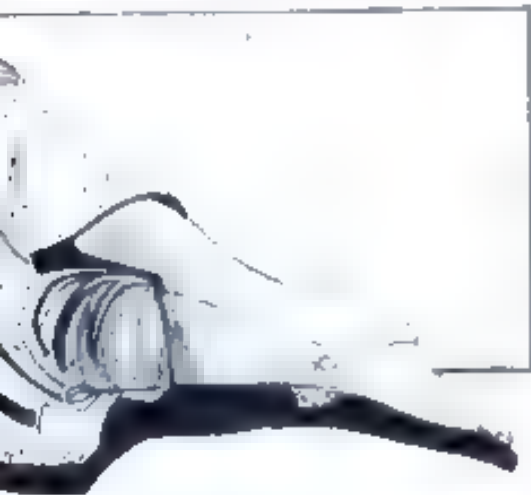
“மொதலாளி...” என்று அவர் மீது சரித் தான் தங்கராஜ் துக்கம் தான் முடிவாய்க். அவனைத் தட்டிக் கொடுத்தார்.

“நாதினம் அந்த இன்னப்பெட்டரைக் கூப்படு. நான் கூப்பேன்னு கூப்படு. அவரைச் சரிக் கட்டினுத்தான் தங்கராஜாக்குப் பரிமாற உடம்பு முழுசாக் கிடைக்கும்” என்றார்.

தங்கராஜின் வீட்டில்தான் பரிமாறவுக்கு அத்தனைச் சடங்குகளும் திறைவேற்றப்பட்டன. கூடத்தில் படுத்திருந்த பரிமாறவை மேற்கரை வயிறாக வந்த ருசிய வெளிச்சம் குளிப்பாடியது.

“கலெக்டரு, அண்ணி வந்துட்டா எல்லாம் சரியாகிடுமனு சொன்னேன் கலெக்டரு. இப்பப் பாரு. அண்ணி வந்துட்டா. எந்த மாதிரி வந்திருக்கா பாகுடா” என்று நத்தமாரைக் கட்டிக் கொண்டு அழுதான் தங்கராஜ்.

இந்திரா பேச்சு எழாமல் பரிமாறவையே

பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்த்திருத்தான். கண்ணில் நீர் தேக்கவினு போல நீண்டு கொண்டே இருந்தது. பரிமாறவின் தற் கொண்மை நம்புவது மிகக் கஷ்டமாக இருந்தது. நிஜமாகவா, நிஜமாகவா என்று தெற்கு இன்னும் துணித்துக் கொண்டே இருந்தது.

என்ன தல்வாப் பார்த்துக்க அக்கா. இனிமே பாக்கறியோ இவ்வையோ? - எத்த வாயால் சொன்னாயடிப் பாவி!

என் சாந்தி முகூர்த்தத்திற்கு வயிறுணுப்பி விட்டுக் கண்ணி கழிவாமலேயே நீ போய்ச் சேர்த்து விட்டாயே பரிமாறா.

கண்ணி கழிவாமலேயே... இப்படி ஒர் எண்ணம் வந்தவுடன் இந்திராவுக்குப் பசீர் என்னது. ஒருவேளை... ஒருவேளை... அப்படியும்

இருக்குமோ?

ஃபர்ட்டரி முதலாளி மாயவிரஷ்டன் என்பதாவது...

சர்தேகம் எழுந்தவுடன் அவனுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. பாண்டியனிடம் கொல்லிவிட வேண்டும் என்று பரபரத்தான். சுற்றினும் கண்ணி ஒட்டிப் பாண்டியனைத் தேடினான். பாண்டியன் வாரோ கொண்டு வந்திருந்த பூமாரியுடன். எகையில் கைது வந்திப் பாக்கெட்டுடன் தங்கராஜை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

பரபரப்புடன் எழு இருந்த இந்திரா சட்டென்று மனத்தை மாற்றிக் கொண்டான். பாண்டியனிடமிருந்த சர்தேகத்தைச் சொன்னால் என்ன ஆகும? உலக்கு எப்படி இந்தச் சர்தேகம் என்று கேள்வி வரும். அப்பறம் அத்தக் கசப்பான விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டி இருக்கும். இத்தனை தான் மாயவிரஷ்டனிடம் பற்றி ஏன் சொல்லவில்லை என்ற கேள்வி சிறக்கும். மாயவிரஷ்டனையும் இந்திராவிற்கு ஏதோ நிகழ்ந்து விட்டது. அதனுட்தான் இந்திரா அத்தக் கல்யாணத்துக்கு ஒத்துக் கொண்டான் என்று பாண்டியன் தீவிரத்து விட்டான்? பாண்டியனுக்கும் அவனுக்கும் இடை விட ஒரு நல்ல ஆரம்பம் என்பதே இவ்வாயல் போய்விடும். பரிமாறா போன துக்கத்துடன். இந்த விஷயமும் சேர்த்து பாண்டியன் மனத்தை அறுக்கத் தொடங்கினான். சர்தேகங்கள், விக்ஸ்கள், மேலும் சிக்கல்கள்.

இந்திரா எவ்வாறுதானையும் யோசித்து விட்டு, மறுபடி கண்ணியாகப் போக வேண்டியதை நினைத்துக் கொண்டு மேலும், அமத்தொடங்கினான்.

கொண்டிருக்கும் போதும் போதும் சரி, அக்கே இவ்விச் சடங்குகள் நடக்கும் போதும் சரி, தங்கராஜ் பரிமாறவிடம் பரிமாறவை வாழ்த்து கொண்டிருந்தான்.

“வேண்டாங்க. மதுராதலாம் வேறாம். என் கண்களே வேறாம். வேறாய்னு சொல்விட்டிருந்தே. அய்வனவுதான். நான் ஒரே வடிவம் போய்டுவேன்.

வாரி வாரோ தங்கராஜை நெருங்கி அவனுக்கு அறுதலாய் அவன் கைகளை ஒத்தி ஒத்திப் பிடித்துத் துக்கம் விசாரித்துவிட்டுப் போனார்கள்.

“தங்கராஜா...”

வீட்டு வாகனத்தில் அழைப்பு கேட்டது. தங்கராஜை வேண்டி நிறுப்பிப் பார்த்தான். போய்டிமென் ராஜ் நின்று கொண்டிருந்தார். இவன் யுமோழிக்குக் காத்திராமல் உன்னே துணுத்தார்.

“எவ்வாய்க்கெய்ப்பட்டேன் தங்கராஜா. கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாய்தான் விஷயமே தெரிஞ்சது. நாமளும் ஒருநாள் அக்கே தான் போகப் போனோம். அப்படிப் பேசறப்ப நீ உன் பரிமாறா கூட சேர்த்துக்கலாம். இப்ப வகுத்தப்படாதே. பரிமாறா உனக்காக அக்கே காத்துக்கிட்டு இருப்பா. எங்கேயோ ஒரு இடத்தில இருக்காணு நெனைக்கக்க. அழா

தொழையைக் கண்ட இடமெல்லாம் ஓடுகிற பசுவைப் போல், இத்திரிய செளக் கிபத்தைத் தேடி ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறோம் நாம். பசுவின் சொந்தக்காரன் அதைக் கட்டிப் போடுவதுபோல் பசுபதியான சகவரன் நம்மைக் கட்டிப் போட்டிருக்கிறான்.

எங்கே கட்டியிருக்கிறான், கண்ணுக்குக் கட்டு எதுவும் தெரியவில்லையே' என்று தோன்றும். ஆனாலும் நம்மை அறியாமலே இந்தக் கட்டைப் பற்றி நாம் அவ்வப்போது பேசுகிறோம். ஒரு காரியத்துக்

காக நாம் எத்தனையோ முயற்சி செய்கிறோம். அப்படியும் அது பளிதமாக விவ்டை: இச்சமயத்தில் 'முடிந்ததெல்லாம் செய்தேன். ஆனால் கர்ம பந்தம் யாரை விட்டது? கர்மம் ஐயிக்கவில்லை' என்று சமாதானம் சொல்லிக் கொள்கிறோம். 'பந்தம்' என்பதுதான் கட்டு. நம்முடைய பூர்வ கர்மங்களால் நம்மைக் கட்டியிருக்கிறான் பசுபதி.

கயிற்றால் கட்டப்பட்டபசுவுக்கு, அந்தக் கட்டின் மீது கோபம்தான் வரும். ஆனால் கட்டை அவிழ்த்துவிட்டால் என்ன ஆகிறது? அது அசலான் தோட்டத்தில் மெய்கிறது. அவன் அதை வெளு வெளு என்று வெளுத்துக் கட்டுகிறான். பட்டியில் கொண்டு போய் அடைக்கிறான். அப்போதுதான் பசுவுக்குத் தன்னைக் கட்டிப் போட்டிருந்தது எவ்வளவு நல்லது என்று தெரிகிறது.

இப்படியேதான் கர்மக் கட்டைப்பற்றி, நமக்குக் கோபம் வருகிறது. சகவரன் இப்படி ஒரு கட்டைப் போடாவிட்டால், நமக்குத் தோல்வி, துக்கம் இதெல்லாம் ஏற்படாது. தோல்வியும் துக்கமும் வருவது தால்தான் நாம் இப்போது. 'நமக்கு இவ்வளவுதான் பொசிப்பு' என்கிற புத்தியைப் பெற்று, இருக்கிற மட்டும் திருப்தியுடன், நிம்மதியுடன் வாழக் கொஞ்சமாவது முயல்கிறோம்.

— இசுத்தகு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாயிகள்.

தேப்பா... அழாதே... உனக்கு ஒரு வெட்டர் வந்திருக்குது. இத்தா."

தங்கராஜ் அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், தபால் காரரையே பார்த்தான்.

"வெட்டரை வாங்கிக்க தங்கராஜ்."

"என்ன வெட்டர் ராவு. நீய்களே படிச்சி விஷயத்தைச் சொல்லிடுங்களை."

"நீ ஏதோ நகைச் சீட்டு பேசட்டிருந்தே போல இருக்கே. சீட்டு முடிஞ்சி போய்ஞ்சீ சாம். எப்ப வேணும்னுதும் வந்து நகையை வாங்கிக்கலாமனு நகைக்கடைக்காரங்க எழுதியிருக்காங்க."

தங்கராஜ் ஏன் குணங்கி குணங்கி அழத் தொடங்கினான் என்று போஸ்ட்மேனுக்குப் புரியவில்லை.

தங்கராஜ் அந்தக் கடிதத்தை வாங்கி மார் போடு அனைத்துக் கொண்டான்.

"இந்த நகைச்சீட்டு முடிவட்டும். தங்கத்தில் தாலி வாங்கி உன் கழுத்தில கட்டேன்னு சொல்லிக் கல்வாணத்தைத் தள்ளித் தள்ளிப் போட்டேனே! தாலி வந்திருக்கிற நேரத்தைப் பார்த்தியா பரிமளா... தாலி வந்திருக்கிற நேரத்தைப் பார்த்தியா தங்கம்...?"

நந்தகுமார் எழுந்து போய்த் தங்கராஜின் கன்னலில் மிதந்த கண்ணிரைத் துடைத்து விட்டான். தங்கராஜ் நந்தகுமாரை இறுக

அனைத்துக் கொண்டான்.

போஸ்ட்மேன் எழுந்து வாசலைப் பார்த்து நடந்தார்.

"டேய் தந்த" என்று கெடிக் குமாரரால் அழைத்தான் இத்திரா.

நந்தகுமார் ஏறிட்டு இத்திராவைப் பார்த்தான்.

"வா, வீட்டுக்குப் போகலாம். அண்ணனைத் தொந்தரவு பண்ணாதே. நம்ம வீட்டுக்குப் போய் ஏதாவது சமைச்ச அண்ணனுக்குப் குடுத்தனுப்பலாம். அண்ணன் காலையில் இருந்து ஒண்ணுமே சாப் பிடலை..."

"நீ போ. எங்களுக்கு ஓட்டல் இருக்குது பார்த்துக்களோம்."

"அப்படியல்லாம் சொல்லாதே செல்கு. அம்மா கூட போ."

"வாடான்னு... அண்ணனைத் தனியா விடு. ஏங்க, நீங்க கூப்புடுங்களேன்"

மார் கூட்டாளியும் சரி, தான் வரப் போற நிலை. நான் இனிமேதங்கராஜ் அண்ணன் கூடத்தான் இருக்கப் போறேன்' என்று கூறியான் நந்தகுமார். தங்கராஜை இன்னும் இறுக்கமாக அனைத்துக் கொண்டான்.

(தொடரும்)

எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது தெரியாமலே பலர் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுக்குள் இருக்கும் நிறைமகள் என்ன, தங்கள் எங்கே பிரகாசிக்க முடியும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமலே பலர் ஏதோ விடைத் திட்டத்தில், அகப்பட்ட வெளியில், வாழ்வை ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் யார் என்பது அங்கு அங்கு முக்கியமான விஷயமல்ல. ஆம், பெண், கர்ப்பவாதி, இளைஞர், கீழ் சாதி, மேல் சாதி, ஏழை, கனம்முத்தவர் என்பனவை எல்லாம் ஓரளவுக்குதான் தங்கு எங்கே வகுக்குமே ஒழிய அவற்றால் தம்மைச் சிறப்படுத்த முடியாது. நாம் எங்கே போகிறோம், எதை அடைவதற்குப்போகிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். தமது நிறைமகள் என்ன? அவற்றை உபயோகிக்கிறோமா என்று தம்மை நாமே புரிந்து கொள்வதுதான் முக்கியம்.

“கான்வெண்டில் படிக்கும் பெண் போல் அடக்கத்துடனும், உலகம் அறியாத குழந்தை நிலையிலும் இருக்கிறார் இந்திரா காந்தி” என்று எழுதினார் வெய்ல் நேரங்கள் என்ற பிரபல அமெரிக்க திருவி. அந்த அடக்கம், பவம், அறியாமை என்பன வெய்ல் லாம் திரைக் கதையை எண்ணிப் பார்க்க. “செய்து முடிப்பேன்” என்ற மனமும், “நிறுத்திக் காட்டுவேன்!” என்று சவரங்களை ஏற்கும் குணமும், “அடைந்தே திருவேன்!” என்ற ஸட்சியப் பற்றும் இருந்தது அவரிடம். எத்தனையோ பெரிய உலக ராஜ் தந்திரிகளான திக்களையும், மின்விசை காரையும், நாட்காரையும், டிக்களையும், காசை யும் அவர் எமாணித்தார். இந்திய அரசியலின் பழம் பெருச்சாசனிகளும், புது முத்திரைகளும் விடுத்த சவரங்களை அவர் ஏற்றார்.

இன்றைய தமிழ்நாட்டு முத்திரைகள் சவரங்களின், எம்.ஜி.ஆருக்கு நாட்டைப் பற்றிய தெளிவு இல்லா தன்மைப் பற்றிய தெளிவு இருந்தது. அதை எப்படி உபயோகித்துத் தன் புனைவு, தான் விரும்புவதைச் சாதித்துக் கொள்ளலாம் என்ற தெளிவு இருந்தது. இதன் விளைவாகத் தன் செயலாக்கை நிறுத்திக் கொண்டு பதவியில் இருக்க முடிவிராத தமிழ்நாட்டுக்கு - தமிழ்நாட்டின் திகழ்காலத்துக்கோ, வருங்காலத்துக்கோ - ஏதும் தன்மை தருவதாய் அவர் ஆட்சி அளமயமில்லை.

எம்.டி.எஸ்., தமது பவம் எது, எங்கிருக்கிறது என்பதை உணராமல் அரசியலின் புதுக் கட்சி துவங்கினார் என்று கொல்வது தவறாதுமா? எவ்வாறுக்கும் நிறைந்த பெரிய மனிதர்கள் எதைத் தங்கள் ஸட்சியம் என்று

பெய்கிறார்கள் என்பதையும் அந்த ஸட்சியத்தை அடைவதற்கு அவர்களுக்குள்ள நிறைம களையும், இரண்டையும் இணைக்க அவர்கள் உருவாக்கும் திட்டங்களையும், மூன்றும் மனித ராக தின்று ஆராய்க்கத், வெற்றி பெற்ற ஸர்களைவும் தோல்வியடைந்தவர்களை யும் எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்க்க. இது ஒரு தவறுபெற்றிருக்கிறது என்று நினைப்பார்கள். பின்னும் தம்மைப் பற்றியும் ஒரு மூன்றும் மனிதனை தின்று ஆராய இது வந்திருக்கும். எம்.ஜி.ஆரைப் பற்றியோ, எம்.டி.எஸ். பற்றியோ தான் காணும் முடியுமே தீவிரம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்; ஏற்காமல் போக லாம். அது அல்ல முக்கியம். தம் நிறைம களுக்கு ஏற்ற ஸட்சியத்தில் இறங்க வேண்டும் என்பதும், அல்லது தமது ஸட்சியத்திற்கேற்ப நிறைமகளை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண் டும் என்பதும் இவற்றிலிருந்து புரியும்.

தங்களை நிறைமகளையும், ஆரவங்களை யும் புரிந்து கொள்ளாமல் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை இருக்க வேண்டியவர்கள் வியாபாரிகளாகவும், போலீஸ் அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டியவர்கள் மருத்துவர்களாகவும், பகல் கொன்றைக்காரர்களாக இருக்க வேண்டியவர்கள் அரசியல்வாதிகளாகவும் இருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். கட்டுப்போட்டா லும் களைக்கு வராதவர்கள், அக்கவுண்டன் டாக்டர் போலும் எப்படி? ஒரு பெண், “வாருக்காவது தலைவன் தீட்டி, குழந்தை குட்டிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு வாழ வேண் டும்” என்று நினைக்க எப்படிப் பழக்கப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறோனா, அதுபோல் ஏதாவது ஒரு வேலை பார்த்துப் பிழைப்பு நடந்த வேண்டும் என்று பெரும்பாலோர் நினைக்கவும், செயல்படவும், வாழ்க்கை நடத்தவும், பழக்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம்.

திருமைகள் மவரடும்!

பயன்படும். இடத்தில் ஒருந் தண்ணீர் போல் உட்கு கொள்ளும் இப்பயன் நமது சித்திரம் நெருங்கிய ஒப்புகையுடையது. எங்கள் ஊர் ராமாயிக்கு ஒரு அண்ணன் இருந்தான். கொந்திராவி என்று பெயர். கொந்திராவி பெரிய வீதியைப்போட்டு வீதம், பெரிய உடல்வாகு - அதற்கென்ற பதிரி - அதில் ஈடுபடும் ஆளும். ராமாயிக்கு தாலும் அண்ணனும் போல் பெரிய வீதியைப்போட்டு வீதமும் உடல்வாகும்பெற்ற ஆண். ஆனால் அதற்கென்ற உடல் ஆகிரி இல்லை. அண்ணனும் போல் பதிரி செயல்படாத மான நேரமும் கிடைக்கவில்லை. அப்பெருங் கொரு வீதியைப்போட்டுக் குழப்பிவந்த முயன்று பார்த்துத் தொற்றுக் கொண்டுமுடிந்தான். "அண்ணன் வழியில் செயல் - தான் ஒரு கொந்திராவி ஆகலாம்" என்று முடிபெறாமாயிக்குக் கொஞ்ச காலமாவிற்று ராமாயிக்குப் படி பதிரி ஆர்வம். தனது படித் தான், பெராவிரையானது பட்டம். அண்ணன் வழியில் செயல் முடிபெற்றான்! அப்பன் உட்குடி உட்குடி என்று உட்குடி தண்ணீராகக் குடி கொடுத்தான்! தாம் வழிநிறைவ கொண்டு குதிக்கும் எதன்பது, சில சமயம் திராவிட பரதமும் பற்றிப்போவதால் தம்க்கே புதிற்று. நமது பன்னிக்கட்டினால் செனத்த தம்பாள் செந்திரக்கிரெயும் என்று இருக்கிறார்களே ஐயும், தாம் தமதுதாய்க்கெனத்தந்தை அநிகம் பரதமும் படுவதுதான். வினையு, பன்னிப் படி படி தம்க்கு வழிகாட்டுவதற்கும் பதிகம், நமது துறையாகினைப் பெரிதாக்கிக் கொடுவதென நமதுபாவுகக் கொண்டு குதிக்கிறது. நமது வாழ்க்கை என்பது சிறக்கும்!

சிலசமயம் தாம் தாமத இருக்கப் பயன்படுகிறோமோ என்று உத்தேசம் ஏற்படுகிறது. இரண்டு அங்குலம் உயரம் துறையாக இருப்பதனால் தம்க்குப் போலிசில் பிற நுடி வாய்க் கொள்ளாம். ஆனால் அதுதான் தம் உதைய இருண்டு போய்விட்ட போலிசில் என்று மனசுபாவம் தம்க்கு ஏற்பட வேண்டும். "தாம் உதையக் கொட்டி வேண்டும்" என்று தண்ணீர் தானே டிட்டுக் கொள்ளும் மனசு பாவத்தை மாற்றி "எனக்குப் பெரும் திரைம இருக்கிறது. அந்தச் சேவரப் பயன்படுத்த வேண்டும்" என்று சித்திரம் தாம் பதிகவது தமது.

தமிழ்நாட்டில் விளையாடும் துறையின் அடையுமே நமதுபாவமும். அப்பெயில் ஆதாயம் தெட முடிபயன்பாடும் அநிக இருக்கிறோம் என்பதும், காரணம், அநிக மட்டுமே அநிக திரைம கொண்டு தம்க்குத் தம்க்கு தாடு பெற்றெடுத்துவிட்டது என்று அந்த மனம். தம்க்கும்தான், இந்த இரு துறையையும் தாம் எல்லோருக்கும் எதிர்ப்புபடி பயன்புடும் படிதான் செயல்பட்டிருக்கிறது. பம் வந்து செயல்படக்கூறு கொள்ளப்படுகின்றதுதான் பொதுமக்களால் உணரக்கூடுகிறது. இந்தத் துறையில் உண்மையில் எந்தவித யோ போர், தொழிலியோ, வணிக பதிரியோ, விஞ்ஞானத் துறையிலியோ புகுத்திருக்காத

அங்குமே பிரதிபலிக்கும் முடிவும். இன்னும் எல்லாமைகளைப் பயன்படுத்தும். திரைம தந்த தம், சமயக்கிதை மோதித்திருக்க முடிவும். மக்கள் தம்க்குத் திரைமக்களைப் பயன்பாடுகளை தாமதமாக ஒரே துறையில் மட்டுமே உட்குடிபெறக் காரணம் மனசுபாடு காரணம் சேவர பக்கமே சேவர செயல்படாதுபட்டும் புதிது

திரைமக்கள் பெர் இன்று புதுக் கவிதை எழுதுவதற்கு உணர்விறும். கரையெற்போம்; ஆகக் கதி போய்க்விட்ட பிரயோகமும்! ஆனால் உண்மையு பிற திரைமக்களையும் உணர்விறு புது புதுகை, வெளிக் கொண்டு முடிவாகக் கண்டுதான் கொண்டு அமைப்புகிறதேன்.

இந்த நோக்கில் அப்பெரிக்கொண்டும் பார்த்து, கொடுத்த தொழில்களையும் பார்த்துக் கொண்டு பணக்காரரானவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு அநிகம் காரணமும் - மந்திரங்களை தாடுகின்ற பன்னி. 42 சதவீதம் தாண்டியும் எடுத்துக் கொள்ளும் பட்டம் தெரியில், விடப்பாரம் என்பதற்குமே படி படித்தான். அப்பெரிக்கொண்டும் பணக்கார தாடுகிறதேன் என்பதற்கு தாம் மிகப் பெரிய ஆதாய்க்கி செயல்பெறும் புதிதும்.

நமது ஆதாய்க்கி தாமதமும் எழுதுவது வேண்டும். "எங்கே நமது ஆதாயம் இருக்கிறதோ, அங்கே உட்குடித்திரைம இருக்கிறது. அந்தத் திரைம இருப்பதற்கும்தான் அந்த ஆதாயம் எழுந்தது என்று பெரிப்பாணியும் தம்க்கு, வேண்டும். ஆகக் போல் நேர் உறுவிராகம்.

தரி தாம் விதப்பயமாக வாழ்வதற்கு தம்க்கு விட இருவதற்கு தொழிலியைப் அப்பாணிப்பும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது அப்பிரதக் கவிதை உணர்வதற்கு கவிதையின் பணக்கக் கவிதையுமே. இந்தியாவில் எத்தனை யோ அப்பாணிகள் இருக்கிறார்கள். அப்பாணிகள் தம்க்குத் திரைமக்கள் பார்த்து கொண்டு 14கள். தம்க்கு அப்பாணிகள் அந்தத் திரைமக்கள். அந்தப் பிணியும் போனார்கள். பரிதோகார, கை துருத்தி, எங்கெங்கு தீமைமும் பெற்ற கொக்கார, கருமமே கண்ணுறியும்" எப்பது போல.

இந்த உட்குடி திரைமக்கள் வேறு பயர்க்கை நுடி வாய்க் எது மனத்க்கிறது? நுட தம்க்குமே. பயம். அவதம்பிக்கை என்பதுதம்க்குக் கண்ணுடி.

இன்னொரு வாழ்வு திரை பற்றி தாம் தொத்துகொண்டிருக்கிறது அப்பெரியமில்லை. தம்க்கு இருக்கும் எல்லாக் கொடுக்கும் பற்றி வருத்தப்பட வேண்டிய அப்பெரியமில்லை. எல்லாக், வாய்ப்பாறமும் - நமது படி படி, தாம் வாய்க் இடம், வயது எல்லாம் தாண்டி தாம் மனத்க்குக் கட்டுப்படுத்தும். அந்தற்கும்தான் மனத்க்குக் கத்தித்திரைம செயல்பட்ட நுடியும். அந்த சத்தத்திர் மனம் எல்லாக்க்குத் தாண்டியப் பதிகம் நுடியும்.

தாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு காரணத்திற்காகக் சில திரைமக்களும் பணக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நமது திரைமக்கள் தம்க்குமே தென்குடிபடுகின்றன.

— உட்குடி எம். என். உதையாத்தி

இதன்மேல் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இவ்வாறு திரைமக்கள் இருக்கின்றனர். இவ்வாறு திரைமக்கள் இருக்கின்றனர். இவ்வாறு திரைமக்கள் இருக்கின்றனர்.

21.12.86 கல்வி இதழில் அட்டைப் படத்துக்கு ஏற்ப எழுதப்பட்டக் கவிதைகள்:

முதல் பரிசுக் கவிதை

பொன்னிலே
பூத்திட்ட
கார்த்திகை நயம்
கன்னடிலே
காட்டி,
என்னிலே மாற்றம்
தந்த மாணே!
நான்,
ஏழைக் குறையகன்
ஏமாற்றம் எத்தனாகல;
'சாதிவிரண்டொழிய வேதில்லை'
எனதிட்ட.
தமிழ்மொழியின் தாயகந்தான்.

— பா. அருண்,
இரண்டாம் ஆண்டு விவக்வியல்,
சோவடிபி ராமசாமி கல்லூரி,
திருச்சி.

வேலின்னி வேலுவழி
வேளையிலைக் காட்டிலே
வள்ளியைதக் காண வந்தான் — அவன்
வதவானதைக் கண்ட வேலும்
வேட்களைக் காட்டி வே
வேட எனு மாறிவந்தான்
வேல்முருகன் தலை தலைக்குத்
வள்ளியைத் தலை உணர்ந்து தன்
வாழ்க்கையிலே இடமளித்தான்
வற்றைப் புகழ்தலை
வள்ளியைப் பெற்றி வே!

— எம். கிருஷ்ணன், பி. ஏ.,
மதுரை கல்லூரி,
மதுரை.

இரண்டாம் பரிசுக் கவிதை

மான் கிழியை!
என் அருகில் வர
மயங்கும்
உன் விழிகள் பேசும்
மெனம மொழியை
எனக்குக் கூறிவிடு.
தான் கற்பனைத் தேவன்
உன வர
உன் விழிகளின்
சாந்தத்தைத் கண்டுகிடு.

— மு. பொன்னம்மாள்,
முதலாம் ஆண்டு ஆங்கில இலக்கியம்,
சோவடி தகவல் கல்லூரி,
திருச்செங்குலம் - 617 021.

வழிகளின் காங்குக்கிதத்
தந்துவம்!

4வது சிறக்கலை அழிக்க உருதியடம்!

புன அரக்கலிடம் சிவிய பிராமக்
கள்" என்ற தலைப்பில் கவி 16.11.85
இதழில் அட்டைப்படக் கட்டுரை வெளியிட
புகுத்தீர்கள்.

இப்போது அந்தப்புன அரக்கலை அழிக்க
43 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஒரு
திட்டம் அமுலாகவிடுக்கிறது என்பதைத்
தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமது நாட்டிலுள்ள மொத்த கண்ணாம்புக்
கல் கனி வளத்தில் தமிழ்நாட்டில் உள்ளது
ஒரே ஒரு சதவீதம்தான். ஆனால் தமது நாட்
டின் மொத்த சிமென்ட் உற்பத்தியில் தமிழ்
நாட்டின் பங்கு பத்து சதவீதம்! தமிழக
சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள் பதினாலையி
ரம் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளித்து
அத்தனை குடும்பங்களின் வாழ்க்கைக்கு உதவு
கின்றன. தவிர, சிமென்ட் உபயோகித்து
இயங்கும் உபநீர் தொழில்களில் மக்கள்
பெறுகிற வேலை வாய்ப்புக்கள் கணக்கிடத்
கூடு.

நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இன்றி
யமையாத அடிப்படைத் தேவையான
சிமென்ட் தொழிலகங்கள் தமிழகத்
தில் பல இன்னல்களுக்குரியதே செயல்
படுகின்றன. திவக்கிச் சுரங்கங்கள் வெகு
தொலைவில் இருப்பதால் அவற்றைச்
கொண்டு வருவதில் ஏற்படும் கால தாமத
மும் விட உயர்வும் இன்னல்களுக்கு ஒன்று.
மற்றொன்று விலாதி மின்சாரத் தட்டுப்பாடு.
இதனால் தொழைநோட்டர்களை உபயோகிக்கும்
போது உற்பத்திச் செலவு கூடுதலாகிறது.

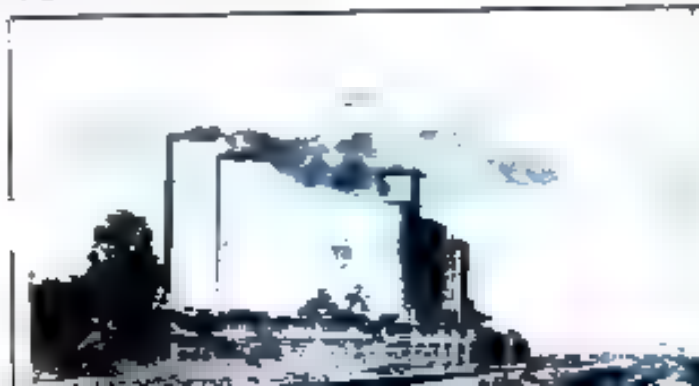
தமிழ்நாட்டில் பல சிமென்ட் தொழிற்
சாலைகள் சுமார் 40 அல்லது 50 ஆண்டு
களுக்கு முன் திறவப்பட்டன. அவை அந்த

நாளை உற்பத்தி முறையைப் பின்பற்றுவ
தால் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்பதுடன்
புன. துரி முதலியன பரவவும் காரணமா
வின்றன. அவற்றுள் ஒன்று மதுக்கரை
ஏ.வி.சி. சிமென்ட் தொழிலகம் இரு சுரங்
கங்களிலிருந்து அணுப்பப்படும் தரக்குறை
வான கண்ணாம்புக் கற்களை சராயன முறை
யில் உயர்தரமாக்கி உபயோகிக்கிறது. இதன்
மூலம் சிமென்ட்டின் தரம் சர்வதேசத் தரக்
கட்டுப்பாட்டுக்கு உகந்ததாக இருக்குமாறு
உயனித்துக் கொள்கிறது.

சிமென்ட் ஆஃபிஸ் வெளியிடும் புனக்,
துரி இவற்றால் மனிதனுக்கோ மிருகங்க
ளுக்கோ தாவரங்களுக்கோ ஆரோக்கியம்
பாதிக்கப்பலாது என்பது விஞ்ஞான
உண்மை. இதை உறுதிப்படுத்தி ஓர் உயர்நீதி
மன்றத் தீர்ப்பே உள்ளது. ஆனாலும் புனக்,
துரியால் மக்களுக்குத் தொந்தரவு அநி
கம் என்பதை மதுக்க இயலாது.

இப்போது மதுக்களையில் ஒரு புதிய திட்டத்
தை 42.40 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில்
அமுல்படுத்தவிருக்கிறோம். தனிக் கெட்டு
வழிபயன்படுத்தப்படும், இதனால் சுரங்கத்தி
லிருந்து வரும் தரக்குறைவான கண்ணாம்புக்
கற்கள் இன்னும் மேம்பட்ட தொழிற்சாலைப்
முறையில் உயர்தரமாக்கப்படும். ஐந்து
எசிகலன்களுக்குப் பதில் இனி ஒரே ஓர் எசிக
லன்தான் இருக்கும். ஆனால் அபிதேரத்தில்
உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும்! இந்தியாவிலேயே
முதன் முறைமாக இத்திட்டம் செயல்படப்
போகிறது! உலகிலேயே இந்த அளவுக்கு
தனியான சிமென்ட் தொழிற்கூடங்கள்
இன்றையத் தேதியில் மூன்றே மூன்றுதான்
உள்ளன! இதற்கான இயந்திரங்கள் உலகின்
பன்மேறு தானகில் தேடிப் பிடித்து வரங்
கப்படுகின்றன. பண உதவியை உலக வங்கி
கூடாக அளிக்க முன்வந்துள்ளது. அடுத்த
ஆண்டு இறுதியில் புதிய தொழிற்சாலை
இயங்க ஆரம்பித்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்
கிறோம். மின்சார பற்றா எசிகலன்கள் மூடப்
படும். புதிய திட்டம் செயல்பட ஆரம்பித்த
பின் துரித் தடுப்பு கட்டுப்பாடு வாரியம்
திர்மானித்துள்ள துரி மட்டத்தில் அளவை
விட மிகக் குறைவாகவே துரி வெளியெழும்
என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

ஜெனரல் மாணேஜர்,
மதுக்கரை சிமென்ட் ஆஃபிஸ்.

ஏ.வி.சி. சிமென்ட் ஆஃபிஸ்
திறக்கப் புனக்
குறைவ் வெளியே

பொன்னியின் செல்வன்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

வழிநடைப் பேச்சு

பா

லாற்றுக்கு
வடக்கேயுள்ள
வறண்ட பிர
தேசம் கனி
வேயே வந்தி
யத் தேவன்
அது காரணம்

தன் வாழ்நாளைக் கழித்தவன். ஆகையால் ஆற்று வெள்ளத்தில் நீத்து வதற்கு அவனுக்குத் தெரியாமலிருந்தது. ஒருசமயம் வா. பெண்ணைக் கரைமீல் எல்லைக் காவல் புரிந்து வந்த போது, குளிப்பதற்காக ஆற்றில் இறங்கினான். ஒரு பெரிய நீர்ச் சுழலில் அகப்பட்டுக் கொண்டான். அந்தப் பொல்லாத விஷமச் சுழல் அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி வரச் செய்து வளைத்தது. அதேசமயத்தில் மேலேயும் இழுத்துக் கொண்டிருந்தது. சிக்கிரத்தில் வந்தியத்தேவனுடைய பலத்தை யெல்லாம் அந்தச் சுழல் மறிஞ்சிவிட்டது. "இனிப் பிழைக்க முடியாது; சுழலில் மூழ்கிச் சாக வேண்டியது தான்!" என்று வந்தியத்தேவன் நிராசை அடைந்த சமயத்தில் தெய்வானைமாக நதிச் சுழலிலிருந்து வெளிப்பட்டான். வெள்ளம் அவனை அடித்துக் கொண்டு போய்க் கரையில் ஒதுக்கிக் காப்பாற்றியது.

அன்றிரவு வந்தியத்தேவன் மீண்டும் சென்று படுத்தபோது அவனுக்கு நதியின் சுழலில் அகப்பட்டுத் தின்

டாடியது போன்ற அதே உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஒரு பெரிய இராஜாங்கச் சிற் சுழலில் தன்னுடைய விருப்ப மில்லாமலே விழுந்து அகப்பட்டுக் கொண்டதாகத் தோன்றியது. அந்த நதிச் சுழலிலிருந்து தப்பியதுபோல் இந்தச் சிற் சுழலிலிருந்தும் தப்ப முடியுமா? கடவுள் தன்னை மறுமுறை யும் காப்பாற்றுவாரா?

அன்று அவன் கடம்பூர் மானிகையில் நடத்த நன்னிரவுக் கூட்டத்திலிருந்து அறிந்து கொண்ட விஷயங்கள் அவனைத் திக்குமுக்காட்டுச் செய்து விட்டன. சோழ மகா காமராஜ்யத்துக்கு வெளிப் படைவர்களால் ஏற்பட்டிருந்த தொல்லைகள் நீங்கி, சில வருஷங்கள்தான் ஆகியிருந்தன. இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர் மகா வீரர்; போரிக் கலையில் திபுணர்; ராஜகுத்திரத்தில் சாணக்கியர், தம்முடைய அறிவாற்றல்களையும் சோழநாட்டுப் படைகளின் போர்த் திறனையும் பூரணமாகப் பயன்படுத்தி இரட்டை மண்டலத்துக் கிருஷ்ண மன்னனின் ஆதிக் கத்தைத் தொண்டை மண்டலத்திலிருந்து அடியோடு தொலைத்தார்.

ஒளர் கீல்கி

வெளிப் பகை ஒருவாறு ஒழிந்தது. இந்த நிலைமையில் உட்கலகமும் சதியும் தலை தூக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. வெளிப்பகையைக் காட்டிலும் அபாயகரமான இந்த உட்பகையின் விளைவு என்ன ஆகும்?

சோழ நாட்டின் புகழ் பெற்ற வீரர்களும் அமைச்சர்களும் தலைவர்களும் அதிகாரிகளும் அல்லவா இந்தப் பயங்கரமான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்? பழுவேட்டரையரும் அவருடைய சகோதரரும் எப்போர்ப்பட்டார்கள்? அவர்களுடைய சக்தி என்ன? செல்லாக்கு என்ன? இங்கே இன்று கூடியிருந்த மற்றவர்கள்தான் எல்லாவற்றையும் புகழும் செல்லாக்கும் பராக்ரமமும் வாய்ந்தவர்கள்? இத்தகைய கூட்டம் இதுதான் முத்திரைக்கூட்டமா? பழுவேட்டரையர் மூடு பல்லக்கில் மதுராந்தகரை வைத்து இவ்விதம் இன்னும் எத்தனை இடங்களுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறாரோ? அடாடா! முதிய வயதில் ஓர் இளம்பெண்ணை மணந்து கொண்டது இவருக்கு இந்தச் சதிகார முயற்சிக்கு எவ்வளவு சாதகமாகப் போய் விட்டது?

சோழ சிம்மாசனத்துக்கு உரியவர் இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர்தான் என்பது பற்றி இன்றுவரை வந்தியத் தேவனுடைய மனத்தில் எவ்விதச் சந்தேகமும் உதிக்கவில்லை. போட்டி ஒன்று ஏற்படக் கூடும் என்று அவன் கனவிலும் கருதவில்லை. கண்டராத்தியனுடைய புதல்வர் மதுராந்தகரைப் பற்றி அவன் கேள்விப்பட்டதுண்டு. தந்தையைப் போலவே புதல்வரும் சிவ பக்திச் செல்வரே என்று அறிந்ததுண்டு. ஆனால் அவர் இராஜ்யத்துக்கு உரிமையுள்ளவர் என்றோ, அதற்காகப் போட்டியிடக் கூடியவர் என்றோ கேள்விப்பட்ட தில்லை. அந்த எண்ணமே அவனுடைய மனத்தில் அவ்வளவில் தோன்றியதில்லை.

ஆனால் நியாய நியாயங்கள் எப்படி? பட்டத்துக்கு உரியவர் உண்மையிலே யார்? ஆதித்த கரிகாலரா? மதுராந்தகரா? யோசிக்க யோசிக்க இருதரப்பிலும் நியாயம் இருப்பதாகவே தோன்றியது. போட்டி என்று உண்மை

யில் ஏற்பட்டால், இவர்களில் யார் வெற்றி பெறுவார்கள்? தன்னுடைய கடமை என்ன? ஆதலால் என்னென்னவோ மனக்கோட்டை கட்டிக் கொண்டு காஞ்சியிலிருந்து இந்த யாத்திரை கிளம்பினோமே? பட்டத்து இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலருக்கு உகந்த படி நடந்து கொண்டு சோழப் பேரரசில் பெரிய பதவிகளை அடையலாம்; காலாகாலத்தில் வானர் குலத்தின் பூர்வீக ராஜ்யத்தைக்கூடத் திரும்பப் பெறலாம் என்று நினைத்தோமே? இதற்கெல்லாம் சாதனமாக எத்தப் புனியங்கொம்பைப் பிடித்தோமோ, அதுவே முறிந்துவிடும் போலிருக்கிறதே...? இத்தகைய சிந்தனைகளினால் வந்தியத்தேவன் இரண்டாம் முறை வந்து படுத்த பிறகு வெகு நேரம் தூக்கம் பிடிக்காமல் திண்டாடினான். கடைசியாக, இரவு நாலாம் ஜாமத்தில் கிழக்கு வெணுக்கும் நேரத்தில் அவனுக்கு ஒருவாறு தூக்கம் வந்தது.

முநான் காலைமில் உதய குரியனுடைய செங்கிரணங்கள் கவீர் என்று அவன் பேரில் பட்டபோது கூட வந்தியத் தேவன் எழுந்திருக்கவில்லை.

கந்தமாறன் வந்து தட்டி எழுப்பிய போதுதான் தூக்கி வாரிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்தான்.

“இராத்திரி நன்றாய்த் தூக்கம் வந்ததா?” என்று கந்தமாறன், விருத்தினரை உபசரிக்கும் முறைப்படி கேட்டான். பிறகு அவனாகவே, “மற்ற விருத்தினரெல்லாம் தூங்கச் சென்ற பிறகு நான் இங்கு வந்து பார்த்தேன். நீ நன்றாய்க்கும்பொருள் சேவை செய்து கொண்டிருந்தாய்!” என்று சொன்னான்.

வந்தியத் தேவன் மனத்தில் பொங்கி எழுந்த நினைவுகளையெல்லாம் அடக்கிக் கொண்டு, “குரவைக் கூத்துப் பார்த்துவிட்டு இங்கு வந்து படுத்ததுதான் தெரியும். இப்போது நான் எழுந்திருக்கிறேன். அடாடா! இவ்வளவு நேரம் ஆகிவிட்டதே! உதித்து ஒரு ஜாமம் இருக்கும் போலிருக்கிறதே! உடனே நான் கிளம்ப வேண்டும். கந்தமாறா! குதிரையை

ஆயத்தம் பண்ணும்படி உன் வேலைக் காரர்களுக்குக் கட்டினாயிடு!" என்று.

"அழகாயிருக்கிறது! அதற்குள்ளே நீ புறப்படுவதாவது? என்ன அவசரம்? பத்து நாளாவது இங்கே தங்கி விட்டுத்தான் போக வேண்டும்" என்றான் கந்தமாறன்.

"இல்லை, அப்பனே! தஞ்சாவூரில் என் மாமனுக்கு உடம்பு செவ்வையாக இல்லை, பிணைப்பதே துர்லபம் என்று செய்தி வந்தது. ஆகையால் சிக்கிரத்தில் அவரைப் போய்ப்பார்க்க வேண்டும். கடனே புறப்பட வேண்டும்" என்று ஒரே போடாகப் போட்டான் வல்லவரையன்.

"அப்படியானால் நிறும்பி வரும் போதாவது இங்கே லெநாள் கட்டாயம் தாமதிக்க வேண்டும்."

"அதற்கென்ன, அப்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்போது நான் புறப்படுவதற்கு விடை கொடு!"

"அல்லவது, அவசரப்படாதே! காலை உணவு அருந்திவிட்டுப் புறப்படலாம். நானும் உன்னுடன் கொள்ளிட நதி வரையில் வகுவிதேன்."

"அது எப்படி முடியும்? யார், யாரோ, பெரிய பெரிய விறுத்தாளிகள் உன் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்களே, அவர்களை விட்டுவிட்டு..."

"உன்னைவிடப் பெரிய விறுத்தாளிகளுக்கு யாரும் இல்லை..." என்று கூறிய கந்தன் மாறவேன் சட்டென்று நிறுத்திக் கொண்டான். "வந்தவர்கள் பெரிய விறுத்தாளிகள்தான். ஆனால் அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ள என் தந்தை இருக்கிறார். அரண்மனை அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். உன்னோடு நேற்று ராத்திரிகூட நான் அதிக நேரம் பேசவில்லை. வழிநடையிவது சிறிது நேரம் உன்னோடு சல்லாபம் செய்தால்தான் என் மனம் நிம்மதி அடையும். அவசியம் கொள்ளிடக்கரை வரையில் வந்தே நீருவேன்!" என்றான்.

"எனக்கு ஆட்சேபம் ஒன்றுமில்லை, உன் இஷ்டம், உன் சென்கரியம்" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

ரு தாழிகை நேரத்துக்குப் பிறகு இரு நண்பர்களும் இரு குதிரைகளில் ஏறிச் சம்புவரையர் மாளிகையிலிருந்து

புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். குதிரைகள் மெதுவாகவே சென்றன. பிரயாணம் மிகவும் இன்பகரமாயிருந்தது. மேலக் காற்று சாலைப் புழுதியை வாரி அடிக்கடி அவர்கள் மேல் இறைத்ததைக்கூட அந்த நண்பர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. பழைய ரூபகங்களைப் பற்றிய பேச்சில் அவ்வளவாக மனத்தைப் பறி கொடுத்திருந்தார்கள்.

சிறிதுநேரத்துக்கெல்லாம்வந்தியத்தேவன் கூறினான்: "கந்தமாறு! உன் வீட்டில் ஒரே ஒரு இரவுதான் தங்கினாலும் அது எனக்கு எவ்வளவோ பயனுள்ளதாயிருந்தது. ஆனால் ஒரே ஒரு ஏமாற்றம், உன் சகோதரியைப் பற்றி வடபெண்ணை நதிக்கரையில் என்ன வெல்லாமோ வர்ணனை செய்து கொண்டிருந்தாய்! அவனை நன்றாய்ப் பார்க்கக் கூட முடியவில்லை. உன் அன்னைக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டு அவள் எட்டிப் பார்த்த போது அவள் முகத்தில் எட்டில் ஒரு பங்குதான் தெரிந்தது. நானும் மடமும்பெண்களுக்கு இருக்கவேண்டியதைவிட உன் தங்கையிடம் சற்று அதிகமாகவேயிருக்கிறது."

கந்தமாறனுடைய வாயும் உதடுகளும் ஏதோ சொல்வதற்குத் துடித்தன. ஆனால் வார்த்தை ஒன்றும் உருவாகி வரவில்லை.

"ஆயினும் பாதகமில்லை, நீதான் நான் நிறும்பி வரும்போது சில நாள் உன் வீட்டில் தங்க வேண்டும் என்று சொல்கிறாயே? அப்போது பார்த்துப் பேசிக் கொண்டால் போகிறது. அதற்குள் உன் தங்கையின் கூச்சமும் கொஞ்சம் நீங்கிவிடலாம் அல்லவா? கந்தமாறு உன் சகோதரியின் பெயர் என்னவென்று சொன்னாய்?"

"மணிமேகலை!"

"அட்டா! என்ன இனிமையான பெயர்! பெயரைப் போலவே அழகும் குணமும் இருத்துவிட்டால்..."

கந்தமாறன் குறுக்கிட்டு, தாபம் நிறைந்த குரலில், "நண்பா! உன்னை

ஒன்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்
கிறேன். என் தங்கையை நீ மறந்து
விடு. அவளைப் பற்றி நான் சொன்
னதைவெல்லாம் மறந்துவிடு. அவன்
பேச்சைமே எடுக்காதே!" என்றான்.

"இது என்ன, கத்தமாரா! ஒரே தலை
கீழ் மாறுதலாக இருக்கிறதே! பேற்று
இரவு கூட உன் வீட்டுக்கு நான் மரு
மகனுக்கவரப்போவதைப்பற்றி ஜாண்
யாதக் கொள்ளுமே!"

"அவ்விதம் நான் சொன்னது
உண்மைதான். ஆனால் பேற்று வேறு
நிலையை ஏற்படுத்தித் து. என் பெற்
றோர்கள் வேறு இடத்தில் என் சகோ
தரிகளைக்கவியாணம்செய்துகொடுக்க
முடியு சென்றுவிட்டார்கள். மனி
மேகலையும் அதற்குச் சம்பந்திது
விட்டாள்!"

வந்தியத்தேவன் மனத்திற்குள்,
"மனிமேகலையாழ்க!" என்றுசொக்
லிக் கொண்டான். மனிமேகலையை
யாருக்குக் கொடுக்க நிச்சயித்திருப்
பார்களா என்று ஊசிப்பறிதும் அவ
னுக்குக் கண் ம் ஏற்பட விட்டது. புது
பயல்க்கிலிருந்து வெளிப்பட்டு இள
வரசை மதுராத்தகக்குத்தான் நிச்
சயித்திருப்பார்கள். மதுராத்தகரு
டைய கட்டிக் குப்பையி் இவ் பம்படி
யெல்லாம் உறவுகளையும் ஏற்படுத்து
கிறார்களாகும். பழுவேட்டையரவா
யெல்லாத கொடிக்காரத்தான்!

"ஆனால்! பேற்று ராத்திரி வந்
திரூத்த பணக்கார விருத்தான்களிக்
ஒருவரை மாப்பிள்ளையாகத் திட்டம்
செய்திருக்கார்களும்! கத்தமாரா! இவிக்
எனக்கு விவரப்படி இக்கூட; ஏமாற்ற
முய் இவ்விடம். ஒரு மாதிரி நான் எதிர்
பார்த்ததுதான்....."

"எதிர்பார்த்தாலா? அது எப்படி?"

"என்னைப் போல் என்றைது அது
தைக்கு யார் பெண்டைக் கொடுப்
பார்கள்? ஊரும் வீடும் இவ்விதமாய்
எந்தப் பெண் மன்னத்து கொண்
இணைந்துவான்? எப்போதோ என்
ருவந்தைக் கேர்ந்த மகனோர்கன்
அரசு செலுத்தினார்கள் என்றும், அது
இப்போது என்னைத்துக்கு ஆதம்?"

"நான்யா! யோதும். திறத்தம். என்
னைப் பற்றியும் என் குடும்பத்தைப்
பற்றியும் அவ்வளவு வேலைப்படுத்

தாதே! நீ கொல்வது ஒன்றும் காரண
யில்லை. வேறு மிக முக்கியமான கார
ணம் இருக்கிறது. அதை அறிந்தால்
நீயே ஒப்புக் கொள்வாய். ஆனால்
அதை நான் இப்போது வெளிப்படுத்து
வதற்கில்லை. சமயம் வரும்போது
நீயே தெரிந்து கொள்வாய்!"

"கத்தமாரா! இது என்ன மனிதந்
தானே! இன்னதற்கு நீ பேசிக்
கொண்ட வந்திருக்கிறாயே!"

"அதற்காக என்னை மன்னித்து
விடு. உன்விடம் கூட நான் மனம்
விட்டுப் போ முடியாதபடி அப்படி
ஒரு பேசை காணத்தான். எது எப்படி
யானாலும் நம் மூன்று சிநேகிதருக்கு
எல்லிதம் பங்கமும் வராது என்பதை
நம்பி. விஷயம் வெளிபாக வேண்டிய
சமயம் வரும்போது, ஒட்டமாக ஒடி
வந்து உன்விடம் நான் முதலிக் கொல்
வேன். அதுவன்றையில் என்விடம் நம்
பிக்கை வைத்திரு. உன்னை நான் ஒரு
நாளும் எகவிலிடமாட்டேன் என்று
தம்பு....."

"இந்த வாக்துறுதிக் காக ரொம்ப

வந்தனம். ஆனால் என்னைக் கைவிடும் படியான நிலைமை என்ன என்பது நான் தெரியவில்லை! அப்படி நான் இன்னொருத்தரை நம்பிப் பிழைக்கிற வனும். அல்ல கந்தமாறா! என்னுடைய உணர்வு வாடையும் கைவேலையுமே நான் நம்பியிருப்பான்!"

"அந்த உடை வாடையும் வேலையும் உபயோகிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் சீக்கிரத்தில் வரலாம். அப்போது நாம் இருவரும் ஒரே கடலியில் நின்று தோளோடு தோள் சேர்ந்து போரிடுவோம். அதனால் உன்னுடைய நோக்கமும் கைகடும்...."

"இது என்ன? ஏதாவது யுத்தம் சீக்கிரம் வரும் என்று எதிர்பார்ப்பது கிருயா? அல்லது சமுதாட்டில் நடக்கும் யுத்தத்துக்குப் போகும் கத்தேசம் உனக்கு உண்டா?"

"சமுதாட்டா? சமுதத்தில் நடக்கும் அழகான யுத்தத்தைப் பற்றிக் கேட்டால் நீ ஆச்சரியப்பட்டுப் போவாய்! சமுதத்தில் உள்ள நம் வீரர்களுக்காகச் சோழ நாட்டிலிருந்து அரிசியும் மற்ற

உணவும் போகுகின்றன போக வேண்டுமாம்! வெட்கக்கேடு! நான் சொல்வது வேறு விஷயம். கொஞ்சம் பொறுமைமாயிரு. சமயம் வரும் போது சொல்கிறேன். தயவு செய்து இப்போது என் வாயைப் பிடுங்காதே!"

"சரி, சரி! உனக்கு விருப்பம் இல்லை வென்றால் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். வானைக் கூடத் திறக்க வேண்டாம். அதோ கொள்ளிடமும் தெரிகிறது!" என்றுன் வந்தியத் தேவன்.

உன்னமையில் சற்றுத் தூரத்தில் கொள்ளிடம் பெருததிலின் வெள்ளம் தெரிந்தது. வெந்நீர் நேரத்தில் நன்னீர்க்குள் நதிக்கரைவை அமைந்தார்கள்.

டிப் புதுப் பிரவாகம் அந்த மாதத்தில் கரை புரண்டு சென்றது. மறு கரை வெகு தூரத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றியது. மறு கரையிலே

யுள்ள மரங்கள் சிறிய செடிகளைப் போலிருந்தன. செக்கச் சிவந்த பெருநீர் வெள்ளம் கழிகளும் சுழல்களும்மாக, வட்ட வடிவக் கோலங்கள் போட்டுக் கொண்டு, கொம்மாளம் அடித்துக் கொண்டு, கரையை உடைக்கப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டு, 'ஹோ' என்று இரைந்து கொண்டு, நீழ்க்கடலை நோக்கி அடித்து மோதிக் கொண்டு விரைந்து சென்ற காட்சியை வந்தியத்தேவன் பார்த்துப் பிரமித்து நின்றான்.

தோணித்துறையில் ஓடும் ஒன்று நின்றது. ஓடந் தள்ளுவோர் இருவர் கையில் நீண்ட கோல்களுடன் ஆயத்த மாயிருந்தார்கள். படகில் ஒரு மனிதர் ஏற்கெனவே ஏறியிருந்தார். அவரைப் பார்த்தால் பெரிய சிவபக்த சிகாமணி என்று தோன்றியது.

கரையில் வந்து கொண்டிருந்த வர்களைப் பார்த்து, "சாமி! படகில் வரப் போகிறீர்களா?" என்று படகோட்டிகளில் ஒருவன் கேட்டான்.

"ஆம்; இவர் வரப் போகிறார். கொஞ்சம்படகை நிறுத்து!" என்றான் கத்தமாரன்.

இருதண்பர்களும் குதிரை மீதுருந்து கீழே குதித்தார்கள்.

"யோசனை இல்லாமல் வந்துவிட்டேனே? இந்தக் குதிரையை என்ன செய்வது? படகில் ஏற்ற முடியுமா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"தேவையில்லை. நம்மைத் தொடர்ந்து இதோ இரண்டு ஆட்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஒருவன் உன் குதிரையை இங்கிருந்து கடம்புருக்கு இட்டு வருவான். இன்னொருவன் உன்னுடன் படகில் ஏறி வந்து அக் கரையில் உனக்கு வேறு குதிரை சம்பாதித்துக் கொடுப்பான்!" என்றான் கத்தமாரன்.

"ஆஹா! எவ்வளவு முன் யோசனை? நீ அல்லவா உண்மை நன் பன்?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"பாஸாற்றையும் பெண்ணை யாற்றையும் போலத்தான் கொள்ளி டத்தைப் பற்றி நீ நினைத்திருப்பாய். இதில் குதிரையைக் கொண்டு போக முடியாது என்று நீ எண்ணியிருக்க மாட்டாய்!"

"ஆமாம்; அவ்விதம் உங்கள் சொழ நாட்டு நதியைப் பற்றி அலட்சிய மாய் நினைத்ததற்காக மன்னித்து விடு! அப்பப்பா! இது என்ன ஆறு? இது என்ன வெள்ளம்? சமுத்திரம் போல வல்லவா பொங்கி வருகிறது?"

இரு தண்பர்களும் ஒருவரையொரு வர் தழுவிக்கொண்டு விடை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

வந்தியத் தேவன் நதிக்கரை யோர மாகச் சென்று படகில் ஏறினான்.

கத்தமாரனுடன் வந்த ஆள்களில் ஒருவனும் ஏறிக் கொண்டான்.

படகு புறப்படுவதற்குச் சித்தமா யிருந்தது. ஓடக்காரர்கள் கோல் போட ஆரம்பித்தார்கள்.

திடீரென்று கொஞ்ச தூரத்தி லிருந்து, "நிறுத்து! நிறுத்து! படகை நிறுத்து!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது.

ஓடக்காரர்கள் கோல் போடாமல் கொஞ்சம் தயங்கி நின்றார்கள்.

கவிக் கொண்டு ஓடி வந்தவன் அநிலிரைவில் கரைக்கருகில் வந்து சேர்ந்தான். முதற் பார்வையிலேயே அவன் யார் என்பது வந்தியத் தேவனுக்குத் தெரிந்து போயிற்று. அவன் ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பிதான்.

வருகிறவர் வைஷ்ணவர் என்பதை அறிந்ததும் படகிலிருந்த சைவர், "விடு! படகை விடு! அந்தப் பாஷாண்டியுடன் நான் படகில் வர மாட்டேன். அவன் அடுத்த படகில் வரட்டும்!" என்றார்.

ஆனால் வந்தியத்தேவன் ஓடக் காரர்களைப் பார்த்து, "கொஞ்சம் பொறுங்கள். அவரும் வரட்டும்! பட கில்திறைய இடமிருக்கிறதே! ஏற்றிக் கொண்டு போகலாம்!" என்றான்.

ஆழ்வார்க்கடியானிடமிருந்து நேற் திரவு நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பல விஷ யங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வந்தியத்தேவன் விரும்பினான்.

பத்தாவது அத்தியாயம் குடந்தை சோதிடர்

குடநாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த பொன்னிநதி கன்னிப்பருவம்கடந்த தும் தன் மண்ணாறுகிய சமுத்திர ராஜனிடம் சென்றடைய விரும்பினான். கடும் மேடும் கடந்து பாறைகளையும் பள்ளங் களையும் தாண்டிக் கொண்டு விளரந்து சென்றான். சமுத்திரராஜனை நெருங்க, நெருங்க, நாயகனைக் காணப் போகி யோம் என்ற குதூகலத்தினால் அவன் உள்ளம் விரிந்தது, உடல் பூரித்தது. இன்னும் சற்றுத் தூரம் சென்றான். காதலனை அணைத்துக் கொள்ளக் கரங்களை இரண்டு உண்டாயின. இரு கரங்களை விரித்தவாறு தாவிப் பாய்ந்து சென்றான். ஆனால் உள்ளத் தில் பொங்கிய ஆர்வ மிகுதிக்கு இரு கரங்கள் போதுமென்று நோன்ற வில்லை. அவனுடைய ஆசைக்கரங் கள் பத்து இருபது தூறு என்று வளர்ந் தன. அவ்வளவு கரங்களையும் ஆவலு டன் நீட்டிக்கொண்டு சமுத்திரராஜனை அணுகினான். இவ்விதம் ஆசைக்

கரைவளை அடைவதற்குச் சென்ற மணப் பெண்ணுக்குச் சோழநாட்டுச் செவிவித் தாய்மார் செய்த அவந் காரங்கள்தான் என்ன? அட்டா! எத் தனை அழகிய பச்சைப் புடைவைகளை உடுத்தினார்கள்? எப்படியெல்லாம் வண்ண மலர்களைச் சூட்டினார்கள்? எவ்விதமெல்லாம் பரிமாள் சந்தங் களைத் தூவினார்கள்? ஆஹா! இரு கரைவிலும் வளர்ந்திருந்த புன்னை மரங் களும் கடம்ப மரங்களும் முத்து மலர் களையும் ரத்தினப் பூக்களையும் வாரிச் சொரிந்த அருமையை எவ்விதம் வர் ணிப்பது? தேவர்கள் பொழியும் பூமாரி யும் இதற்கு இணையாருமா?

பொன்னி நதியே! உன்னைப் பாரித் துக் கனிப்படையாத கன்னிப் பெண் யார்தான் இருக்க முடியும்! உன் மணக்கோல ஆடை அலங்காரங் களைக் கண்டு உள்ளம் பொங்காத

மங்கை யார் இருக்க முடியும்?

கலியாணப் பெண்ணைச் சுற்றி ணரிதுள்ள கன்னிப் பெண்கள் எல் லாரும் சூழ்ந்து கொள்வது போல் உன்னை நாடிப் பெண்கள் வந்து கூடுவ தும் இயற்கையல்லவா!

பொன்னி தன் மண்ணைத் தழு விக் கொள்ள ஆசையுடன் நீட்டும் பொற்கரங்களில் ஒன்றுக்கு அரிசி லாறு என்று பெயர். காலேரிக்குத் தென்புறத்தில் மிக நெருக்கத்தில் அரிசி லாறு என்னும் அழகிய நதி அமைந் திருக்கிறது. அப்படி ஒரு நதி இருப்பது சற்று தூரத்தில் இருந்து வருகிறவர் களுக்குச் சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டும். இருபுறமும் அடர்த்தியாக வளர்ந்திருக்கும் இனிய பசு மரங்கள் அப்படி அந்தநியை மறைத்து விடு கின்றன. பிறந்தது முதல் அந்தப்புரக் கை விட்டு வெளியேறி அறியாத அரச குலக் கன்னியென்றே அரிசிலாற் றைச் சொல்லலாம். அந்தக் கன்னி நதியின் அழகுக்கு இந்த உலகில் உல கமையே இடையாது.

நல்லது: அந்தப்புரம் என்னும் எண்ணத்தை மறந்துவிட்டு நேயர் கள் நம்முடன் அரிசி லாற்றை நெருங்கி வரு வார்களாக! சோலையாக நெருங்கி வளர்ந்திருந்த மரங்களுக்கிடையே புகுந்து வருவார்களாக! அட்டா! இது என்ன அருமையான காட்சி? அழ குக்கு அழகு செய்வது போலும் அழ கத்துக்கு இனிப்பு ஊட்டுவது போலும் அல்லவா இருக்கிறது?

சித்திர விசித்திரமாகச் செய்த அன்ன வடிவமான வண்ணப் படகில் வீற்றிருக்கும் இந்த வனிதா மணிகள் யார்? அவர்களில் நடுநாயகமாக, நட் சத்திரங்களுக்கிடையில் பூரண சத்திர ணப்போல், ஏழுலகங்களையும் ஆளப் பிறந்த ராணியைப் போல், காந்தி யுடன் விளங்கும் இந்த நாரிமணி யார்?

அவளுக்கு அருகில் கையில் வீணை
புடன் வீற்றிருக்கும் சாந்த கத்தரிவார்?
இனிய குரல்களில் இசை பாடி நதி
வெள்ளத்துடன் கீத வெள்ளமும்
கலந்து பெருகச் செய்து கொண்டு
வரும் இந்த கத்தரிவப் பெண்கள் யார்?
அவர்களில் ஒருத்தி மீனவோசனி;
இன்னொருத்தி நீலவோசனி; ஒருத்தி
தாமரை முகத்தான்; இன்னொருத்தி
கமல இதழ் நயனத்தான். ஆஹா!
வீணையை மீட்டுகிறாள். அவளுடைய
காந்தரி ஒத்த விரல்கள் வீணைத் தந்தி
களில் அங்குமிங்கும் சஞ்சரிக்கும்
அழகைப் பார்த்துக் கொண்டே
விருக்கலாம்.

அவர்கள் இசைக்கும் கீதத்தின்
இனிமையைத்தான் என்ன என்று
சொல்லுவது? அதைக் கேட்பதற்காக
நதியின் வெள்ளம்கூட அல்லவா தன்
ஒசையை நிறுத்தியிருக்கிறது? நதிச்
கரை மரங்களில் வாழும் கிளிகளும்
குயில்களும் கூட வாய் திறவா மோனத்
தில் ஆழ்ந்திருக்கின்றனவே! மனிதர்
களாய்ப் பிறந்தவர்கள் கிடக்கும் செவி
படைத்த பாக்கியசாலிகள் - அந்த
அமுத கானத்தைக் கேட்டுப் பரவசம்
அடைவதில் வியப்பு என்ன?

புடகில்வரும் அப்பெண்கள் என்ன

பாடுகிறார்கள் கேட்கலாம்:-

மருங்கு வண்டு சிறந்து ஆர்ப்ப,
மணிப்பூ ஆடை அது போர்த்துக்
கருங்கயற்கள் விழித்து ஒங்கி
தடத்தாய் வாழி! காவேரி!
கருங்கயற்கள் விழித்து ஒங்கி
தடத்த எல்லாம் நின்கணவன்
திருந்து செங்கோல் வணியாமை
அறித்தேன் வாழி காவேரி!

பூவர் சோலை மலிலாடப்
புரிந்து குயில்கள் இசைபாடக்
காமர் மாலை அருககைய
தடத்தாய் வாழி! காவேரி!
காமர் மாலை அருககைய
தடத்த வெல்லாம், நின்கணவன்
நாம வேனின் திறங்கண்டே
அறித்தேன் வாழி! காவேரி!

இந்த அமுதத் தமிழ்ப் பாடல்களை
எங்கேயோ கேட்டிருக்கிறோமல்லவா?
ஆம். சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள வரிப்
பாடல்கள் இவை. எனினும், இந்தப்
பெண்கள் பாடும்போது முன் எப்
போதுமில்லாத வனப்பும்கவர்ச்சியும்
பெற்று விளங்குகின்றன. இவர்கள்
பொன்னி நதியின் அருமைத் தோழி
கள் போலும்! அதனால்தான் இவ்
வனவு பரவாமாக உணர்ச்சி தரும்பப்

பாடுகிறார்கள். ஆனால் பாடலும் பண்ணும் பாவமும் எப்படிக்கூடத் துணைத்து துணைத்து இவர்களுடைய தூலினின்றும் அழக வெள்ளைப் பொழிதின் னறுபாட்டிலுடைய பண்ணு வது. காண்பவது. இவையாவது! அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. இது ஏதோ மயங்க கலை! பாடுகிறவர்கள். கேட்பவர்கள் எல்லார்களும் பித்துப் பிடிக்கச் செய்யும் மற்ற வர்களை!

முதலையென்பான். இன்னொருத்தி
வினைத் தந்திகளில் விரல்களோ ஓடி
இன்னினை எழுப்பிய நவனாக இரு
வரும் அழகிகள் எவ்வளவு ஒருவரு
டைய அழகுத்துப் இன்னொருவருடைய
அழகுத்துப் மிக்க வேற்றுமை இருந்
தது. ஒருத்தி செத்தாமையால் மரின்
கம்பிர செனத்திரியம் என யவன்.
இன்னொருத்தி கழக மலரின் இளிய
அழகை மன யவன். ஒருத்தி புரண்
சத்திரன்: இன்னொருத்தி கரையப்
பினை. ஒருத்தி ஆடும் பயில்; இன்
னொருத்தி பாரும் அழகில். ஒருத்தி
இந்திரானி: இன்னொருத்தி மனபா
ளின் காதலி. ஒருத்தி வேகவா ஹியி
யாவ கங்காத்தி: இன்னொருத்தி
குழைந்து செவிந்து செவ்வும் காவிரி.
வரசு கக்கள மேலும் சந்தை
ஆராய்ச்சி நிலையில் மிட்டு வளக்க.

1. குழி தூத்து கொண்டு
வந்து 117 பங்குகள் கிறிது
இளை. இவளிடம் நக்க
ஒரு துதுவறையில் ஒதுங்கி
நிற்கிறது. இவ்வாறு
பெண்கள் இறங்குகிறார்கள். அவர்
களில் ஓரத்தி. எழுபது தூத்து கும்
ராணி என்னும் தூத்து கும்பாசுக்கு கொண்டு

மல் இவர்கள் இருவரும் வார் என்று சொல்லிவிடுகிறோம். கம்பிரத்தோற்ற முடைய மங்கைதான் கத்தர சோழ மன்னரின் செல்வப்புதல்விருந்தவை. சரீத்திரத்தில் ராஜராஜன் என்று புகழ் பெற்ற அருள்மொழி வர்மனின் சகோதரி. அரவின்குமரி என்றும் இளைய பிராட்டி என்றும் மக்களால் போற்றப்பட்ட மாதரவி. சோழ ராஜ்யத்தின் மகோத்தமத்திற்கு அடி கோலிய தமிழ்ப் பெரும் செல்வி. ராஜராஜனுடைய புதல்வன் ராஜேந்திரன் எடுத்து வளர்த்து விளக்கி வளர்த்து மன்னாதி மன்னனாயும் ஆகிய தீரப் பெண்மணி.

இவ்விருவற்றி ருந்தவைப் பிராட்டி யுடன் இருக்கும் பாக்கியத்தை தாடி வந்த கொடும்பாளூர் சிற்றரசர் குலப் பெண். பிற்காலத்தில், சரீத்திரத் திரைபே இளையிலாத பாக்கியவதி யாகப் போகிறவள். இன்று அடக்க மும் இனிமையும் சாத்தமும் உரு வெடுத்து விளங்குகிறவள்.

ந்த இரு மக்கையார் களும் படவிலிருந்து கரையில் இறங்கினார் கள். குந்தவை மற்றத் தோழிப் பெண்களைப் பார்த்து. "தங்கை

இவ்வேயே இருக்கள். ஒரு தாழினை நேரத்தில் திரும்பி வந்து விடுகிறோம்" என்று. அந்தத் தோழிப் பெண்கள் அனைவரும் தெய்வத் தமிழ்பாட்டில் பற்பல சிற்றரசர்களின் அரண்மனை யில் பிறந்த அரசகுமாரிகள். குந்தவை

தேவிக்குத் தோழியாக இருப்பதைப் பெற்றவரும் பேரரசர் கருதிப் பழை வதை அரண்மனைக்கு கந்தவர்கள், இப்போது தங்களில் ஒருத்தியை மட்டும் அழைத்துக் கொண்டு குந்த வைப் பிராட்டி கரையில் இறங்கிப் "போய்விட்டு விளையில் வருகிறேன்" என்றும் அவர்களுடைய கன்னலில் ஏமாற்றமும் அருவையும்தோன்றின. கரையில் குதிரை பூட்டிய ரதம் ஒன்று சித்தமாயிருந்தது. "வானதி! சத்தித் துறிக் கொள்!" என்று தன் தோழியைப் பார்த்து. வானதி ஏறியதும் தானும் ஏறிக் கொண்டாள். சதம் வேகமாய்ச் சென்றது.

"அக்கா! தாமதமாகே போகிறோம் எனக்குச் சொல்லலாமா?" என்று வானதி கேட்டாள்.

"சொல்லாமல் என்ன? குடந்தை தோழி டி டிட்டுக்குப் போகிறோம்" என்று குந்தவை.

"தோழி டி டிட்டுக்கு எதற்காகப் போகிறோம். அக்கா? என்னத்தைப் பற்றிக் கேட்பதற்காக?"

"வேறு எதற்கு? உன்னைப் பற்றிக் கேட்பதற்காகத்தான். சில மாத காலமாக நீ இப்படியே பிரமை பிடித்தவன் போலும் உடல் மெலிதும் வருகிறாயா! உனக்கு எப்போது பிரமை தீக்கி உடம்பு நேரம் என்று கேட்ப தற்காகத்தான்!"

"அக்கா! தங்களுக்கு ரொம்பப் புண்ணியமூண்டு. எனக்கு உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை. என்னைப் பற்றிக் கேட்பதற்காகப் போகவேண்டாம். திரும்பி விடுவோம்!"

"இல்லையடி அம்மா. இல்லை! உன்னைப் பற்றிக் கேட்பதற்காக இல்லை. என்னைப் பற்றிக் கேட்பதற்காகத்தான் போகிறேன்."

"தங்களைப் பற்றி என்ன கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளப் போகிறீர்கள்? தோவியரிடம் கேட்டு என்ன தெரிந்து கொள்ளப் போகிறீர்கள்?"

"எனக்குக் கனியாணம் ஆகுமா? அல்லது கடைசி வயதில் கன்னிப் பெண்ணாகவே இருந்து காவல் வதிப் பேரூ என்று கேட்கப் போகிறேன்."

"அக்கா! இதற்கு தோவியரிடம் போய்க் கேட்பானே! தங்களுடைய

மனத்தையெவ்வளவு கெட்ட வேண்டும்! தாங்கள் தலையை அசைக்க வேண்டியதுதான்! இம்மையிலே முதல் குமரிமுனைவரையில் உன் னம்பத் தாறு தேசத்து ராஜாக்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஒடி வர மாட்டார்கள்! ஏன்? கடல் கடந்த தேசங்களிலேயிருந்தெல்லாம் கட வுலகா? களை? தங்களைக் கைப்பிடிக்கும் பேறு எந்த வீர இராஜ குமாரனுக்குக் கொடுத்து வைத்திருக்கிறதோ? அதைத் தாங்கள் அல்லவா தீர்மானிக்க வேண்டும்?"

"வானதி நீ சொல்வதெல்லாம் உண்மை என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அதற்கு ஒரு தடை இருக்கிறது. எந்த தேசத்து அரச குமாரனாவது மணம் புரிந்து கொண்டால் நான் அவனுடைய நாட்டுக்குப் போக வேண்டியருமல்லவா? எனக்கு இந்தப் பொன்னி நதி பாயும் சோழ நாட்டிலிருந்து வேறொரு நாட்டுக்குப் போகப் பிடிக்கவில்லையடி! வேறு நாட்டுக்குப் போவதில்லை என்று நான் சபதம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்..."

"அது ஒரு தடையாகாது. தங்களை மணம் புரிந்து கொள்ளும் எந்த ராஜ குமாரனும் தங்கள் காவில் விழுந்து விடக் கூடாது அடிமையாகவே இருப்பான். இங்கேயே இருக்க வேண்டும் என்றால் இருந்துவிட்டுப் போகிறது..."

"ஆகா! எலையைப் பிடித்து மடியில் வைத்துக் கட்டிக் கொள்வது போல் வேறு தேசத்து ராஜகுமாரனை நம் களிலேயே கொண்டு வைத்துக் கொள்ளலா சொல்கிறாய்? அதனால் என்னென்ன தொல்லைகள் எல்லாம் விரிையும் தெரியுமா?"

"எப்படியும் பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்தான் ஒருநாள் கலியாணம் செய்து கொண்டுநானே தீர வேண்டும்?"

"அப்படி ஒரு சாஸ்திரத்திலும் சொல்லியிருக்க வில்லையடி. வானதி! ஓளவையாரைப் பாரி! அவன் என்னும் கன்னி அழியாத கலீகவரியாகப் பனகாலம் ஜீவித்திருக்கவில்லையா?"

"ஓளவையார் இனம் பிராபத்தி லேயே கடவுளின் வரத்தினால் கிழலியாகப் போனவன். தாங்கள் அதைப் போல் ஆகவில்லையே?"

"சரி. அப்படிக்கலியாணம் செய்து கொள்வது என்று ஏற்பட்டால் அநாதையான சோழ வீரன் ஒருவனையே நான் மணந்து கொள்வேன். அத்தகையவனுக்கு ராஜ்யம் இராது. என்னை அழைத்துக் கொண்டு வேறொரு தேசத்துக்குப் போக வேண்டும் என்று சொல்லமாட்டான்! இங்கேயே, சோழ நாட்டிலேயே, இருந்து விடுவான்..."

"அக்கா! அப்படியானால் நீங்கள் இந்தச் சோழ நாட்டை விட்டுப் போக மாட்டீர்களே?"

"ஒருநாளும் போக மாட்டேன். சொர்க்கலோகத்துக்கு என்னை அரநியாக் குவதாகச் சொன்னாலும் போக மாட்டேன்..."

"இன்றைக்குத்தான் என் மனம் திம்மதி அடைந்தது."

"அது என்னடி?"

"தங்கள் வேறு நாட்டுக்குப் போனால், நானும் உங்களுடோடு வந்தே தீர வேண்டும். தங்களை விட்டுப் பிரித்திருக்க என்னால் முடியாது. அதே சமயத்தில் இந்தச் சோழவன நாட்டை விட்டுப் போகவும் எனக்கு மனம் இல்லை."

"கலியாணம் ஆனால் நீ போய்த் தானே தீர வேண்டும்?"

"நான் கலியாணமே செய்து கொள்ளப் போவதில்லை, அக்கா!"

"அடியே! எனக்குச் செய்த உபதேசமெல்லாம் எங்கே போயிற்று?"

"தங்களைப் போலவா நான்?"

"அடி கன்னி! எனக்கு எல்லாம் தெரியும்! என் கண்ணில் மண்ணைத் தூவலாம் என்று பார்க்கிறாய்? உனக்குச் சோழ நாட்டில் அபிமானம் ஒன்றும் கிடையாது. நீ ஆகை வைத்திருக்கும் சோழ நாடு வானும் வேலும் தாக்கி எழு நாட்டுக்கு யுத்தம் செய்ய அல்லவா போயிருக்கிறது? உன் அத்தாய்க்கம் எனக்குத் தெரியாது என்று தினைத்தாய்?"

"அக்கா! அக்கா! நான் அவ்வளவு மூடமதி உடையவனா! சூரியன் எங்கே? காரைப் பணித் துளி எங்கே? சூரியனுடைய நட்புக்குப் பணித் துளி ஆகசப்பட்டால் என்ன பயன்?"

"பணித்துவிட சிறியதுதான்! சூரியன் பெரியது, பிரகாசமானதுதான்! ஆனால்

லும் பனித்துளி அப்படிப்பட்ட சூரியனைச் சினைப்படுத்தித் தனக்குள் வைத்திருக்கிறதோ, இல்லையோ?"

வானதி உற்சாகமும் ஆர்வமும் நிறைந்த குரலில், "அப்படியா சொல்வீர்கள்! பனித்துளி கூடச் சூரியனை அடையலாம் என்று சொல்வீர்களா?" என்றாள். பிறகு நிமிர்வென்று மனச்சோர்வு வந்துவிட்டது. "பனித்துளி ஆசைப்படுகிறது; சூரியனையும் சினை பிடிக்கிறது. ஆனால் பலன் என்ன? சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் சரியான தண்டனை அடைகிறது. வெயிலில் உலர்ந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைகிறது!"

"அது தவறு, வானதி! பனித்துளியின் ஆசையைக் கண்டு சூரியன் தன்னுடன் பனித்துளியை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறான். தன் ஆசைக்குகந்த பனித்துளிப் பெண் பிறப்புருஷர் கண்ணில் படக் கூடாது என்று அவன் எண்ணம். இரவு வந்ததும் மறுபடியும் வெளியே விட்டு விடுகிறான். மறைந்த பனித்துளி மறுபடியும் வந்து உதிக்கிறது அல்லவா?"

"அக்கா! இதெல்லாம் என்னைத் தேற்றுவதற்காகச் சொல்கிறீர்கள்."

"அப்படியானால் உன் மனத்தில் குறை இருக்கிறது என்று சொல்லு. இந்தனை நான் 'இல்லவே இல்லை' என்று சாதித்தாயே? அதனால்தான் குடந்தை ஜோசியரிடம் போகிறேன்."

"என் மனத்தில் குறையிருந்தால், அதைப் பற்றிக் கேட்கச் சொதிடரிடம் போய் என்ன பயன்?" என்று கூறி வானதி பெருமூச்செறிந்தாள்.

டந்தை ஜோதிடரின் வீடு அந்த நகரின் ஒரு மூலையில் காஸி கோவிலுக்கு அருகில் ஒரு தனித்த இடத்திலிருந்தது.

குடந்தை நகருக்குள் புகாமலேயே நகரைச் சுற்றிக் கொண்டு ரதம் அந்த வீடு சென்று அடைந்தது. ரத சாரதி ரதத்தைத் தங்கு தடை யின்றி அங்கே ஓட்டிக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்ததைப் பார்த்தால், அவன் அதற்குமுன் பலமுறை அங்கே ரதம் ஓட்டிக் கொண்டு சென்றிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது.

வீட்டுவாசலில் ஜோதிடரும் அவருடைய சீடர் ஒருவரும் ஆயத்தமாகக் காத்திருந்தார்கள். ஜோதிடர் மிக்க பக்தி மரியாதையுடன் வந்தவர்களை வரவேற்று உபசரித்தார்.

"பெருமாட்டி! கலைமகளும் நிறுமகளும் ஒருருவாய் வந்த நாயே! வரவேணும்! வரவேணும்! இந்த ஏழையின் குடிசை செய்த பாக்கியம், மறுமூளையும் தாங்கள் இக்குடிசையைத் தேடி வந்தீர்கள்!" என்றார்.

"ஜோதிடரே! இந்த வேளையில் தங்களைத் தேடிச் கொண்டு வேறு யாரும் இங்கு வரமாட்டார்கள் அல்லவா?" என்றாள் குந்தவை.

"வரமாட்டார்கள், நாயே! இப்போதெல்லாம் என்னைத் தேடி அதிகம் பேர் வருவதே இல்லை. உலகத்தில் கஷ்டங்கள் அதிகமாகும்போதுதான் ஜோசியர்களைத் தேடி மக்கள் அதிகமாக வருவார்கள். இப்போது தங்களுடைய இருத்தத்தை—கந்தர்ச்சோழக் கோமகனாரின் ஆட்சியில்—குடிசைக்குக் கஷ்டம் என்பதே இடையாது. எல்லாகும் உகசெளக்கியங்களுடன் சகல சம்பத்துக்களையும் பெற்றுச் சந்தோஷமாக வாழ்கிறார்கள். என்னைத் தேடி ஏன் வருகிறார்கள்?" என்றார் ஜோதிடர்.

"அப்படியானால், எனக்கு ஏதோ கஷ்டம் வந்திருப்பதினுல்தான் உம்மைத் தேடி வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்கிறீர்களா?"

"இல்லை, பெருமாட்டி! இல்லவே இல்லை! நவநிதியும் கொழிக்கும் பழையாறை மன்னரின் திருக் குமாரிக்குக்

கஷ்டம் வந்தது என்று எந்தக் குழுடன் தான் சொல்லுவான்! உலகத்தில் மக்களுக்குக் கஷ்டமே இல்லாமற் போய் விட்டபடியால், இந்த ஏழை ஜோதிடனுக்கு மட்டும் கஷ்டம் வந்திருக்கிறது. இவனை யாரும் கவனிப்பார் இல்லை. ஆகையால், இந்த ஏழையின் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அம்பிகையைப் போல்வந்திருக்கிறீர்கள். தாயே! குழிசைக்குள்ளே வந்தருள வேண்டும். இங்கேயே தங்களை நிறுத்தி வைத்திருப்பது நான் செய்யும் அபகாரம்!" என்று ஜோசியர் சமக்காரமாகப் பேசினார்.

ரத சாரதியைப் பார்த்துக் குத்தவை "ரத்ததைக் கோவிலுக்குச் சயிபம் கொண்டு போய் ஆலமரத்தின் நிழலில் நிறுத்தி வை!" என்றான்.

பிறகு, ஜோதிடர் வழிகாட்டி முன் செல்ல, குத்தவையும் வானதியும் அவ்விட்டுக்குள்ளே சென்றார்கள்.

ஜோதிடர் தம் மீடனைப் பார்த்து, "அப்பயே! லாசலில் ஜாக்கிரதை யாக நின்றுகொண்டிரு; தப்பித்தவறி யாராவது வந்தாலும் உன்னே விடாதே!" என்று எச்சரித்தார்.

ரத குமாரியை வர வேற்பதற்கு உகத்ததாகச் சோதிடரின் கூடம் அழகு செய்யப் பட்டிருந்தது. கவரில் ஒரு மாடத்தில் அம்பிகையின் படம் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கியது. அமருவதற்கு இரண்டு பிடங்கள் சித்த மாயிருந்தன. குத்து விளக்கு எரிந்தது. அங்குமிங்கும் கோலங்கள் பொலிந்தன. ராசிசக்கரங்கள் போட்ட பலகைகளும் ஒலிச் சுவடிகளும் கற்றிலும் இரைந்து டெந்தன.

பெண்மணிகள் இருவரும் பிடங்களில் அமர்ந்த பிறகு, சோதிடரும் உட்கார்ந்தார்.

"அம்மணி! வந்த காரியம் இன்ன தென்பதைத் தயவு செய்து சொல்லி அருள வேணும்!" என்றார்.

"ஜோசியரே! அதையும் தங்கள் ஜோசியத்திலேயே பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாதா?" என்றான் குத்தவை.

"ஆகட்டும், தாயே!" என்று கூறிச் சோதிடர் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சிறிது நேரம் ஏதோ மந்திரம் ஜபித்துக் கொண்டிருந்தார்.

பிறகு கண்ணைத் திறந்து பார்த்து, "கோமாட்டி! இந்தக் கன்னிப் பெண்ணின் ஜாதகம் பற்றிக் கேட்பதற்காகவே இன்று முக்கியமாக வந்திருக்கிறீர்கள். அவ்விதம் தேவி பராசக்தியின் அருள் சொல்கிறது. உண்மையானது?" என்றார்.

"ஆஹா! பிரமாதம்! உங்களுடைய சக்தியை என்னவென்று சொல்வது? ஆம், ஜோசியரே! இந்தப் பெண்ணைப் பற்றிக் கேட்கத்தான் வந்தேன். ஒரு வருஷத்துக்கு முன்பு இவள் பழையாறை அரண்மனைக்கு வந்தாள். வந்து எட்டு மாத காலம் மிகக் குதூகலமாய் இருந்து வந்தாள். என் தொழிலுக்குள்ளே இவள்தான் சிரிப்பும் விளையாட்டும் கலகலப்புமாக இருந்து வந்தாள். தாலு மாதமாக இவளுக்கு என்வயோ நேர்த்திருக்கிறது. அடிக்கடி சோர்த்து போகிறான். பிரமை பிடித்தாற் போல் இருக்கிறான். சிரிப்பையே மறந்துவிட்டான். உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை என்கிறான். இவள் பெற்றோர்கள் நாளைக்கு வந்து கேட்டால், என்ன மறுமொழி சொல்வது என்றே தெரியவில்லை...."

"தாயே! கொடும்பாளூர்க் கோமகனின் செல்வப் புதல்விதானே இவர்? இவளுடைய பெயர் வானதிதானே?" என்றார் ஜோசியர்.

"ஆமாம்; உமக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கிறதே!"

"இந்த அரசினங்குமரியின் ஜாதகம் கூட என்னிடம் இருக்கிறது. சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன்! சற்றுப் பொறுக்க வேணும்!" என்று சொல்லிவிட்டு, ஜோதிடர் பக்கத்திலிருந்த ஒரு பழைய பெட்டியைத் திறந்து சிறிது நேரம் புரட்டினார். பிறகு, அதிலிருந்து ஒரு ஜாதகக் குறிப்பை எடுத்துக் கவனமாய் பார்த்தார்.

(தொடரும்)

అంబికాంతం

15 நறு பெய்யக் காணலியே என்று உத்தி
 வெயிலாளுநும் காணத்தாய் பார்த்து எஞ்
 றினா, 'மேகம் சூழ்த்துக்காதா?' என்று தப்
 பாலை கொள்ளினா அப்பாத்துனா
 அன்னாதுகி, தன்னகிர் காணும் காடி
 யதங்குறி ஐனங்கினைக் காணத் தெக்க
 யலியே அவருக்க....

“அண்ணாச்சியோகல்... நெத்தானுக்
கரை... நம்ப முடிவிலிங்கனே... என்று ப
படப்பாகலு வந்து போட்டி பேச்சிமுத்து
“அமர்யா நெத்தா... நட புலவா
போதினனும்” என்று அண்ணாச்சி, பிறந
ருகைத் தனமுத்துக் கொண்டு தகிலிய
பெகவது போவபேச்சிமுத்துவிடம் கூறினா;
“கரிசக் காட்டுகாங்க திவையம் வங்க
திருவிலங்கனதாண்டித்திப் போயினா
பெய்துண்டை இழுத்துமுதற்பழமாகிதை
தொங்கலிட்டு திருநெல் பிறித்தி க
கார்த்து பேசினா; “அமைச்சு வாராருங்
கனதை எங்காருத்தது சொல்லிப் பா
லாம்” அண்ணாச்சி ஒரு பொட்டு சமைக்க
காடு கரை சமைத்து பொட்டுக்கூடாது
வோம்... ஊபிர் இரண்டு நின்று அவரை

உயர்நீதிமன்றம் தீர்மானம் பற்றிய செய்தி
வந்ததொரு நாள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆம்.
"மத்தியியல் கல்வியைப் பற்றி"
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆம்.

[illegible]

பெரிய. சிவபூதம்!

பெயர்கள் முச்சத்தியைப் பெருக்கினார்கள். ஆப்பை உளங்களை இலகிச் செருக்களை அள்ளினார்கள்.

அப்பாத்துரை அண்ணாச்சி அந்த இடத்திற்கு வந்து போனார். கோலியான சிறிப்பை நம்பியவராக இருந்தார். சின்னஞ்சிறுவர்கள் ஒடிப்பிடித்து, கட்டிப் புரண்டு, குதித்துக் கும் மானமிட்டு விளையாடினார்கள். ஒரு நிறுவீழா வில் குதிரைகள் அவர்களோடு இருந்தது. ஒரு பொருளைக் கத்தினான்: "வேடிமோ கட்டு தாங்கட்டி. ராட்."

மேலியப் போல அண்ணாச்சி வீட்டுக்கு, வெள்ளையன் சொல்லியபடி நடைத்து மனிதர்கள் எககையில் சிறுசிறு தேரல் எப்பகனோடு வந்திருந்தனர். அண்ணாச்சி அவர்களை நகரத்திலிருந்து வரவழைத்திருந்தார். தரையுமூலையில் நுழைந்தது மூலவெருக்கச் செவ்விருந்தார் அவர்களிடம் தவாராகி வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் வரம் ஆகு?" - என்று நீட்டி முழுக்கிக் கேட்டார் வைத்தி.

"பெப்பா ஆளுங்களாம்" என்று தனக்குத் தெரிந்ததை, தன்வளையில் பெருமை கொண்டு சொன்னார் பாண்டித்துரை.

"இன்னும் அமைச்சர் வரலியா?" - அவர்களில் ஒருவன் வினவினான்.

கண்பாக்கரை மேட்டில் புழுதி பறக்க இரண்டு காரைகள் விளங்கி வந்து கொண்டிருந்தன.

வந்தாச்சு."

"அய... காரு... பனசர் காரு!" என்று ஈபயன்கள் துள்ளிக் குதித்தார்கள். கைதட்டி ஆரவாரித்தார்கள்.

பேன் காரில் அமைச்சர் வந்தார். இறங்கும் முன்பாகவே எககப்பிச் சிரித்தார். செல்வப்பாண்டியனுக்கு தலதலவென்று பற்கள் இறுகின.

"அமைச்சர் வந்துவிட்டார், அமைச்சர் வந்துவிட்டார்" என்று ஒலி பெருக்கி அவற்ற, பெண்டு பிள்ளைகள், சாதி சைவிகள் ஓடி வந்தார்கள். முச்சத்தியில் முண்டியடித்து உட்கார்த்தார்கள்.

அமைச்சர் பொதுவாக எல்லோருடனும் பேசினால், விசாரித்தார். பலவேசம் முண்டியடித்து முண்டி எடுத்தான். அமைச்சர் அவர்களைக் காண்டு கொள்ளவே இலகி. மறித்து நின்று ஒரு குண்டை ஈர மீறி அமைச்சரின் எகையைத் தொட்டான். பல காட்டினான். காரித்தாகைய விழுவதிக் கேட்டான்: "எனக்கு வேலை போட்டுத் தரணும்!"

அமைச்சர் செவ்வளவரைப் பார்த்தார். "ஆரம்பிச்சு வாங்களா?"

செல்வப்பாண்டி பேசை மறினும்.

ஒலி பெருக்கி இரச்செலோடு கணி விட்டு ஆட வந்திச் சீராணது. செல்வப்பாண்டி பேசினான்:

"... அவைச்சுக்கு வணக்கம். எல்லாருக்கும் தான். இது ஒரு சின்ன கை. அமைச்சர் நம்ம பக்கத்து ஆள். நம்மிலே இருவர், உடல் பிறப்பென்றும் மிக்கையில், நம்ம அழகுப் பக்க இருக்கி வந்திருக்காங்கள். அவ

ருக்கு கிராம்பப் பெரிய மனசு...."

அமைச்சர் போடு வந்தவர்கள் கைதட்டி ஆரவாரித்தார்கள். செல்வப்பாண்டி பேச்சை நிறுத்தினான். அமைச்சர் நாற்காலியில் நிமிர்ந்து உட்கார்த்தார். அண்ணாச்சி புன் முறுவல் காட்டினார். சின்னஞ் சிறுவர்களும் கைதட்டி மகிழ்ந்தார்கள்.

"இது சிறிய பாராட்டு விழாதான்" அமைதி மெளனமாகக் குழித்துத் செல்வ பாண்டி விட்ட. இடத்திலிருந்து கொடுத்த பேசினான்: "இதைப் போல ஆரவாரம் பாராட்டு விழாவை நியாய கண்டிப்பாங்க. இருந்தாலும் அமைச்சர் ஈபா நம்ம வீட்டுப் பிள்ளை. அவ்வ அல்ல நம்ம காட்டும் பிள்ளை. ஏவெனில் இது காடு. நம்ம காட்டிலுள்ள காமநிழையும், காட்டு என்னும் சரியான பொட்டல் காடு...."

பத்திரிகை நிரப்பிகள் செல்வப்பாண்டியின் பேச்சைக் கவனமாகக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பாத்துரை அண்ணாச்சி அவர்களை வேண்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அமைச்சரின் தனிச் செவ்வரைப் புது வெச்சத்தைத் தனியே அழைத்துக் கொண்டு போய்க் கேட்டார்: "என்ன படிச்சிருக்கே?"

"எட்டாவ் கணால்."

"அட்டட்டட்ட... வேலைவெட்டி இல்லாமலா இருக்கே?"

"ஏதோ அப்பப்ப கூலி வேலை செம்பெறுவது... வருமானம் சரியில்லீங்க. அதான் ஏதாக்கம் நல்ல வேலைக்குப் போவலாமனு தெரிக்கேன்."

"ஏ... பேசு... போகலாம்... என்ன வேலை வேணும்."

"ஏதாக்கம்."

"மிக் வேலை செய்வீரா? பேசுத்து விட்டலாம்."

"கெடைக்குமுங்கனா?"

"அமைச்சர் மனசு வச்சா முடியாதா? உனக்குச் செய்யாமலா? உடனே செய்வார்."

"ஈயா நல்லவருங்க."

"ஏம்பெரு என்ன சொல்வோ?"

"பாசுவேசம்."

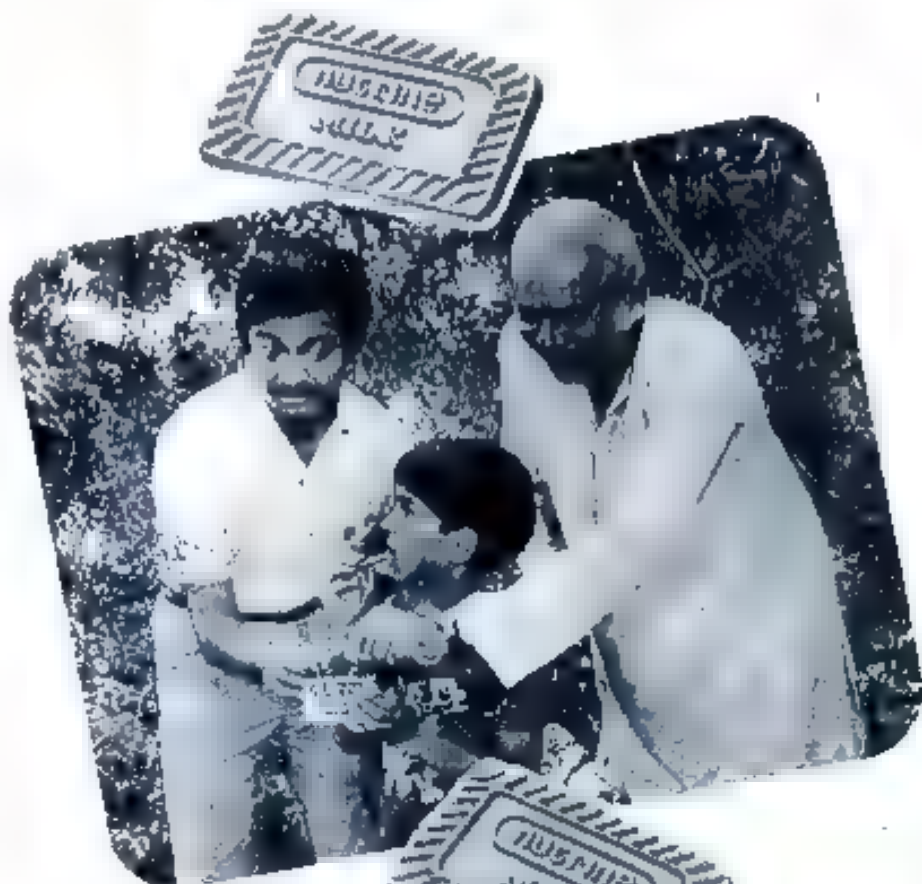
"இதோ பாரு பலவேசம். அருக்குப் புது வெச்சிருந்தாய்ரு உடனே வேலை. அமைச்சர் முடிச்சிருவான். நியாயக்கு வேணும். அதி காரங்க கேட்டுநிறுப்பும்பா. அஞ்சாவிரம் சுவாசம் வச்சிருக்கியா?"

பலவேசத்தின் கிரைலிமோதிரம் மிறுக்கியது. அமைச்சரின் செயலாளருக்குப் பதில் கூட்டமில்லிவிடப் போய் நின்று மெளனத்தைக் கடைத்தான். அமைச்சர் எக் கிரைலிமோதிரக் கொத்துக் கொண்டு காலாட்டியவராக உட்கார்த்திருந்தார்.

பலவேசம் கத்தினான்: "மாண்புமிகு அண்ணன் நம் நாட்டுச் சிங்கம். அமைச்சர் அ.க. நல்லதம்பி அவர்கள்...."

"வாழ்க - வாழ்க" - சிறுவர்கள் கோர வாக முழங்கினார்கள். கூட்டத்திலிருந்து ஒரு வயதான பாட்டி எழுந்துமெட்டையதோக்கித் தன்னாடி நடந்து வந்தான். நடந்து தருமாறி

செல்வப்பாண்டி அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தான். அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தான். அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தான்.

மீண்டும் மீண்டும்
சுவைக்கத் தூண்டும்
நியூட்ரின்
மிலக் பிஸ்கட்ஸ்

சுவைக்கத் தூண்டும்
நியூட்ரின் பிஸ்கட்ஸ்
மிலக் பிஸ்கட்ஸ்

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற நிச்சயமாக உதவும் இந்தப் பேரட்டியிலும் வெற்றி அளவைய முயற்சி செய்வீர்கள்!

இந்த இலக்கணத்தில் உள்ள தரப்பட்ட ஒன்பது பொன்மொழிகளைப் பின்பற்றும் நான் உதவியுள்ளேன். எனது காதல் பொன்மொழி அந்தப் பொன்மொழியை நீங்களே உங்கள் கைப் பட்டி பொன்மொழியை முழுமையாகப் பின்பற்றி எழுதி எங்கள் விவரத்துடன் எங்களுக்கு எழுப்புவீர்கள். ஒருவருக்கு மேல் கிராம விவசாயத்தையும் பரிசுத் தொகைப் பரிசுத்தாக்கப்படுக. உதவிகள் பின்பொன்மொழிப் பேரட்டி - 3 எனது குறிப்பிடத் தயவுசெய்க.

பிசேட்டோ:

காக்கி குயெய்ன்:

சத்திராவி பரபர:

டாக்டர் எம். ராதாகிருஷ்ணன்:

முடிவு தேதி: 16.2.87.

பெயர்:

விவரம்:

மேடையில் ஏறினான். மடிக்கப்பட்ட ஒரு தாளைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி திட்டமிட்டான். அமைச்சர் எழுந்து விழுவதைய அடங்காது தழுவி, மனுவைப் பெற்றுக் கொண்டார். மிழுவதில் கரத்தைப் பிடித்துத் தம் கிரகின் மேல் தடுக்கிய அவனது கிரகங்களை வைத்து வலுக்கடையாக அகி வாய்க்கிக் கொண்டு அமர்ந்தார்.

"நம்பி, பாண்டியாப் பட்டி வித்த பொன்னும், ஒரு நிமிஷத்தா..." என்று செல்லபாண்டிய பரிசு நகரச் சொல்லி, எமக்கு முன்னால் குறுகி நின்று தடுத்துத் குரலில் பேசினான் விழை: "பாட்டிக்கு வயசாகிப் போச்சு. எப்பிடக் கொள்ளச் சிரமமாகிடுக்கு. சொறு கருகிக்கு வழியும் இல்லை. சொத்தபத்தம் சுற்றும் சூழ வாகும் இல்லை. அரகங்கம் வயசானவன் கனக்குப் பணம் கொடுக்குதாம். செல்ல... வேட்டி பதறாம். கொள்ளுது. எனக்கும் கொடுக்கணும்னு வேண்டுகிறேன். மந்திரி ஐயாகிட்டே அர்சி கேட்டுப் பணம் கேட்டு, புடைவை கேட்டு மனு கொடுத்திருக்கேன். அதோட ஐயா அவர்களுக்கு ஒரு பத்து ரூபா அதுவா செத்து வைச்சிருக்கேன். எனக்கு இதைப் பண்ணித் தந்துடனும்" என்றான்.

அமைச்சர் சடாவென்று தாளைப் பிரித்துப் பார்த்தார். பத்து ரூபாய் இருந்தது. பாட்டியைக் கூப்பிட்டுப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டுச் சொன்னார்: "பாட்டியைமா இதைக்கு? காசு கொடுத்தாத்தான் காரியம் நடக்கும்னு தப்பால்ல செஞ்சுச்சிருக்கே. உனக்கு முறியோர் பணம் கிடைக்க வாயி செய்வதென்."

பாட்டியை வைத்தாக்கவாகப் பிடித்துக் கீழே இறக்கினார்கள். செல்லபாண்டிய பேச்சைத் தொடர்ந்தான்:

"இவரை... இந்த மனிதரை, இவர் அமைச்சர் என்பதற்காக, அதிலும் நமது சட்டமன்ற உறுப்பினரானதால்... தாமெல் லாம் ஒட்டுப் போட்டுத் தேர்த்தெடுத்தோமே. அதற்காக இங்கே அழைத்துப் பாராட்டு விழா நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். பாராட்டு விழாவென்றால் - இது ஒரு மாநிதியான - முன்னுதாரணமான பாராட்டு விழா. அதற் சென்று தனிப்பட்ட அர்த்தம் இருக்கிறது."

செல்லபாண்டியின் குரல் மெல்ல மெல்ல உயர்ந்தது.

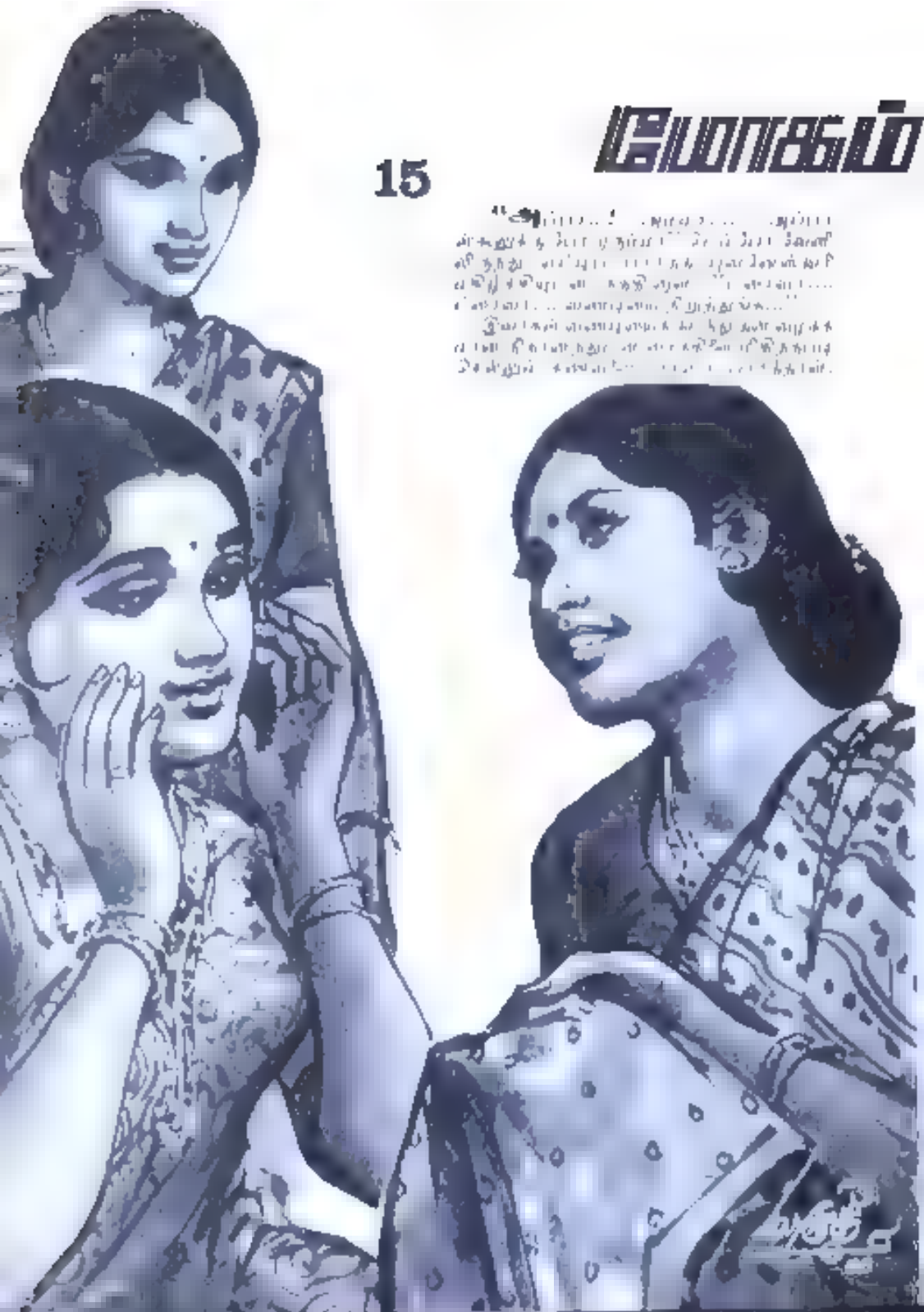
"மாப்பே... சுதரிசமா பேசு. விடாதே. தங்க இருக்கிறோம்" - கூட்டத்திலிருந்து ஒரு குரல் ஒங்கி எழுந்தது.

செல்லபாண்டியோடு ஏறி அமைச்சரின் பின்னால் வந்து நின்று குனிந்து காதோடு வாயாக முணுமுணுத்தார். அமைச்சர் கதறித்து - நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து பேச்சைக் கவனித்தார்.

"..... பொதுவாக இன்றைக்கு நாம் லக்ஷம் வாய்க்கிற மந்திரிமார்களுக்கு வானி பாடிக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய ஒட்டுக்களை வாய்க்கி வெற்றி பெற்று நம்மையே மறந்து விடுகிற அந்த ஆத்மாக்களை வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம்தான் அவர்களுக்கு எழுமானாக எல் பதைதாமும் மறக்கிறோம். அவர்களும் மறந்துவிடுகிறார்கள். அதனால

"அப்பா...! அப்பா...! அப்பா...
 மகனாக நான் இருக்கிறேன்" என்று சொல்லி
 விட்டு, அவர் கைகளில் அவர் கைகளில் அவர்
 கைகளில் அவர் கைகளில் அவர் கைகளில்...

இந்த கதை எழுதியவர் கை கை கை கை கை
 கை கை கை கை கை கை கை கை கை கை
 கை கை கை கை கை கை கை கை கை கை

என்பது சுகுதாஜே?

ஒரு வினாவுதான்.... அவர் இவர்களைக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் ஒரு புறமும், கத்தாய் வேறுபுறமுமாகப் போனார்கள்.

"உஷ்.... கத்தாதேய புலகு.... அப்பா கூறுக்குதான் போகுது. விட்டுக்குத் திரும்பாமலா போயிடுவாரு? எவ்வளவு பார்த்துப் பெரிசுப் போய்வுது. - இதற்கு இப்படிச் சத்தி அமாக்காமல் செல்லிற?" என்று ஞானம் மகன் அடக்கினான்.

"ஆனாலும் உங்க மகளுக்கு அப்பா செல்லம் கொடுப அதிமனது நினைக்கிறேன்! சதா அவங்க பெருமைதான் பெறது!" - இது செல்வி.

ஞானத்துக்கே இது பெரிய குறைதான். புலகு எவ்வளவுதான் அவனிடம் அன்பாக இருந்தாலும் தந்தையிடம் கூடவுல மதிப்பை அவன் தனக்குத் தரவில்லாதான். அவனும் கூடத் தன் கணவனிடம் பற்றி இத்தனை தான் மிகவும் உயர்வாகத்தான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். பணம், காச என்று வாரிசு கொடுக்காவிட்டாலும், படித்தவர், பண்புமிக்கவரும் கொண்டவர் நேரமை தவறாதவர். எல்லாவற்றையும் மதிக்கப்பட்டவர். வாத்தியார் திட்டம்மா என்னும் கன்னுமே என்ன, அக்கம்பக்கத்து ஊர்களிலும்கூட ஒரு மதிப்பு இருந்ததுதானே.... எல்லாவற்றிற்கும் மேல் தன் மனைவி, குழந்தைகளிடம் அவர் காட்டிய அன்பும், சேவாரும் எவ்வளவு உண்மையானது!

ஆனால் கூடத் ஒரு வார மாறுபட்ட வாழ்வு. அவனைச் சித்திக்க வைத்தது. அவன் வாழ்வில் என்னதான் கவை இருக்கிறது? கணவன், குழந்தைகள், வீட்டு வேலை தவிர வேறு ஏதாவது அனுபவம் உண்டா? வெளி மனிதர்களுடன் பழனி, பேசி, சமஸ்தமாகச் சிரிக்க ஏதாவது வாய்ப்பிருந்திருக்கிறதா? உறுமனிதர்கள் வீட்டிலோ, ஊர்மனிதர்கள் வீட்டிலோ ஏதாவது விசேஷமொன்றைக் கணவனிடம் பின்பொடாத்துச் செய்து, பெண் ணுடன் அமர்ந்து, வெறும் செலக்கிய சமா சாரங்கள் பேசி, விடுத்து சாப்பிட்டு, வீடு திரும்பியதொன்றே.... ஆனும் பெண்ணுமாக வித்தியாசமில்லாமல் சரிதிக் சமாளமாகப் பேசி, ஒருவரை ஒருவர் செவி செய்து கொண்டு, புலுத்து கொண்டு, தண்டை விட்டுக் கொண்டு, பாடிக்கொண்டு இருந்தது எவ்வளவு இன்பமாக இருந்தது. ஏன் அவன் அவள் வீட்டு வாழ்க்கைக் குறைவுக்கும், இந்த ஊர் விதிகுறைகளைப் பட்டும் மாறுதலாய் இருக்கின்றன? உண்மையான மதிப்பின்பென்றால் என்னவென்பதே அநியாயம், சதா இப்பிற கதையில் இவர்களுள் அவன் வாழ்க்கையும் ஒரு வாழ்க்கையா?

வள்ளுவர் சொட்டத்தைய் பார்த்தச் சென்றபோது அவர்கள் அனைவரும் நடு ரோட்டில் குச்சியில் ஒட்டிய ஐஸ் கிரீம் வாங்கித் தின்றது நினைவுக்கு வந்தது. அங் கவனப் பெரும் ஒரு சில கணங்கள் குழந்தை களாகவே மாறி, ஐஸ் கிரீம் தந்தியது போல் அவன் இவ் ஒருகுறை செய்த முடியுமா? கடற்கரை அலைமீல் காசு வைக்கப் படித்து நின்றுவிட, அனைவரும் கைகொடுத்துத் தைரிய மனித்து நீர்வகாய் நீண்ட வைத்தது போல் ஒரு தடவை இவ் அவன் காண முடியுமா? கத்தாய் அருகினிருந்தால் தான்கட்டியவையாவை வைக்கட்டம் பிறர் முன் மகப்பற்றியிருக்க மாட்டார். இவர்கள் யானையாகக் கை கொடுத்து நின்றுபோது ஆண், பெண் என்று இரண்டு பிரித்தா பார்த்தார்கள்? இப்போ விட்டியோ, வியலாய் அக்கா புருஷர், பெரிய மாமா, அவன் மூலம் திரிந்த பார்த்துச் செலக்கிய சமாளம்கூட விளாசிக்க மாட்டார். இப்படி ஒரு கட்டுப் பெட்டித்தனம்!

"அவன்! இந்த நேரம் உங்களுக்கு நல் லாயிடுகுகிறதா...." புலகுப்பெண்ணை விட அவங்களுடைய தங்கதாய்க் அம்ம.... உங்களை யாரும் சென்றபெண்ணிடம் பெத்த வுத்து செல்லியை மாட்டாங்க...." என்பது போன்ற தானையுட்கட்டிய புகழாசங்களை அவன் இவ் எப்போது கேட்கப் போகிறான்? ஞானத்திற்குக் கணவன்மேல் வெறுப்பாக வந்தது அவருக்குத் தங்கித் திருமணம் செய்து கொடுத்த தன் பெற்றியர் மேல் ஆத்திரமாக வந்தது. "பாழும் வினாதிரு தன்னடியபகர் என் அருமை, பெருமை தெரி யாமல் இப்படி என் வாழ்க்கையைப் பழிதக் கிடக்கவே..." என்று பாரிவாகம் சென்று விட்ட தன் பெற்றிருட்டம் முறைவிட்டான். கணவன் அவன் கணிய்பிழும், மறிப்பிழும் மிக, மிகத் தாழ்த்துப் போக உல இருக்கப் அவனைத் தாக்கியது. "பாறைச் செல்கலி என்ன பலம்.... என் ஞானத்திலே அறிஞ் டம்னு ஒன்றைப் பிரம்மா எழுதாமலிசில வெச்சிட்டாங்க!"

"அம்மா.... ஏதற்கும்மா...." புலகு உடம்ப, ஞானம் அவனைத் தொடர்ந்து விடும்போகிறிருந்து குதித்தான்.

"வாத்தியாரம்மா.... சாமானியப் புடி யுங்க...." அவர்கள் எடுத்துச் சென்ற தூசுக்குப் பெட்டி தவிர புதிதாக வாங்கிய நோண்டி மாட்டும் பை, பிளாங்கிக் பாய், காற்றை நுழைத்தவகாணி எவர் கமத்தபடி இருக்கிறார்கள்....

"வாத்தியுங்க.... உங்களுக்கு எப்படி தனி ரு கொன்றுதம்பெ தெரியுங்க...." ஞானம் தனித்திசெல்லவிட்ட கைகப்பெய்யோது சிறுக்கியெல்ல அழுதுவிட்டான்.

தமிழகத்தில் பண்பாட்டுப் பண்பாட்டைப் பரப்புவதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு புதிய பண்பாட்டுப் பண்பாட்டைப் பரப்புவதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

"நாம்தான் ஒரு குடும்பமாயிட்டுப் போகிறோம்... நமக்குள்ளே இனி நன்றி எழுதக் குங்க... நாம் இனிமேல் அடிக்கடி சந்திப்போம்... மேலும் தினவெறித்துப் பார்ப்பாவுக்கு ஏதாவது ஏதாவது ஆயிரத்துள்ளு, மெட்டி ஸாக்கு அப்பப்போசுத்துதானே போகணும்... வாணாம்... என்ன பார்ப்பா, அண்ணா... மறந்துப் போதே... என்னதான் நாம் கண்ணாறு தும்பு க்கு அப்பா எங்கனெனெல்லாம் வீட்டுக்குள்ளே சேர்க்கலாம்... டிரை..."

"அதெல்லாம் இல்லைங்க... நீங்க அடிக்கடி வாணாம்... புதுசு குதுக்கிட்டான்... அவளுக்குத் தமிழ்ச் செல்வியையோ, அவர் திறம் மாறும்... மனவெறியையோ அவ்வளவு கார்ப் பிடிக்கவெல்லாம் என்னதும்... அவர்கள் ஸ்தலம் தான் தவக்குப் புகழும் பணமும் கிடைக்கும் என்று புரிந்திருந்தது."

"லோ... அக்கா... புதுசு ஆவதுடன் கடித்துப் படிப்போது... மிக திறமைமாயே... 'க' கெனத் தான் விவகியது... என்னும் கொள்ளும் வெடிக்கும் முகத்துடன் சொருகெனவத் திறந்தான்... 'அக்கா... என்னு அங்கக் கழுத்தில் எந்தெவையடி தங்குகைய... 'சேதான்... தகை... என்று தள்ளினான்."

"என்னம் மனோ... அப்பா சாப்பிட்டுட்டுத் தானே கிளம்பினார்... என்று பழக்கம் காரணமான புகன்னைவக் பிட்ட தீயிடம்... 'சாப்பிடாமல் ஏன் போனாரு... அக்கிப் போடத்தானே என்னைப் பெத்து வச்சிருக்கீங்க... என்று 'எனக்' கெனப் பதிலிவத் தான்... ஆனபிடி சிவ விருடிக்கத் திகைத்து விட்டான்... 'உஷ... அப்படியெல்லாம் பேசாதே...' என்று அவன் கண்ணைத் தாழ்த்தான்... 'எனக்குப் பட்ட... எந்திரித்து வந்தெல்லாம் வாங்கியாத்திருக்கேன் பாகு... இந்தா கிரிம்பு ஸார்டோ' ரூப் புடைவை... பட்ட... எந்திரிலே எல்லாம் இது தான் கட்டடங்க... மீது கொகையம் எவத்த கப் பாடியான் பாகு..."

முத்த மகன் இதற்கெல்லாம் மசித்து கொடுக்காததைக் கண்ட ஸ்தானம்... 'லோகு, தாங்களல்லாம் எப்பெவா ஒரு நாளை பட்டணம் போகப் போகிறோம்... ஆனால் தீ உங்க அத்தா ஸ்டோ பட்டணத்திலேயே வாழப் போறோ... நுய்யெனா முனையும் எனக்கு வார்ப்போது தான் எங்களுக்கு விதவிதமா, சாமான் வாங்கியாரணும்...' என்றான்.

"அக்கா! நாங்க எந்தத் அண்ணனைக் கூடப் பார்த்தோம்... புதுசு டொடர், மேலு வாய் பிளந்து கேட்டான்... அவன் கையு இன்னும் வீறித்து, பரந்தது... எப்படியோ வது திற்பா அத்தான் சிக்கிரமே அவன் கழுத் தில் தாவி கட்டிப் பட்டணத்துக்கு அழைத் துச் சென்றுவிட்டான் போதும் போயிருந்தது."

"புதுசெல்லவரி... புதுசெல்லவரி... லாதிப்புறம் தாங்கேட்டது... பட்டணம் எழுதி முடித்து விட்டுத் துச்ச செல்லும் அவன் வகுப் புத் தொழிகள் நின்றிருந்தன... 'பட்டணத் தில் பெயர் பார' தும் பாடினியாடி?'"

புதுசு கல் அரபாய்க்கிள் ஆவதுடன் விவரிக்க, அவர்கள் அனைவரும் அவளை ஒரு கிளியாக் 450 வாகி அந்தத்துடன் பார்த்த ன்... 'இனிமேல் தீய... எந்திரிலேயே தவ் கிருவியா?'"

"சே... சே... அதெல்லாம் இல்லை... எப்ப வாக்கம் கப்பி... பார்ப்போன்... அங் களையுதான்..."

"ஆம்... இந்தவகுஷம் தீயுழப்பர்... சை மே எழுதலையே... கண்ணியைவிடவாக் கிட மார்ப்பாங்க?'"

"அவங்க அப்பாபெரும் மனக்கவமச்சர்... அவருகெய்ட்மக்க... கிட்டே செல்லிபாஸ் போட்டுறமார்ட்டாரா?'"

"பட்டணம் எழுதாய் எப்படி பாஸ் போடு வாங்க?'"

"அப்போ... புதுசெல்லவரி, நீ அடுத்த வகுஷமும் ஒர்ப்பதாவதிலேயே படிப்பியா? அய்யப்பே... அதெப்படி பெய்காண வங்க... கிளையிள... பார்ப்போட படிப்பா? அதுக்கு ஆள் பேச... புதுசு சிவ வினாடிக்க ஸ்தலமித்து... போனான்... பள்ளிக்குப் போகாமல் தான் முழுவதும் வீட்டிலும் கட்டகாரித் திருக்க முடியாது... அப்பறம் சொகுசைப் போல் சதா முணுமுணுக்கத் தொன்றும்... வீடு என்றால் சட்டிட்டி... வக்க... வேறு... நான் முழுவதும் மாத நாவல் படிக்க அவளுக்குப் பொறுமைப்பு கிடையாது... மறுபடியும் ஒர்ப்ப தாவது வகுப்ப படிப்பதைத் தவிர வேறு வழியே கிடையாதா? அவன் கண்களில் தீ அரும்பியது."

"அட... கண்ணி என்ன குழாயா வச் சுருக்க... திரைச்சா திருப்பினிட... இப்ப அழத் துவங்காதே... கங்கப்பா... கண்ணிக்கட்டாயம் பரஸ் பண்ணி எவத்திருவாரு... எருத்தி சமாதானப்படுத்தினான்."

புதுசு சதிரே மனம் தெளித்தவளாக... அவர்களிடம் உள்ள அழைத்துப்பட்டணத்தில் தாங்களால் வகியபுதுப்பாவாடை, தாங்களிட், மணிகளாக் காட்டினான்... தாங்கள் சத் தித்த பெரிய மனிதர்களால் பற்றிக் கூறினான்.

ஒருகாசத்தில் தீ கட்ட... நயம் பெரிய ப்ளே, பேக் பா... கிளாக் ஆயிருவே... அப்போ எங் கனெயெல்லாம் திரைவில் எவத்துப்பாயா? அவன் வகுப்பத் தொழிகள் இப்போதே அவளை ஒரு ஸ்தானவென்கெவா, கசிலா வாகமோ, கற்பனா செய்து பார்த்தான்.

"சா... சா... நான்... நான்... நான்... நான்... வகுஷமக் பார்த்தவுடன் அவர்கள் கிளம்பி

விட்டார்கள்.

"அப்பா... ஒரு வாரம் பிரிவு ஏதோ ஓராண்டுப் பிரிவு போல் தோன்ற ஆவதுடன் தள்ளிடம் ஓடி வரும் மகளை நிமிர்ந்து பார்த்தார் சுந்தரம். அவருக்கு மட்டும் என்ன இந்தப் பிரிவு குறுகியதாகவா தோன்றியது. இந்தப் பூவாய்ச் சிரிக்கும் முகத்தைப் பாராமல், கண்களில் கண்ணீர் கிடைக்காமல், கொள்க முண்டாய் கருணை அந்தப் பண்பைப் பாவ இராட்சைக் கண்களில் பார்ப்பையில் படாமல், முற்றுப் புள்ளியே போடாமல், நிறுத்தாமல் பேசும் கவகலப் பேச்சைக் கேட்காமல் என்வமாய்த் தவித்துவிட்டார், சின்னக் குழந்தையாக இருந்தாய்தம் ஏக்கம் நீர் நெஞ்சோடு அடைத்து. தலைமேல் கழற்றி இறக்கிவிடுப்பார். ஆனால், இவள் வளர்ந்த மகள்.

கனிகுடல் நோக்கினார். பாசத்துடன் தலையை வழுக்க கொடுத்தார். அன்பு அவர் கட்டிடில் புன்னகையாக மலர்ந்தது.

எங்கள் கண்ணம்மா நன்குபூரோஜாய்ப் பூரங்கள் கண்ணம்மா விழி இந்தப் பூரப்பூரங்கள் கண்ணம்மா முகஞ்செந்தாமரைப் பூ

எங்கள் கண்ணம்மா முதல் பூரத்தாய்... இவ்வாறு பாரதி கண்ட கண்ணம்மா, என் சின்னக் கண்ணம்மா. என் பூரத்தில் புரண்டு விடையாடி. இன்று என்னையே ஆட்டிப் படைக்கும் என் குழந்தை சகி... நான் வேறு ஓர் இயலத்தில் விளக்கெற்றப் போகும் சரஸ்வதி அனாதராய்.

கணவன் முகத்தில் மகளைக் கண்டதும், உண்டான புன்சிரிப்பைக் கண்ட ஜானம், இவ்வாறு சம்பவமென்று அவசரமாகப் புரட்டினார். "என்னங்க, போகு... நல்லா பார்த்துக்கிட்டுறா ஒங்களை? என் கண் தலையே என்னவோ, ஒரு வாரத்திலேயே வாய்ஜாப் படு தெரியுங்களை... ஆம்... நம்ம பூரத்த பட்டணத்திலே இருஷ்டி படலாய் என்னமாய் பாடின தெரியுமா. கமந்திரியே நேரம் கப்பிட்டுச் சன்மானம் பெற வேண்டாம் எல்லாம் வெச்சக் குடுத்தாரு. சங்க பொன்னுதான், அப்பா. அப்பா... எவ்வப்பா தான் எவக்குப் பாட்டுச் சொல்லி வச்சாருன்னு சொங்களைப் பத்திப்பெருமையாய் பெரிட்டு இருந்தது...

சுந்தரம் பதிலேயும் பேசாமல், ஒரு கவமான மெளனத்துடன் பிள்கட்டுக்குச் சென்று, கிணற்றிலிருந்து நீர் இழுத்துக் கை, கால் கழுவிச் கொண்டார். நெற்றியில் பட்டை, பட்டையாகத் திருநீறு தரித்துக் கம்பேமாக வாசல் திண்டிசையை நோக்கி நடந்தார்.

அவரது கம்பேம் ஜானத்தைப் பயமுறுத்தியது. நியாயம், நேர்மை, தர்மம் இவற்றின் பிரதிநிதியாக அவர் எதிரே நிற்கும்போது அவர்மேல் தோன்றிய கோபம், அதிரப் அடைத்தும் இருக்குமிடம் தெரியாமல் கரைந்து மறைந்தது ஏன் என்பதும் அவருக்குப் புரியவில்லை.

(தொடரும்)

புதிய, புதிய நாவல்கள்

அனுராதா ரமணலிங்	ரூ. ரப
நெருப்பாக நீ	20.00
தொடச் சொல்லும் தொடுவானம்	18.00
பெண்ணையே பேச வர	18.00
தமக்குள் இருக்குது ரகசியம்	10.00
உறவுகள் புரிவுப்போது	9.00
வினாக்கள் வெறுக்கும் வீட்டில்கள்	16.00
ராத்திரி வந்த மான்	22.00
இவியும் என்னைத் தொடரா தெ	18.00
கனவுப் பிரதேசங்கள்	15.00
ஒரு விடு இரு வாசல்	15.00
சொல்லு ஒன்று வேண்டும்	15.00
தாகம் தீர்க்காத மேகங்கள்	15.00
வசந்த காலப் பூக்கள்	14.00
பாலைவனம் பறவைகள்	13.00
இந்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது	12.50
ஆசைக்கிரியை அழகிய ராணி	12.00
முதல் காதல்	12.00
ஆகாயம் மண்ணில் வரும்	10.00
முடிக்கிறது நெஞ்சம்	8.00
ரமணி சந்திரலிங்	
மாணே, மாணே, மாணே!	15.00
கண்ணாமையில் எத்தனை திறங்கள்	20.00
காதலெல்லாம் சொல்லியே	20.00
மலர்க்குதிரை ஒரு மாது	20.00
கண்ணே, கண்ணியே	14.00
விடியலைத் தெரும் பூபாளம்	15.00
தொடு கோடுகள்	18.00
பூங்காற்று	11.00
ஒரு கல்பானத்தில் கதை	10.00
திண்ப்பெதெல்லாம் நடந்துவிட்டால்	8.00
மதுமதி	7.00
நாதகர ஒளச்சிலே	10.00
லாவண்யா	12.00
அவனும் அவளும்	18.00
ராஜேஷ் குமார்	
நான் தெரிந்தேன் ரோஜாப்பூ	17.50
இருள், பொருள், இல்பம்	15.00
ஒரு துளையின் ஓர் விற்றுகட்டி எம்	12.00
கனவுகள் இங்கே	15.00
கனவில் விட பத்து லட்சம்	11.00
ஒரு விடியற்காலை விபரீதம்	11.00
எங்கும் தேறமா, எதிலும் தேறமா	12.00
கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு வில்	12.00

முதல் தரமான ஜோதிட நூல்
ஜோதிடக் களஞ்சியம் 1, 2, 3, 4, 5 33.00

தெய்வமான புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் செலவுக்கு ரூ. 5 சேர்த்து அனுப்பவும்.

அருணோதயம்

போன்: 847553

3, கண்டிகா மடம் சாலை,
இலாம்பேட்டை, சென்னை - 600 026.

வகாருப்படுத்தப்படு சாருவாரசன்

கொடி பறக்கிறது!

பாரதிராஜா மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு ஒரு படம் தயாரிக்கப் போகிறார். அதற்குப் பெயரும் கிட்டியிட்டார். பெயர்: கொடி பறக்கிறது....

இதில் ஒரு சின்னப் பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. அலர் எந்தப் படத்தை எடுத்தாலும் விளம்பரப்படுத்துப்போது முதலில் 'பாரதிராஜாவின்' என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்துக் கொள்வார். (புதுமைப் பெண் படத்தில் மட்டும் அப்படியில்லை). இந்தப் படமும் தயாராகி, விளம்பரப்படுத்தப்படுமபோது படிப்பவர்கள் 'பாரதிராஜாவின் கொடி பறக்கிறது' என்ற படிக்கக் கூடும். அது சற்று தற்பெருமைமயாகத் தெரியும்.

இதைப்பற்றி பாரதிராஜா என்ன கருத்து சொல்கிறார்? - கேட்டுப் பார்த்தேன்.

"கொடி பறக்கிறது" என்பதுதான் தலைப்பு. "என்னுடைய கொடி பறக்கிறது" என நான் பெருமைப்பட்டிருக்கொண்டதாக அது அர்த்தமாகாது. கொடி பறக்கிறது படம் பெயரை மற்றவர்கள் அப்படித் தவறாக நினைப்பார்களே என்பதற்காக நான் மாற்ற மட்டேன். கதைக் கருக்காக வேறு தலைப்பு தேர்ந்தெடுக்க மட்டுமே மாற்றலாம். தற்போதாக்கு அப்படத்தில் பெயர் 'கொடி பறக்கிறது' தான்" என்றார்.

சாயல் தெரிகிறது!

புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களில் சாருவாரசன் அனுப்பியிருந்த வாழ்த்து வித்தியாசமானது.

தமது முகத்தை விசாரப்படுத்தி அதில் ஒளிவராமலானவன் சென்றிருந்தார் (வரைந்தவர் பெயர்: ரவி) ஏன்? அவராலே கேட்டேன்.

"என் முகத்தை வெளியிட நான் விரும்பவில்லை என்பது உண்மை. வெளியிட யுத்தப்பெண்: அது என் நோக்கமல்ல. இது ஒரு வணிகமான ஆர்ட். வரைந்த போதில் மனிதனின் வகத்தனத்தைக் காட்டுவதே நான். மனித இயல்புகளுக்கு ஓர் உருவம் கொடுத்திருக்கிறார் ஒளிவர். அதில் என் சாயல் தெரிகிறது.... அய்யனவந்தான்" என்றார்.

மூலம் புரிகிறது!

'வயது முதிர்ந்த கதாபாத்திரங்களில் நடிப்பது ஓர் இனிய அனுபவம்' என்கிறார் சிவகுமார்.

அவர் தற்போட்டது "இன் ஒரு கதாநாயகம்" படத்தில் வியோதிகத் தியாகியாக நடிப்பதைத்தான். ரோஷுக்கு அப்பாவாக வருகிறார் என்றும் பார்த்துக் கொள்ளும் சேனை.

பெண்ணுக்காக கால்தேடி நடந்த தியாகியின் மனை கெல்கட்டி கெடுத்து விடுகிறார். அப்பறம் சாதுவாக இருந்த தியாகி, கெல்கட்டை எப்படி மறி வாய்க்குகிறார் என்பதே கதை.

மன வண்ணங்களுக்கு இக்கதைவின் கரு எங்கே கிடந்தது? ஒளிவு மறைவில்தான் அவரே சொன்னார்:

"பல கருவங்களுக்கு முன்பு ஒரு சினிமாப் பத்திரிகைகள் படவிழாப் படக்களைப் பற்றிப் பட்டவாரிசார் எம்.ஜி. வல்லபன் எழுதிவிர்த்தார். அதில் ஒரு கதை என்னை உருத்திக்கொண்டே இருந்தது.... அதைமனத்தில் கலந்துக் கொண்டு அதே சாயலில் - அப்படியே அல்ல - ஒரு கதையைச் சமீபத்தில் தான் எழுதியிருந்தேன்..."

உறுதி உடைகிறது!

ரோஷி மறுபடியும் படத்தில் நடிப்பாரா, மாட்டாரா? நடிப்பார்! மலையாளப் படமொன்றில் நடிக்கப் போகிறாராம்! தயாரிப்பு, ஸ்டாக்கிங், ஒளிப் பதிவு எல்லாமே அவருடைய கணவர் ரேஷ் மேனன் தான் எய்கிறார்கள்.

சாதனை நிகழ்கிறது!

இவ்வயாஜா இதுவரை யாரும் சாதிக் காத ஒரு சாதனை புரிந்துள்ளார். 1984-ஆம் ஆண்டு அவர் இரண்டு அமைந்த மொத்த படங்களில் எண்ணிக்கை 47. கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு படம் வீதம் இரண்டு அமைந்துள்ளார்!

— திரைஞானி

வேத வைதிக நூல்கள் (வினை தபால் செவடி உட்பட)

1. ஸாமயேத ஆஷ்ட பத்ரமேனம் - 5757647ம் - 3 பாதங்கள், வீதிய ரூ 110/-
2. ஸாமயேத ஸம்ஸ்திதா - 5767147ம் - 2 பாதங்கள் (ஸம்ஸ்திதா. ஸ்) வீதிய ரூ 110/-
3. ஸாமயேத ஸம்ஸ்திதா (ஸம்ஸ்திதா. ஸ்) வீதிதா 47ம் - 3 பாதங்கள் வீதிய ரூ 225/-
4. சாத்தி ஆஷ்டபத்ரம் (வீதிதா 47ம்) - 2 பாதங்கள் வீதிய ரூ 75/-

பு. சுவாமிநாதன்: கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குத் தக்க விடையளிப்பாரா:

1. இலாகாவை பூர்த்தியாக்கிய பற்றியாகம், இதில் ரூ 20/-; 2. ஆயத்தங்களை பூர்த்தியாக்கிய பற்றியாகம், இதில் ரூ 60/-; 3. ஆயத்தங்களை பரிசீலித்த பற்றியாகம், இதில் ரூ 30/-; 4. ஆயத்தங்களை பூர்த்தியாக்கிய பற்றியாகம், இதில் ரூ 60/-; 5. இலாகாவை பரிசீலித்த பற்றியாகம், இதில் ரூ 25 -; 6. கனம் சித்திராண்டி இதில் ரூ 33/-

[illegible]

3. பீரம்துறை - 3 ஏக்கர் - 12 மரத்தெரு, மீது ரூ. 435/-; 2. மரத்தெரு
மீது 12, மீது ரூ. 20 3. பீரத்தெரு 14, மீது ரூ. 53/-.

IV 1. கனகசபை & சிவசபைகளில், விநா 90-; 2. ஸ்ரீ ராம
சுந்தரம் பூதவிநாயகம், விநா 90-; 3. திருமத்திய (சிறப்புத் தருவதென்
துருவது), விநா 90-; 4. மேலவை - கல்யாணசுந்தரம் (சீட. குறார். மாரைய), விநா
90

பி.பி.சி.சி. அமைப்பிற்கு: புதித தொழிலாளர் பி.பி.சி.சி.யின் அமைப்புகள், சேவைகள் அமைப்புகள்.

அதற்குரிய விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று ஸ்ரீ கோவிந்த சிவசுந்தரன் அவர்கள் கூறியது.

0-78, துண்டியலுத் தெருவம், ஸ்ரீகிருஷ்ணாவணி, கம்பமுதேவனாபுரம்-611 001

முதலாகியது: 1943

Page: 2370

'சிந்தை அறியுமேனது மருந்தாகவாசகம்'

கும்பகோணம் லலிதா பார்மஸி

(D.L. No. 40/83)

157. பட்டமங்குதலத் தொ.க. நவீன+தொழ.ந. பி: 199-901.

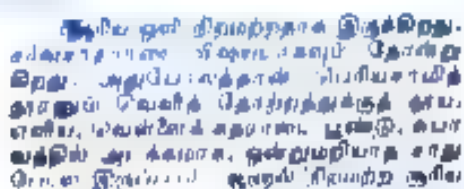
பிரதமர்: 39. 27 ஆகஸ்டின் தேதி. இ. நா. இ. சென்றது - 77.

441454

கனம் ஆயோஜிங் பெற விருப்பமான தயாக் குறியை 3691ம் கமிட்டி நூற்
விவரத்துடன் தொடர்பு கொள்வதும்.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered.

1. தீவி யிருக்கலாகாது என்று — ஆகாது நான், சிவனாக. இதை உறுதிப்படுத்திப் பேசுகின்ற உத்தரத்தை உருவாகக் குறிப்பிடுகிறது.
2. உறுதியாக உறுதி — என் உறுதியை நீதான் உறுதி என்று சொல்லி வரு.
3. வெளவடி புலவனாக — ஆனவருவான நீதான், என்னை.
4. பற்றுப்போகின்ற வேறுபாடு — வேறுபாடுபெற்ற வேறுபாடு உருவாகின்ற உறுதி.

தூரன் போன்றவர்கள் வட்பிரதேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள். சிறிதளவு நேரம் வரையில் அவர்கள் தங்கியிருப்பார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்கள் தங்கியிருப்பதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கலாம். அந்த காரணம் என்ன? அந்த நேரத்தில் அவர்கள் தங்கியிருப்பதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கலாம். அந்த காரணம் என்ன? அந்த நேரத்தில் அவர்கள் தங்கியிருப்பதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கலாம்.

தூசி, மனதில் தூசிகளை எடுத்துவெப்பாது
என்பது சிலர் சொன்ன ஓர் அபிப்பிராயம்.
ஆனால், மனதில் தூசி இருப்பதால், மனதாழ்வாய்
மான கூறியங்கள் செவ்வது ஒளிபெயர்வதில்
தூசு வெளிக்குத் திரை பதித்தவர் தூரன்.
என்னைகொள்கிறார்? உருவாக்குவது
என்றால் சாமானிய அபிப்பிராயம்? அதற்கு என்
வளவு முயற்சியும் உழைப்பும் வேண்டும்?
அதுவும் முன்நின்று என்னுடைய மெய்யிலாத
பொது தமிழில் முதன்முதலாகக் கவித்
வளத்திவர்த்த உருவாக்குவது எவ்வளவு
கஷ்டம்! கவிதைகளாழ்சியத்தோடு பொருப்
பாதிநியம் பதவி ஏற்று, மிகக் குறைந்த உதவி
பாரா தீர்ப்புடன் கண்ணாழ்வுக்குத்தொடர
அதனை உருவாக்கத் தந்தார் தூரன் - கவித்
வளத்திவர்த்த அந்த அந்தத் துறை நிபுணர்
கன் ஆர். இளங்கண் வழங்கியிருந்தாலும் 'எழுட்'
செய்வது, சரிப்பாப்பது, புருப் பார்ப்பது
முதலிய வேலைகள் தவிர, பெரும்பாலான
உருவாக்க ஆக்கவெள்ளம் எழுதப்பட்டு
உருக்குரு - தமிழாக்கம் துறையுடையதே!
அப்போது அறிஞரின்முகம் செட்டியார்

இந்த வித்யாவயத்தில் இருந்தபோதே கீர்த்தனன் எழுத ஆரம்பித்தார். தமிழிணை வளர்க்கும் நோக்கில் தமிழ் இசைப் பாடல் களுக்கு அண்னாமைப் பங்கிடுவதற்கும் பரிசு அளிப்பதற்கும், பத்தியால் இயற்றிய பாடல் களைப் போட்டிக்கு அதுர்ப்பமாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்த துரை, மாணவன் ன் ஓரணைக் காலியித் தீண்டு மன்றடி அதுர்ப் பத் தெய்தாரக்கன், முத்திப் பரிசு விடை, தந்து

அதன் பிறகு, எத்தனையோ கிரீத்தலைகளைக் கிராடிக் இளை உவகுக்கு அளித்துள்ளார். தான், நாமறிந்த தமிழ் இளைப் பாடல்கள் பல, இளையால் பரிணமித்துப் பிரபலமடைந்தாலும் அவற்றில் பெரும்பாலானவை நேரத்திற்குள் போல இருக்கும். கவிதையின் அடிகமாகக் காண முடியாது.

ஆனால் திராவிடப் பாடல்கள் கவிதை நலத் தோடும் இலக்கிய மணத்தோடும், இனச் சிறப்போடும் கவிதையும் காணும். திராவிடப் பாடலாசிரியர் மட்டுமல்ல; கவிஞர், 'திராவிடப் பிஞ்சு' போன்ற அருண்மொழி கவிதைத் தொகுப்புக்கள் பலவற்றின் ஆசிரியர். இனச் சொற்களையும், அறிந்திருந்தவர்.

தமிழ், தமிழ் என்று பண்டைய இலக்கியங்களிலும் நான்கு இலக்கியத்திலும் புறநான்கு பெற்றிருந்த தானை, வட செட்டியூரை தனது அறிந்தவாடி, சமஸ்கிருதமும் தமிழும் கலந்த மணிப்பிரவாஸத்தில் கீர்த்தனைகள் இயற்றியுள்ளார். கல்லூரியில் கணிதத்தையும் பாசுளாங்கிரத்தையும் (இதனால் பல புகார்தகவிலும்) ஏற்றியபடி தனது கிதாத்தவரர்!

[illegible]

இந்த மண்ணைப் பராமத்தித் தலை
மேதன் என்ற கந்தி எனும் நண்டினால்
என் செரித்து வெளியிட்டு வந்தது தான்
பித்தலுக்கிருந்த தெய்வாறு ஸ்ரீ சூரன்
கவலாததைக் கவர்த்து விட்டது. தான்
என்றான் வெள்ளையன் பித்தலாதி
என்று என்று சொல்லிப் போகுவது கவல

என்று பொருள்பதில் அவருள். படுகாத்திரத்
தில் பெயர்

[illegible][illegible][illegible]

— இ. சாஜேந்திரன்

தனது உயர்வான இடத்தில் இருந்து

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

ஸ்ரீ ராகவேந்த்ரா சித் பண்ட் (பி) லீட்.

பெரியகிணியில் சிறப்பு, ௩ பக்கங்களில் சேட்டு சித்திரங்கள், ௧௦௦௦ விசுவநாதர் சிற்பம், ௧௦௦௦ விசுவநாதர்:

© 2000 John Wiley & Sons, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

എക്സിക്യൂട്ടീവ് ട്രാൻസ്പോർട്ട്	21.00	മുൻപാലം
സെക്യൂരിറ്റി ട്രാൻസ്പോർട്ട്	10.00	മുൻപാലം
റോഡ് വാഹനങ്ങൾ	88.36	മുൻപാലം
മുൻപാലം ഓഫീസ്	9.00	മുൻപാലം ഓഫീസ്

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agaricus bisporus* spores on the growth of *Agaricus bisporus* on the substrate. The concentration of the spores was 10⁴, 10⁵, 10⁶, 10⁷, 10⁸, 10⁹, 10¹⁰, 10¹¹, 10¹², 10¹³, 10¹⁴, 10¹⁵, 10¹⁶, 10¹⁷, 10¹⁸, 10¹⁹, 10²⁰, 10²¹, 10²², 10²³, 10²⁴, 10²⁵, 10²⁶, 10²⁷, 10²⁸, 10²⁹, 10³⁰, 10³¹, 10³², 10³³, 10³⁴, 10³⁵, 10³⁶, 10³⁷, 10³⁸, 10³⁹, 10⁴⁰, 10⁴¹, 10⁴², 10⁴³, 10⁴⁴, 10⁴⁵, 10⁴⁶, 10⁴⁷, 10⁴⁸, 10⁴⁹, 10⁵⁰, 10⁵¹, 10⁵², 10⁵³, 10⁵⁴, 10⁵⁵, 10⁵⁶, 10⁵⁷, 10⁵⁸, 10⁵⁹, 10⁶⁰, 10⁶¹, 10⁶², 10⁶³, 10⁶⁴, 10⁶⁵, 10⁶⁶, 10⁶⁷, 10⁶⁸, 10⁶⁹, 10⁷⁰, 10⁷¹, 10⁷², 10⁷³, 10⁷⁴, 10⁷⁵, 10⁷⁶, 10⁷⁷, 10⁷⁸, 10⁷⁹, 10⁸⁰, 10⁸¹, 10⁸², 10⁸³, 10⁸⁴, 10⁸⁵, 10⁸⁶, 10⁸⁷, 10⁸⁸, 10⁸⁹, 10⁹⁰, 10⁹¹, 10⁹², 10⁹³, 10⁹⁴, 10⁹⁵, 10⁹⁶, 10⁹⁷, 10⁹⁸, 10⁹⁹, 10¹⁰⁰, 10¹⁰¹, 10¹⁰², 10¹⁰³, 10¹⁰⁴, 10¹⁰⁵, 10¹⁰⁶, 10¹⁰⁷, 10¹⁰⁸, 10¹⁰⁹, 10¹¹⁰, 10¹¹¹, 10¹¹², 10¹¹³, 10¹¹⁴, 10¹¹⁵, 10¹¹⁶, 10¹¹⁷, 10¹¹⁸, 10¹¹⁹, 10¹²⁰, 10¹²¹, 10¹²², 10¹²³, 10¹²⁴, 10¹²⁵, 10¹²⁶, 10¹²⁷, 10¹²⁸, 10¹²⁹, 10¹³⁰, 10¹³¹, 10¹³², 10¹³³, 10¹³⁴, 10¹³⁵, 10¹³⁶, 10¹³⁷, 10¹³⁸, 10¹³⁹, 10¹⁴⁰, 10¹⁴¹, 10¹⁴², 10¹⁴³, 10¹⁴⁴, 10¹⁴⁵, 10¹⁴⁶, 10¹⁴⁷, 10¹⁴⁸, 10¹⁴⁹, 10¹⁵⁰, 10¹⁵¹, 10¹⁵², 10¹⁵³, 10¹⁵⁴, 10¹⁵⁵, 10¹⁵⁶, 10¹⁵⁷, 10¹⁵⁸, 10¹⁵⁹, 10¹⁶⁰, 10¹⁶¹, 10¹⁶², 10¹⁶³, 10¹⁶⁴, 10¹⁶⁵, 10¹⁶⁶, 10¹⁶⁷, 10¹⁶⁸, 10¹⁶⁹, 10¹⁷⁰, 10¹⁷¹, 10¹⁷², 10¹⁷³, 10¹⁷⁴, 10¹⁷⁵, 10¹⁷⁶, 10¹⁷⁷, 10¹⁷⁸, 10¹⁷⁹, 10¹⁸⁰, 10¹⁸¹, 10¹⁸², 10¹⁸³, 10¹⁸⁴, 10¹⁸⁵, 10¹⁸⁶, 10¹⁸⁷, 10¹⁸⁸, 10¹⁸⁹, 10¹⁹⁰, 10¹⁹¹, 10¹⁹², 10¹⁹³, 10¹⁹⁴, 10¹⁹⁵, 10¹⁹⁶, 10¹⁹⁷, 10¹⁹⁸, 10¹⁹⁹, 10²⁰⁰, 10²⁰¹, 10²⁰², 10²⁰³, 10²⁰⁴, 10²⁰⁵, 10²⁰⁶, 10²⁰⁷, 10²⁰⁸, 10²⁰⁹, 10²¹⁰, 10²¹¹, 10²¹², 10²¹³, 10²¹⁴, 10²¹⁵, 10²¹⁶, 10²¹⁷, 10²¹⁸, 10²¹⁹, 10²²⁰, 10²²¹, 10²²², 10²²³, 10²²⁴, 10²²⁵, 10²²⁶, 10²²⁷, 10²²⁸, 10²²⁹, 10²³⁰, 10²³¹, 10²³², 10²³³, 10²³⁴, 10²³⁵, 10²³⁶, 10²³⁷, 10²³⁸, 10²³⁹, 10²⁴⁰, 10²⁴¹, 10²⁴², 10²⁴³, 10²⁴⁴, 10²⁴⁵, 10²⁴⁶, 10²⁴⁷, 10²⁴⁸, 10²⁴⁹, 10²⁵⁰, 10²⁵¹, 10²⁵², 10²⁵³, 10²⁵⁴, 10²⁵⁵, 10²⁵⁶, 10²⁵⁷, 10²⁵⁸, 10²⁵⁹, 10²⁶⁰, 10²⁶¹, 10²⁶², 10²⁶³, 10²⁶⁴, 10²⁶⁵, 10²⁶⁶, 10²⁶⁷, 10²⁶⁸, 10²⁶⁹, 10²⁷⁰, 10²⁷¹, 10²⁷², 10²⁷³, 10²⁷⁴, 10²⁷⁵, 10²⁷⁶, 10²⁷⁷, 10²⁷⁸, 10²⁷⁹, 10²⁸⁰, 10²⁸¹, 10²⁸², 10²⁸³, 10²⁸⁴, 10²⁸⁵, 10²⁸⁶, 10²⁸⁷, 10²⁸⁸, 10²⁸⁹, 10²⁹⁰, 10²⁹¹, 10²⁹², 10²⁹³, 10²⁹⁴, 10²⁹⁵, 10²⁹⁶, 10²⁹⁷, 10²⁹⁸, 10²⁹⁹, 10³⁰⁰, 10³⁰¹, 10³⁰², 10³⁰³, 10³⁰⁴, 10³⁰⁵, 10³⁰⁶, 10³⁰⁷, 10³⁰⁸, 10³⁰⁹, 10³¹⁰, 10³¹¹, 10³¹², 10³¹³, 10³¹⁴, 10³¹⁵, 10³¹⁶, 10³¹⁷, 10³¹⁸, 10³¹⁹, 10³²⁰, 10³²¹, 10³²², 10³²³, 10³²⁴, 10³²⁵, 10³²⁶, 10³²⁷, 10³²⁸, 10³²⁹, 10³³⁰, 10³³¹, 10³³², 10³³³, 10³³⁴, 10³³⁵, 10³³⁶, 10³³⁷, 10³³⁸, 10³³⁹, 10³⁴⁰, 10³⁴¹, 10³⁴², 10³⁴³, 10³⁴⁴, 10³⁴⁵, 10³⁴⁶, 10³⁴⁷, 10³⁴⁸, 10<

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவர்களைப் பற்றி நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இவர்களைப் பற்றி நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இவர்களைப் பற்றி நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

1. Explain the importance of the following factors in the development of a country:

Downloaded At: 11:53 11 September 2009

சென்னை - திருச்சி - கரகாட்டி - திருச்சி

என். கே. வரசன்,
நிர்வாக இயக்குநர்.

இரவெல்லாம் ஜார்ஜ் அடித்ததால், சொந்தப் பொய்க்குத்தான் குழந்தை. அவனைத் தொனிடப் போய்ட். படி அரசு மருத்துவமனில் கட்டில் கால்களுக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பின்வருகின்றபிறகுதான் உட்கார்ந்துவிட்டான். அங்கு கிடந்து கொண்டு இருந்தது சங்கரனுக்கு. உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தான். என்னவென்று யாருமே விசாரித்துவிட்டு, எல்லா நெருக்கடிப்பட்ட சமயத்துக்கு நேரத்தில் சேர்த்துப் பார்க்காமல், அவரை அவசரமாகத் துண்டுச் சீட்டில் எடுத்துச் சென்றது, சங்கரன். இப்போது அவர் தங்க என்னென்று கிளினிக் கிற்று காலாபெயர்... ரெண்டி கிளினிக் துண்டி கலை விதிவிலை இதுக்கு நேரத்துடன்... அங்கே வந்தான் பொய்க்குத்தான். அவர் காலாபெயர் பார்க்க முடியும். இங்கே வந்து என் கிளினிக் விதிவிலை இதுக்கு நேரத்துடன்... இப்போது அவர் காலாபெயர் என்று சொன்னது சங்கரனின் மனத்தை நெருக்கடி.

தனது கிளினிக் கிற்று அவர் விளம்பரம் படுத்திக் கொள்ளக் காட்டிய பொய்க்குத்தான் மகனின் புகாரைப் பற்றிப் பற்றித் தான் காலாபெயர்... என்று சங்கரனின் மனம் வருத்தமுற்றது.

பணம் சம்பாதிப்பது ஒன்றையே குறிக்கொண்ட கொண்டுள்ள இவர்கள் என்ன படுத்து என்ன பணம்? என்னெல்லாம் என்னென்ன கொண்டு, கனத்த இடவந்தோடு வெளியேறினர் சங்கரன்.

பிற்பகல் நேரம். அப்போதுதான் மதிய உணவு இடைவேளைக்குப் பிறகு வரும்படித் துவங்குகின்றது. சங்கரனுக்குத் தனது வகுப்பில் கணக்குப் பிரிவு, வகுப்பு ஆரம்பிக்கும் முன்பே ஒரு மாணவன் எழுந்து இவ்வெருவனைப் பற்றி அவரைப் புகார் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டான்.

"சார்! மத்தியானம் நான் சாப்பிட்டுக் கிடங்கு நெருக்கடி எங்கிட்டே வந்து என் கிளினிக் பார்க்கும் நான் பொய்க்குத்தான் பாடுபட்டு கொல்லி, பால் பாய்ஸ் பெருவாள் என் கிளினிக் குத்திட்டான் சார்..." என்று.

"ரெண்டி கா இங்கே... உங்கப்பா உட்கார்?"

"ஆமாம் சார்... அங்கே மருத்துவ மனையிலே உட்கார் இருக்கார். ரெண்டி கிளினிக் துண்டி கலை விதிவிலை இதுக்கு நேரத்துடன்..."

"ஒகோ... அந்த உட்கார் பாண்டி நேரம் கனது தான்..."

"ஆமாம் சார்..."

"சரி... நேரம் கொடுத்த நேரம் ஒரே கைச் செஞ்சியா?"

"அதிலே ஒரு கைக்கு புகாரைப் பற்றிப் பற்றித் தான் சார்... உங்கிட்டே சந்தேகம் கொண்டு..."

தான் விளம்பரம் என் விதிவிலை இதுக்கு நேரத்துடன்... அவர் காலாபெயர் பார்க்க முடியும். இங்கே வந்து என் கிளினிக் விதிவிலை இதுக்கு நேரத்துடன்... இப்போது அவர் காலாபெயர் என்று சொன்னது சங்கரனின் மனத்தை நெருக்கடி.

எந்த வகுத்தலை நியாயம்?

[illegible]

■ ஆர். சுப்பிரமணியம், திருச்செங்கோட்டை

7. பொதுமக்கள் கிரத்தின்களைத் தவிர்த்து கிரத்தின்களாக மாற்றும் முயற்சியைப் மேற்கொள்ள அரசாங்கம்?

1 தமிழிஸ் கீர்த்தனை கருத்துப் பற்றியதே. இயாதையின் கீர்த்தனைக்குத் தகுந்த தமிழாக எம் செய்து பாடியதாக வெள்கும் என்ற அடிமையிற் இவ்வாறு இயாதையின் கீர்த்தனை களை அரிதும் உணர்ந்து பாடுவதுபோல் அரிதும் உணர்ந்து கேட்பது தவறானது அறி கிக்கும். இதற்குத் இயாதையின் பிழை மான கீர்த்தனைகளை மட்டும் அரித்ததற்குக் கடிய, சிறிய துறவாக மணிவாசியின் பெயர் விட்டால் போதும். எந்த விதவத சபை போன்ற நிறுவனம் இத்தி கைக்கொள்வதற்குச் செய்தால்.

^b *Am. Geol. Gr. Sect., October-16*

7. ஒட்டுக் கோட்டங்கள்—ஒட்டுக் கோட்டங்கள்—
விதிவிலாசம் ஏன்?

1. உட்குறி செய்தபயிர் அடிக்கடி வந்து வருமா?

செந்திரன் தனது பத்திரிகை உதவி ஆய்வில் ஆதரிப்புகள் வீரமணிமீது கிரப்ட்டு போனதால் என்ன உறுதியாக, அப்படியா?

1. ராஜாஜியின் தொழிற் நிதனப்போது கூடிய, பனுகூட முடியாத வாதங்களுடன் கூடிய அறிவுரைகளைக் கேட்டு, பறந்து, நிதித் தொ. அலுவலின் திரவங்களை உணர்த்து ஏற்றிக் காணும். தமது ஆங்கில அநுபந்தங்களுடன் புகள் உண்டு. மத்திய - மாநிலத் தொட்பு. மாநிலங்களிலுடைய தொட்பு, அவற்றுக்குத் திட்டாட்டி, உள் கவனி ஆயிவ வற்றில் ஆங்கிலத்தை நமக்கு அடிமையாகக் கிக் கொள்ளலாம்; அதனிடம் அடிமையிடிக் கொள்ளலாம்.

* பொதுமக்கள் தொடர்பு, மேலாண்மை

1. கனவுகளும் உற்பிதங்களும் மாருக்கு
அழிவாகத் தனியே போயின்றன!

! முன்பு கவிஞர்சொகுத்த; இப்போது
அப்பாவி வர்க்கரசன்சொகுத்த!

* இது, முடிந்ததா பரதூக, தென்னிந்தியப் பம்

7. இரண்டாம் அப்துல் கலீத் அவர்களின் கேள்விகள் தொடர்த்தாற்போல் ஆளும் கட.

**உங்களை வீரமணி
மீரட்டுகிறாரோ?**

தீட்டுவார்: ஒட்டுக் கேட்பவர் மறு தேர்தல்
வரை கம்பி தீட்டுவார்.

■ 省、自治区、直辖市、设区的市的人民政府

7. திருவிநீலிக்குப் பஞ்சாயம் காரியாலயங்களு
ராஜில் தலைமைநிலை அமைதி காத்திருந
றென்ப வேண்டும் என்பது காரியாலய கமி
ட்டிக்குரியதா?

1) தலைவரே! ஆளும் பாதுகாப்புப் பிரகாரம் ஒன்றுதான் குறுக்கிடுகிறது. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று, ஒரே சமயத்தில் ஆபத்துக்குத் தங்களை உள்ளாகித் கொண்டுவந்து நோட்டு நலனுக்கு உத்தரவு அளவு, பஞ்சாயத் பிரகாரமே ஆளும் கட்சி யும் எதிரித் கட்சிகளும் ஒன்றுதான் கருத்துடைய வர்க்களாக இருக்கிறார்கள். என்னும் (இருக் திருக்களா என்ன?) அந்த மெய்யிடப் பாத யாத்திரை ஒன்றுதான் வயி?

சிங்க வங்காளத்து வாகுமகதப் போன்று அமைந்து வருவதுடன், தவறு எங்கு நடந்தாலும் அதை வரத் தொடராமல் தடுத்தே போடுதல் போன்றவாறு நடைமுறைகளில் இருந்து வரப்பெற்று வருமா?

3 ஏதெனா, காரைப்படி கிடைத்தால் காரைக்கோட்டைகொழும்பு நகரத்திலிருந்தும் டாக்டர் பட்டத்துக்கு அகலி ஆராய்ந்துவிடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே...! போலித்துப் பார்த்தால் "பத்திரிகைகளில் கொண்டு-பதிவு" என்பது ஆய்வுக்குரிய நல்ல தலைப்பாகவே தொன்று நென்று.

* *Chem. Abstr.* 1964, 60:1059d

7. சமீபத்தில் நீங்கள் வரவில்லாதது காரணத்தினால் உங்களுக்கு கடிதங்கள் வரவில்லை. உங்களுக்கு என்ன செய்தி?

1. "இத்தியாவின் பிரதமர் யார்?" என்பது கேள்வி. "ராமராய்" "எம்.ஜி.ஆர்." "வாஜ்பாய்", "சந்திரசேகர்" "None of these" என்று ஐந்து விடைகள், சரிபாஸ் விடைகளைக் செய்வ வேண்டும். இரண்டு இளைஞர்கள் பாங்கு வேலைக்குப் போட்டித் தேர்வு எழுதிவிட்டு வெளியே வந்து விடைகளை ஒப்பு நோக்கினர். "நான் none of these ஐயக் செய்துவிட்டேன்" என்று பெருமிதத் தோடு ஒருவர் சொன்னபோது அடுத்தவர் கூறினார்: "அட முண்டம்! இத்தியாவின் பிரதமர் அவர் இல்லடா!"

* க.ம. வீரபாண்டியன், தகட்டுர்

? நீங்கள் இப்போது படித்துக் கொண்டிருக்கும் தூல் எது?

1. Editors on Editing என்று ஒரு புத்தகம். அமெரிக்க நூலகத்திலிருந்து பெற்று வந்து படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அரைக்காய் வாசிடான் படித்திருப்பேன். மலைக்காவக் கிறது! Editing என்றால் நான் பொதுவாகப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களைப் பற்றி மட்டுமே எண்ணுகிறேன். அமெரிக்காவில் புத்தக வெளியீட்டாளர்களும் எடிட்டர்களை அழைத்

துரைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அமெரிக்காவிலும் (அந்தாட்டு நிலவரப்படி) எடிட்டர்களுக்கு ஊதியம் குறைவு.

* மு. விவரானாமருகன், ஸ்ரீவைகுண்டம்

? நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருப்பதால் அது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கக் கூடாது என்றால், தீர்ப்புக்கு ஏற்குற்போல் உங்கள் கருத்தை மாற்றிக் கொள்வீர்களா?

! வழக்கு நடக்கும்போது அது பற்றிப் பொது மோடைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் ஏன், சட்டசபையிலும் கூட விவாதிப்பது கூடாது என்பது ஒரு தவறானது. நீதிமன்றத் தீர்ப்பு ஏற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்றாலும், விவாதத்துக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. அவ்வாறானால் மெல் கோர்ட்டுக்கு முறையிடுவது என்பதே இல்லாமல் போய்விடுமே?

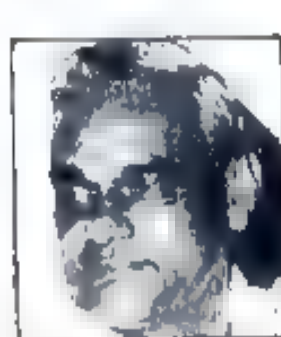
* அ. பரபுஜி, நத்தியத்தூர்

? கல்விக் கொள்கை எத்தனை?

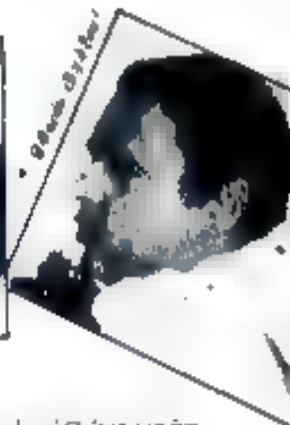
! "மூன்று" என்று முதல் இதழிலேயே குறிப்பிட்டார் அமரர் கல்வி. அளவையாவது 1. தேச நலன்; 2. தொ நலன்; 3. தொ நலன்!

* இரா. வனையாபதி, தோட்டக்குறிச்சி

? பிரதமர் ராஜீவ் முன் தற்போதுள்ள பிரச்சனைகளில் சரியானது எது?

* அகமதி யாத்விதா

! அதிகாரிகளிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதற்ற நிலை, இதை அவரே தாம் நடத்து கொள்ளும் விதத்தால் உருவாக்கியுள்ளார். இனிமேலும் அவர் நிதானம் காட்டட்டும்.

* 10 பக்க பெறுபவர்:
இரா. வனையாபதி,
51, தோட்டக்குறிச்சி (அஞ்சல்),
639 113.

திக் கொள்வீர்கள். நூலாசிரியருடன் தொடர்பு கொண்டது, நல்ல நூலுக்குக் கருப் பொருளை எடுத்துக் கொடுத்து யோசனை சொல்வது, அதனை என்னவிதமாக எழுதலாம் என்று விவாதிப்பது, எழுதியதைப் படிப்பது, திருத்தச் செய்வது, திருத்துவது, கூட்டுவது, குறைப்பது, பதிப்பகத்தாரின் நூலின் திறைஞ்சல்களை விவாதித்து ஏற்கவோ நிராகரிக்கவோ உதவுவது, புதிய எழுத்தாளர்களைக் கண்டுபிடிப்பது, கோ காமலே வந்து செரும் கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் படிப்பது, எழுத்தாளர்களைக் குறிப்படுத்த அவ்வப்போது ஒவ்வொருவரை விடுத்துக் குறிப்பிட்டுப் போவது என்று பல காரியங்களை ஒய்ச்சல் ஒழிவின்றிச் செய்கிறார்கள். நாவல்கள் மட்டுமின்றி, பல்வேறு துறைகளிலும் நூல்கள் வடிவம் பெறுவது இவர்களால் தான். எது எப்படியானாலும் ஓர் ஒற்றுமை நமக்கும் அவர்களுக்கும் உண்டு. மற்றத்

பயத்ததைப் போல்
காமாட்சி நிலை குலைந்து விட
வில்லை. "அப்பொ... தெய்
வமே!" என்பது மூலம்பலிவலை.
"நாசமாய்ப் போகட்டும்"
என்று சபிக்கலிவலை.
"அவனுக்குக் கல்யாணப்படி..."
"யாருக்கு?"
"அவன் தான்... வரதன்."
"அவருக்கா?"
கண்களை மூடித் கொண்ட
டாள். ஆழ்ந்த மெனனம். தன்
பெருமூச்சு. கணர்ச்சிகள்
மரத்துப் போன குரலில், "நிசத்
தானு... வார் சொன்னு?"
என்று கேட்டாள்.

"ஊருக்கே தெரியும். வேத்தினை பாக்கு
மாத்தியாக்கை."
புதினிலை,
"மொத்து போனியேடி...."
"புத்து...."
"இனி என்ன பண்ணுவோ?"

நிமிர்ந்து பார்த்தான். அடிபட்ட பார்வை.
முகத்தில் என்னவான அநிரவு.
என்ன செய்வது?
வீரியம் அற்றுப் போனாலும் மனம் குறு
குறுத்தது.

முன்னொருநாள் போட்டிரோமாகல்
வெளிக்கத்தில் ஊர்க்கு சனப அலவியும்
வரத்தினையும் விசாரித்து அப்பராதம் விதித்த
போதே எல்லாம் முடிந்துவிட்டது.

தெருவிற்கு வந்த குதும்பு கெளரவம். அவ
மானம். அப்பாவித் தலைகுனிவு. அடி. உதை.
ஊரின் ஏளனம்.

இனி என்ன முடியும்?
தனக்கு இப்படியெல்லாம் திசை வேண்
டும் என விதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது.
"துரோகி.... தெரிந்தே கெடுத்துட்டாக
பார்த்தியா?"
"என்னையும் சொல்வதும், கமதி...."
"எப்படித்தான் மனசு வருதோ....
பாவி!"

.....
"அன்னிக்கு ஊரே நிரண்டு வந்துச்சு.
இப்ப ஒரு ஆளாவது தப்பித்து சொல்லுதா.
பாரேன்...."
"விடுதி...."
"ஏன் இப்படின்னு தெரிய வேணுமா?"
"வேணும்...."

முத்தாஜ்யாசின்

வெறும்கிணைதொழக்கதான் இது. தந்தை. உடல்
வித்தியாசங்களை புலப்பட. ஆரம்பித்த
பிறகு வேறு சத்தொலங்கன். பார்த்துச்
சொக்க, வெட்டி கப்பட்டு மறைவ....

"தேரோம் அழகாட்ட புள்ள.... எனக்கு
நோம்பப் புடிக்கிறது."

- தன்னிக்குத் போகும்போது
அவ்வாறு கோயில் அருகில் கைகளில்
காலுண்டு திற்பாக்.

- 'அனுக்குப் போனேன்' என்று
காதில் போட்டவத்தில் எதையாவது பிரித்
துக் கொடுப்பான்.

- தாத்திக்கு வரட்டா எனக் கேட்டு,
"அப்பே.... ஆகையைப் பாரு" என வெட்டிக்
காய் அவன் சிரிப்பதைப் பார்த்து சிரிப்
பான்.

அதெல்லாம் வேடிக்கையாக இருக்கும்.
ஒரு மறை தான் இரவில். மாட்டுக்குப்
புல் உதறிப் போடப் போனவனை எதிர்ப்
பாராமல் பின்னாறிருந்து கட்டிப் பிடித்தான்.
சொத்தம் வந்துவிட்டது. அதுவரை உணர்ந்
திராத சத்தொலும் அது. உடல் புல்லிக்கத்
திரும்பத் திரும்ப அதே திணைவாய்....

எத்தனை தானக்கு மறைத்துவிட்ட முடியும்?
அம்மா கரண்டிக் காம்பைக் காவ
வைத்துச் குடு போட வந்தான்.
"ஒன்காம சொல்லு.... தான் கேள்விப்
பட்டது தெர்த்தாது?"
"என்னம்மா?"
"அப்போடு பழகுறோமாமே...."

நெஞ்சைச் சுழம் நுணுங்கள்

தெருவில் அவனது அம்மா. "கமதி....
கமதி" என்று கூப்பிட்டாள். காமாட்சி
புடன் சேர்த்தால் தன் மனமும் கொடுப்
போலாக் என நினைக்கிறோம்? தூது
நிமிடம் காணாவிட்டாலும் கூப்பிட. ஆரம்
பித்துவிடுவான்.

அப்பறம் வாரேண்டி....
கமதி போய்விட்டாள். அவன் எழுப்பிய
கேள்வி மட்டும் மிச்சம் இருந்தது.
"ஏன் இப்படி?"

விரதன் ஒன்றும் அன்னிய தேசமில்லை.
அருகே தெருக்காரன். சின்ன வயதில்.
"தொண்டி.... தொண்டிக்கோ" என்று தந்த
வன். முதுகில் ஏறக் கொல்லி மாய்க்காய்
பறித்தான். எதி பந்து விளையாட்டில் கடைசி
ஆளாகச் சேர்த்துக் கொண்டவன்.

"ஆம்பளைப் பையனுடனோட என்னடி
சேர்க்கை?" என அம்மா திட்டுகிறவரை.

அம்மாவுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?
பதில் சொல்லச் சற்றுத் தயங்க, கன்
னென்று அறைந்தான்.

"இல்லைம்மா.... சத்தியமா இல்லைம்மா...."
"போனபோ... அருத்து ஊறுகாய் போ..."
புருவென். தூக்கிரைத....

அரீய சத்திரப்பந்தான் அது. அப்போதே
யொளித்திருக்கலாம். பின்னாலில் என்
வனவோ சோழிய வேண்டியது இருக்கும்
போது யோசனை எங்கிருந்து வரும்? வீம்பு
தான் வந்தது. "இதே அம்மாவுக்கு எதிர்ப்
அவனாக் கல்யாணம் பண்ணிக் காட்டறோடு
இல்லைவா.... பாரு...." இரண்டு நினைவுகள்
சுழித்து அவனைத் தேடிப் போனான்.

"ஏதாக்கம் வழி பண்ணுங்க.... என்னவ
இனி முடியாது."

வாதமும் துக்கத்தக் கடித்து ரொம்ப
நேரம் யோசித்துப் பார்த்தான். ஒடிப்
போவதுதான் சிறந்த வழிபாடு தெரிந்தது.

உள்ளூரின் சாத்தியம் கையில்கூட திறக்க முடியாதது. அப்பாவின் கோபம் தெரியாதா?

"எங்கே போறது?" காலு அரை சம்மதத் திருக் கத்துவிட்டான்.

நான்கு ஐந்து ஊர்களைச் சொன்னான். எல்லாமே பெரிய ஊர்கள். நிச்சயம் கூலி வேலைவாயது விடைக்கும். இரண்டு தீவம் களின் கவிரைநகர் கழுவித் கொள்ள முடியாதா?"

"நான் ரெடி...."

"உன் துணிமணிகளை எடுத்து வைக்கக்க. கொஞ்சம் தகையும் பணமும் ஒவ்வொருவரின்... வர நிச்சயம் கொண்க புறப்பட்டோலாம்."

அவ்வரைக்கு ஊரே விடைகொடுத்தது.

"ஏலே... சேதி தெரியுமா? பெரியசாமி மகளைக் கர்ப்பேனாமம்...."

"அந்தப் பய வரதனையும் தேடருக் கப்பா...."

"அடக் கண்ணுவிடே...."

தங்கள் வீட்டுக் கைக்கொண்டுவந்தான். எக் கெளரவம் அவனையும். அவனையும் சேர்த்தே பரிவாற்றினார்கள். சத்துக்குச் சத்து. வீட்டுக்கு விடு அநே பெச்சு.

விசாரிக்க வருகிறவர்களும். விடுவிய நின்று விட்டை எட்டிப் பார்த்திறவர்களும் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அம்மா பொய் சொன்னான். "பார் சொன்னது.... எம் மக என் தங்கச்சி கனக்குத் திருவிழா பார்த்தப் போயிருக்கா... நாங்களை அனுப்பினது."

நாலாயக்கமும் ஆன் கறந்தது. அந்த ஊரில் திருவிழா முடித்து இரண்டு மாதம் ஆன செய்தி மட்டும் வந்தது.

கார் பங்குகளில் திரும்பி வந்தவர்கள். பக்கத்து ஊரில் எங்கும் இல்லை என்று கை. விரித்தார்கள்.

கரும்பு வாரிக்காரன் மட்டும் சேவனை அடைவானம் சொன்னான்.

"மஞ்சள் கலர் தாவணி போட்ட பொண்ணுதானே...."

"ஆமாய்யா...."

"செவ்வெய்து.... இத்தா இத்தனை வளர்த்தி?"

"ம்...."

"டவுன்வ டிட்டல்வ பாத்திதல் ஒரு கப்பல ஜெட்.... கப்பலன் மாற்றம்...."

"கெர்ட்.... அதேதான்...."

"எங்கேயோ பார்த்தமாதிரி இருக்கேன்னு ஒரே யோசனை. சரியாய் போச்சு...."

"எந்த ஊர்வ பாத்தி?"

"சொன்னான்...."

"போங்க... இப்பவே விளம்புங்க. கைப் புடியா புடிச்சிரலாம்."

பிடிபட்டார்கள்.

பண்டல விட்டு இறங்குகிறபோது ஊரே கூடிவிட்டது.

"சித்தி ஊர்வ திருவிழா தல்லா இருந்தா புண்ணா?" என ஒரு குழம்புக்காரன் வினவ, கூட்டம் சிரித்தது.

ஊரில் ரொம்ப வருஷத்திற்குப் பிறகு நடந்த அபூர்வ திகழ்ச்சி அது. "எப்"பென்று முடித்துவிட பாருக்கும் மனக் இல்லை.

அதெப்படியாய் விட்டது? சாதாரண விஷயமா? தாங்கு ஒவ்வொன்றும் இப்படியே ஒரு ஆரம்பிக்கட்டா ஊர் மரிவாலைதான் அகிறது? இதுக்கு ஒரு முடிவு பண்ணும் யாரும் விட்டுக்குப் போகப்பட்டது. பாத்துக்குங்க...." பெரிய தலைக்கட்டு சத்தம் போட ஊர்ச் சபை கூடியது.

பெண்ணையும், கைவிரையும் பெற்றவர் உன் அருக்கு ஒரு மூலையில் நிறுத்தப்பட்டார் உன்.

"கேள்விப்பட்டதெல்லாம் வால்தலம் தானே...." விசாரணை கை ஆரம்பித்தார் தலைக்கட்டு.

"வால்தலம் தாங்க" என்றார் வரதனின் அப்பா.

"என்ன செய்யலாம்.... மருமகனா ஏத் துக்கறிக் கனா?"

"என் கைவிரை வெட்டிப் போடுங்க. ஒத்துக்கறேன். அந்தப் பேச்சு மட்டும் வேண்டாம்...."

"என்ன பெரியசாமி.... உங்க அபிப்ராயம்?"

"கூத்துதைத் திருவிழ் போட்டறேன். ஒரு தான் துக்கமாக கழிந்தாகும். கண்ட நாய் கனக்குக் குத்துட்டிக் காலமெல்லாம் அழுக வேணும்...."

"எவன்? தாதி?"

"இத்தாய்யா... சபைல மரிவாலைதலாய் பேசணும்" தலைக்கட்டு தம் சொக்கனோடு கைத்தார். கல்வானம் செய்து கைப்படுதோ, மறுப்படுதோ அவர்கள் தனிப்பட்ட விஷயம். ஊர் கட்டுப்பாட்டைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்னும் தங்களுக்கு உரிமை என் முடியுமா இது.

"தொழில் மராமத்துச் செலவில் ஒரு பகுதியை ரெண்டு நபரும் ஏத்துக்கணும். மறுத்தாய் ஒரு வருஷத்துக்கு ஊரை விட்டுத் தள்ளி வைக்கலாம்."

அப்பா அபராதக் கொணையைக் கட்டி விட்டார். ஒதுக்கி வைக்கப்படுவதை விட, சேர்த்து வாழ்வதே பெரும் தண்டனையாக இருந்தது. தாது பேர் கூடும் இடத்திற்குச் செல்லும்போது கூடுதலு. பகலில் ஊர் முகத்தைப் பார்த்தலே அச்சமாக இருந்தது. மகளைப் பார்த்தும்போதெல்லாம் கோபம் வந்தது. அதுவும் கொஞ்ச நாளைக்குத்தான். மல்லாம் விதி என்று இருட்டில் அழுதிவிட அந்தக் குழுவும் பழகிவிட்டது.

காமாட்சியைப் பொறுத்தவரை வயதுக்கு ஒத்துவராத அனுபவங்களுதான் எல்லாமே. அடிமேல் அடி விழுந்ததில் உன் மத்தப் பிடித்த மாநிரி ஆகிவிட்டது. ஆனாலும் உன்னுள் ஒரு தம்பிக்கை. வரதன் தன்னை எப்படியும் கரை ஏற்றி விடுவான். ஒரு தனித்தனம் தகவல் வரும் என்று நினைத்தான். ஆறு மாதங்களுடியும் வரவில்லை. தானே தூது அனுப்பினான். அவன் சொன்னாலும்:

"இன்னும் அதுக்குப் புத்தி வரலையா? என் லாத்தையும் கெட்ட கணவா நினைச்சு மறத் துடச் சொல்லு. வயசுக் கொணாலு. ஏதோ தப்பப் பண்ணியாச்சு. இனி அளதெவல் வரம் நினைச்சு பிரயோஜனம் இல்லை. அப்ப நடத்ததை நினைச்சா இவ்விக்கும் உடம்பு தடுங்குது. ஒழுங்கா அப்பா அம்மா சொல் படி கேட்டு இருக்கச் சொல்லு."

வேதனை துக்கம் என்பதையெல்லாம் தாண்டிச் சொல்லுவிட்டான் காமாட்சி. எல்லாமே அஸ்தமித்துப் போய்விட்ட. ஒரு வாழ்க்கையில் அதற்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம் இருக்க முடியும்.

அவள் அவசர அவசரமாகச் சைமத் திருக்க வேண்டியதில்லை.

அம்மா ரொம்பத் தாமதமாகவே வந் தாள். "எனக்குச் சரப்பாடு யேனும்..."

பாயை விரித்துப் படுத்துக் கொண்டாள்.

நுதம் வாடிப் போயிருந்தது.

உடம்பு சரி இல்லைமா? நெருங்கிக் கேட்கவும் பலமாக இருந்தது.

என்ன வரத்ததை சொல்வாள் என்று தெரியாது.

சிறிது நேரத்தில் அப்பாவும் வந்து விட் டார். வரும்போதே கர்ஜனை. "என்னடி இத்த நேரத்தில் துக்கம். இருக்கிற தரித் திரம் போதாதா?"

அம்மா அளதக் காதில் வாங்கிக் கொள்ள வில்லை.

கைகால் கழுவிக்கொண்டு வந்தார்.

"உங்கம்மா சரப்பிடையா?" பார்வை யை எங்கோ எய்துதுக் கொண்டு காமாட்சி விடம் கெட்டார்.

"இவ்விப்பா..."

"ஏய்... எத்திரி... நீ சரப்பிடாததால எதுவும் மாறிப் போயிராது. தலையில் என்ன எழுதி இருக்கோ அந்தப்படிதான் நடக் கும்... வா... எனக்கும் பவிக்குது..."

அம்மாவிடம் சிறிய அசைவு தென்பட் டு.

"எத்திரிடி..." என்றாள்.

"செத்துத் தொலைக்கிறேன்..." என எழுந்து உட்கார்த்தாள் அம்மா.

நாம செத்து ஒரு வருஷமாச்சு... இப்ப என்ன புதுசா?

காமாடிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. பரிமாறிவிட்டு உள்ளுக்கு நகர்த்தாள். சரப்பாடு முடிந்தது.

இருவரும் ஆளுக்கு ஒரு கவரில் சரய்த்து உட்கார்த்தார்கள். சிறிது நேரம் பேச்சற்ற மௌனம். அம்மாதான் மீண்டும் ஆரம்பித் தாள்.

"சேதி தெரியுமா... ஊர் விடுத்து வைக் கிறேனேமே..."

"ம்... ம்..."

"பெரிய ஆளுங்களைக் கூட்டி வந்துமேடை யிலேயே சுல்லாணாமம்..."

"கேள்விப்பா..."

"கொழுத்த நாயுங்க... பணத் திமிர் இது."

காமாட்சிக்குச் சன்னமாகப் புரிய ஆரம் பித்தது. வரதனில் சுல்லாணத்தைப் பற்றி யா? அடுப்படியில் கழுவிக்கொண்டே கூர்ந்து கவனித்தாள்.

"இதுகளுக்குப் பொண்ணு தரவேண்டு வா... நுதுக் பாருங்க..."

...

"நம்ம குடி கெட்டுப் போச்சே... நினைச்சா யோதுது."

அப்பா பெருமூச்சுவிட்டார்.

"கண்டதை நினைச்சு உடம்பைக் கெடுத் துக்காதே. நுக்கிறது தடக்கும்."

சத்தெகமில்லை. அவளது சுல்லாண விஷயம்தான்.

இவ்வளவு ஏற்பாடுகளை? மரத்துப் போன உணர்வுகள் துவிக்கக் குப்பெரென் றது. அடப்பாவி!

"எவ்வளவு மதறியம் பார்த்திங்களா?"

"என்ன பன்றது... ஆம்பளைப் புள்ள பெத்தவன் ஆடலான். நம்ம கதை அப்படி யா?"

பொட்டில் அடித்த மாதிரி இருந்தது. இது தானா காரணம்? உறுத்திக் கொண்டிருந்த கேள்விக்குப் பதிலாய்...

"ஆம்பளைப் புள்ளையைப் பெத்தவன்."

எவ்வளவு வசதியான கார்த்தை. என்ன செய்தாலும், நேர்த்தாலும் துடைத்து விட்டுக் கொண்டு நிமிர் முடிவிறதாய்...

தன் உடலும், உள்ளமும் சரிய. "அழிஞ்சு போயிருவாளுக்க..." என அம்மா சொல் வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள் காமாட்சி.

பிரகரகர்த்தரி! உங்க நாவல் இரண்டாயிரம் பிறதியும் ரெசு தாசியித் தீர்த்துவிட்டது!
எழுத்தாளணி! சபாஷ், எத்திரி. என் ராயல்டி?
பிரகரகர்த்தரி! இத்தாங்க பதினேழு ரூபாய் பத்து சக்கா. என்டக் ரூப் போட்டதில் மொத்தத்தி ரூ 192.00 கிடைத்தது.
— வஞ்சனா

மகாத்மாஸின் மரணம்

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - III
ராஜாமோகன் காந்தி

19

கேள்விகளப்பாள் சிங்காரவேலு டெலிபோன் எடுத்தார். "பிரம் பூர்ப் ஆஸ்ப் இந்நியாவிலிருந்து பேசுகிறேன்: மகாத்மா காந்தி கொலை செய்யப்பட்டார் என்பதை தயவு செய்து கவனக்குத் தெரிவிப்புகள்" என்று ஒரு குரல்கேட்டது.

சிங்காரவேலு செய்நிலை உரக்கக் கத்தி வெளியிட்டார். விசம்புலிருந்து வெளிப்பட்டு, காண தோக்கிச் செல்ல அடிபெடுத்து வைத்தபோது சிங்காரவேலு கத்தியது ஸி. ஆருக்குக் கேட்டது. அதிர்ச்சி அடைந்த போதிலும் ஸி. ஆர். தம்வசம் இழக்கவில்லை. சிங்காரவேலுவிடம், மவுண்ட்பேட்டனுக்கு போன் போடச் சொன்னார். செய்தி சரி என்பதை உறுதிப்படுத்தியோ அல்லது தவறு என்று திருத்தியோ அவரால் முடியும். மவுண்ட் பாட்டனுடன் போன் இணைப்பு கிடைப்பதற்கு முன்பாகக் கொலை பற்றி அகில இந்தியரேடியோ அறிவிக்கக் கேட்டுத் தங்கியிருந்த பல் ஓடி வந்தார் தாசிம்மன்.

காந்தி வீரத்தப்பாட இ. பான் பிரீக் மாளிகைக்குக் கவர்னா விஜயாஸ் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, ஸி. ஆர். ஸ்போஸிவ் அழைப்பதாக அறிந்து ஸீலாஸ்ப் பெற்றுக் கொண்டார். செய்தி உண்மையே என்று ஊர்ஜிதம் செய்தார். காந்தியை மிகுந்து பின்பாங்கிச் சென்ற மாண்புமிகு பல்மாதத் தாக்கவிட்டது என்பது உறுதியாகிற்று. மவுண்ட்பாட்ட ஸி. பி. ஸி. ஆர். டி. வாக்கி யம்தான். அத்தருணத்திள் பேசினார்: "ஜனா ஜார்லாவிக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்." போனை வைத்துவிட்டு மேய்க்காவலர் சட்டரீதியை அடைத்து. தம்மை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்த மக்களிடம் போய்த்தாய் சார்பின் மனநிப்புக் கொஞ்ச் சொன்னார். "அவர்களுடம் நான் வராம லிருப்பதற்கான காரணத்தையும் நீங்கள் சொல்லலாம் - அதாவது அவர்களுக்கு அது வரை கிஷ்டம் தெரியவராமல் தடுத்துள்ளால் கவர்னர் மேலும் சொன்னார்: சிங்காமாத் திருப்பி வந்து தில்லிக்குச் செல்லும் வரானத் தில்லைக்கு இ. வசதி செய்யுங்கள்" என்று பி. போன் ஒலித்தது தில்லியிலிருந்து ஸி. ஆரின் மகனும் காந்தியின் மருமகனുമான வக்ஸி பேசினான். மேலும் பல் விவரங்களைக் கூறினான். மீண்டும் பி. ஓ. டி. தியுவனத்திலிருந்து கவர்னரின் அறிக்கையைக் கோரி ஸ்டேலன். ஸி. ஆர். ஸுப்பீர் வாக்கியங்களைக் கூறினார். "தம்மடைபாடுகள் சிறந்த விடம் மதிக் முடியாத சேதத்தை அறிவற்ற ஒரு மனிதனாக் காரன் பறித்துவிட்டான். இந்நியாவை இந்தக்

ஆழ்ந்த சோக கட்டத்தில் கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். நமது அருமைத் தலைவரின் இந்த உயிர்த் தியாகம் நம்மிடையே நிலவும் எல்லா வெறுப்புக்களையும் சந்தேகங்களையும் ஒழித்துக் கட்டட்டும்.

மதுரை: காலை விமானம், மூடுபவி ஷாணமாகப் பல மணி நேரம் தாமதப்பட்டது. ஒருவழியாக அது நடைபெறக் வந்து சேர்ந்தபோது தில்லியில் பெரும் வகுதி மகாத்மா தகனம் செய்யப்பட்ட விடுத்த ராஜ் கட்டில் இருந்தது. ஸி. ஆர் வங்கி விமான நிலையத்தில் சந்தித்தான். மயுண்ட்பேட்டை ஏற்பாடு செய்திருந்த காரில் வந்திருந்தான். தந்தை மகனை அடிக் துக் கொண்டார். கண்ணீர் வெள்ளம் பெருக்கினார். தில்லி சாலைகள் வெறிச்சோடிக் கிடந்தன. கார் வெகு வேகமாகச் சென்றது. ஆனாலும் ராஜ்குண்டை அடைந்தபோது உடனே நெருப்பு குழித்துவிட்டது.

இன்றுவாழ்வாய் கற்றிலும் இருந்த நேரு, வல்லபாய், அவுரத், ஸிராஜிவி தாவுடு முதலியவர்களான ஸி. ஆர். சந்தித்தார். நம்மைப் போலவே மேரிழப்புக்கு உள்ளான அவர்களின் கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டார். "ஒருவரை ஒருவர் ஆதரவாகப் பற்றிக் கொண்டு அழுவதைத் தவிர வேறு வதையும் செய்யச் சக்தியற்றவர்களாக இருந்தோம்" என்று பிள்ளை இதுபற்றிக் குறிப்பிடும் போது சொன்னார் ஸி. ஆர். வேறு ஒரு சம்பவத்தையும் பிள்ளை பேசுவிற்பட்டார் ஸி. ஆர். மகாத்மாவின் உடல் அருகே தின்ற ஜவாஹர்லால்பாய் பட்டே. லையும் பார்த்து மயுண்ட்பேட்டை. அவர்கள் இருவரும் வேற்றுமைகளை மறந்து எல்லா அம்சங்களிலும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று காத்திரியும்பினைத் திண்டிட்டுனர். இருவரும் காத்திரியின் உடலைப் பார்த்தார்கள்; பின்னர் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கினார்கள்; ஆலிங் கனம் செய்து கொண்டார்கள்!

மதுரை: ஸி. ஆர்., மயுண்ட்பேட்டைச் சந்தித்து, ஜவாஹர்லால் தமது முக்கிய ஆதரவாளரை, நன் பணமூழ்த்துநிற்பதைக் குத்துச் சொன்னார். கோடையில் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்ப வேண்டாம் என்று கண்ணீர் ஜெயங்கொடுத்திசேட்டுக் கொண்டார். நேருவின் கைகள் கையில் காத்திரியின் இடத்தை ஓராவேறும் மயுண்ட்பேட்டைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்று எண்ணினார் ஸி. ஆர். அவர் மேலும் சொன்னார்:

"மகாத்மா தமது மரணத்தின் மூலம் இன், மத, ஒற்றுமைக்கு உதவியிருக்கிறார். கொலை காரன் ஒரு சீக்கவனாக இருந்திருந்தால் இத்திலாவில் கிளர்ச்சியும் கவலையும் மூண்டிருக்கும்; முஸ்லிமாக இருந்திருந்தால் இத்திலா - பாகிஸ்தானிடையே யுத்தமே மூண்டிருக்கும். இம்மரணத்தால் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள நவவெண்ண அகிலைய, நாம் காஷ்மீர் பிரச்சனையில் விழுந்துள்ள முட்டுக் கட்டையை நடைத்தெரியவும் பெரியோர்க்க வேண்டும்.

கடத்திரியின் அஸ்திவியல் ஒரு பங்கை ஒரு மண் குடத்தில் கமத்து கொண்டு ஸி. ஆர். கங்கத்தாவுக்கு பிப்ரவரி 4ம் தேதி திரும்பி வந்து சேர்ந்தார். விமான திலவத்திலிருந்து கல்கன் மானிக்கக்கு வரும்வரை அந்த மண்பாண்டத்தை அன்புடன், தாமதமடியில் வைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தார். அவரது தனி அறைக்கு அருகிலேயே வைக்கச் சொன்னார். அடுத்த எட்டு நாட்களுக்கு அதனை மாறி மாறிக் காவலர்கள் காத்து நின்று மரிவாளை செலுத்தினர்.

கங்கத்தாவுக்கு வந்து சேர்ந்த மதுரை ஸி. ஆர். அவருடைய மறக்க முடியாத சொற் பொழிவுகளில் ஒன்றை நிகழ்த்தினார். அதில் அவர் கூறினார்:

"மகாத்மா எனக்கு மிகவும் நெருங்கியவராக விளங்கினார். ஆனால் நான் அவருக்குக் காக்க சோகத்தில் ஆழ்த்து போகவில்லை. எந்த ஒரு மனிதனும் இதுபோன்ற ஒரு மிகானைதரமான மரணத்தை அடைய முடியாது. அவர் ஒரு பிரார்த்தனைக் கட்டத்தில் கங்கத்து கொண்டு, அந்தந்தத் தலைமை தாங்கச் சென்று கொண்டிருந்தார். தமது ராமணிடம் பேசுவதற்குப் போய்ச் கொண்டிருந்தார். சில நிமிஷங்கள் தாமதமாகிவிட்டது. அதனால் வேகமாக நடந்து கொண்டிருந்தார். பிரார்த்தனை பூரிக் குடி கொண்டிருக்கும்போது மரணம் சம்பவியப்பதை நம்மில் யார்தான் விரும்ப மாட்டோம்?

"மகாத்மா படுத்த படுக்கையாக இருந்து சாகவில்லை. டாக்டரையோ நர்ஸையோ அழைக்கவில்லை. வெத்தீர் கூடக் கேட்க வில்லை. நேரவிலை வாகத்துக்கு குறி எதையும் முணுமுணுக்கவில்லை. நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள நன் பக்களையும் கறவின் களையும் இன்மக் கண்டு கொள்ள முடியாமல் தடுமாறவில்லை. அவர் உட்கார்க்குட இல்லை; தின்றபடியே இறந்தார். அவரைக் கொன்ற மனிதர் அவர் வயிற்றில் ஒரு குண்டைப் பாய்ச்சியதுடன் நெஞ்சிலே இரு தோட்டாக்களைச் செலுத்தினான். எனவே வலி, ஒரு கண நேரம்தான் தடித்தது. பிரார்த்தனைக் கட்டத்துக்கு ஐந்து நிமிஷம் தாமதமாக வந்ததை நேரடியாகத் தமது ராமணிடம் போய்ச் சேர்த்ததன் மூலம் சடுகட்டிவிட்டார்!

"அவருக்காக நாம் ஏன் வருத்த வேண்டும்? நாம் அவரை அடைந்திருந்ததற்காகப் பெருமைப்படுவோம். அவரை நம்முடையவர் என்று கூறிக் கொள்வதற்குரிய தகுதியைப் பெறுவோம். அவரைச் சந்தித்த எல்லா ஆன் பெண்களுக்கும் அவர் நன் பராக விளங்கினார். கிருஷ்ணரைப் போல இருந்தார். வெடனில் அம்பு கண்ணைத் துளைத்து உயிரைக் குடித்தபோது கண்ணன் இறந்தான். அப்படித்தான் தமது கிருஷ்ணரும் காவலானார்.

(தொடரும்)

தமிழாக்கம்: வி. ராஜேந்திரன்

உண்மையிலேயே பாதுகாப்பை
விரும்புவோருக்கு!

ஜெயசக்தி பைனான்சியர்ஸ்

சென்னை

(Unit of and Agents for Jayasakthi Group of Finance Companies)

குறைந்த பட்ச டெபாசிட் ரூ. 5000/-
ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

ரூ. 10,000/-க்கு மேல் டெபாசிட் செய்யும்
ஒவ்வொரு டெபாசிட்டுக்காகவும்
ஊக்க போனஸாக 2% கூடுதல் வட்டி
மற்றும் மிக மதிப்பள்ள அளவளிப்பும்
வழங்கப்படும்.

சுவர்க்கிரமான வட்டி
விவரங்களில் பிக்சர்
டெபாசிட்டுகள் ஏற்றுக்
கொள்ளப்படுகின்றன.

1-வருடம்

18%

2-வருடங்கள்

19%

3-வருடங்கள்

20%

5-வருடங்கள்

24%

உலகம் டெபாசிட்டுகளை அனுப்பும் ஒரேயரி

சென்னை

25, 45-ம் தெரு (2-வது மாடி)
சிகா லிடிங் 644001 அருகில்
உலகம் டெபாசிட்டுகள், தி. 988, 94-ம்-800417
போன் - 442314/445494

பெங்களூர்

24/1-A, பாலகோவா ரோடு (10-வது கிராஸ்)
மலிமேனகம், பெங்களூர்-560 003,
போன் - 346971

பாண்டிச்சேரி

11, பேர தெரு (சகா லிடிங் அருகில்)
2-வது மாடி, பாண்டிச்சேரி-605 001
போன் - 8493

தேவபுத்தூர்

556, 2-வது தெரு (முதல் மாடி)
தேவபுத்தூர்-641 001, போன் - 34389

மதுரை

41, வடக்கு கெளி வீதி (முதல் மாடி)
மாபித் சாட்ஜி கட்டடம், மதுரை-625 001
போன் - 36084

திருச்சி

22, மதுரை ரோடு (முதல் மாடி) 1-வது திரிபட்டி
அருகில் திருச்சி-600 008,
போன் - 30772/31376

தஞ்சாவூர்

மண் - 3 & 3 முதல் மாடி, தி. 9-ம்-800417
தஞ்சாவூர்-613 001, போன் - 31828/20289

திருவள்ளூர்

14/A, ஆனந்தபுர தெரு,
திருவள்ளூர்-602 001, போன் - 2493

பட்டுக்கோட்டை

121, தலைவாசி தெரு, (முதல் மாடி)
பட்டுக்கோட்டை-614 001, போன் - 453

அரை பல்பு.
இதை வாங்குவானேன்?

நம்பி வாங்குங்கள்
பிலிப்ஸ்.

பார்த்தால் எல்லா பல்பும் ஒரே மாதிரி தான். நாட்பட மோசமான தரம் வெளிப்படும்; குறைந்த வெளிச்சம், அதிக மின்செலவு, பல்பு செயலற்றுப்போதல் என்றெல்லாம். எனவே தான். கேட்டு வாங்குங்கள் பிலிப்ஸ். ஒவ்வொரு பல்புமும் 100 % தரக்கோதனை செய்யும் நிறுவனம். உங்கள் பணத்திற்கு 100 % மதிப்பு தருவது.

100 % நம்புங்கள்.
வாங்குங்கள் பிலிப்ஸ்.

தோற்றத்தில் எல்லா பல்புகளும் ஒன்றாகத் தான். ஆனால் பிலிப்ஸ் என்ஜுவே நம்பிக்கைக்கு உறுதி.

